

श्रीदेवी-उपनिषदः

ஸ்ரீதேவீ - உபநிஷத்துக்கள்

(மூலமும், தமிழுரையும்)

ஆக்கியவர் :

வாதூல வே. ராமசந்திரசர்மா அவர்கள்

PUBLISHERS :
B. S. & F. MART,
"Pen Corner"

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copyright]

1954

[Reserved

எ ம து பி ர சு ர ங் க ள்

	கு. அ.
1. பாவநோபநீஷத்.
(மூலமும் தமிழுரையும்)	0 10
2. (தேவீ) லகுஸ்துதி.
(மூலமும் தமிழுரையும்)	1 4
3. கம்பர் தமிழ் அகராதி.	7 12
4. தேவீ ஸ்தோத்திரங்கள்.
(மூலமும் தமிழுரையும்)	1 4
5. தேவீ மாஹாத்ம்யம்.
மூலம் மாத்திரம். பிரயோக விதிகளுடன்
கூடியது. பாராயணத்துக்கு உரியது	3 12
6. புருஷ ஸூக்தபாஷ்யம்.
(ஸ்ரீ ரங்கநாதமுனி இயற்றியது)
மூலமும் ஆங்கில பதவுரை கருத்
துரைகளுடன் கூடியது.	2 4
7. பவாநீபுஜங்கஸ்தோத்ரம்.
விரிவான பதவுரை, கருத்துரை
முதலியவைகளுடன் கூடியது.
(அச்சில்)	

Acme Series 5

श्रीदेवी-उपनिषद्:

ஸ்ரீதேவீ உபநிஷத்துக்கள்

(மூலமும், தமிழுரையும்)

ஆக்கியவர் :

வாதூல வே. ராமசந்திரசர்மா அவர்கள்

PUBLISHERS :

B. S. & F. MART,

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copyright]

1954

[Reserved

முதற்பதிப்பு: ஐய ஆண்டு

Rs. 1-4-0

வள்ளுவர் அச்சகம், புரசைவாக்கம், சென்னை-7.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	...	...	i-xvi
(க) தேவீ அதர்வசிர஁பநிஷத்	...	...	1-30
(உ) பஹ்வருசோபநிஷத்	...	...	33-47
(ஈ) அருணோபநிஷத்	...	...	51-72
(஁) ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்	...	...	75-82
(ஐ) அநுபந்தம்	...	...	86-91

ஆசிரியர். முகவுரை

இச்சிறுநூலில் அன்னையாம் சித்சக்தியைத் துதிக்கும் வகையிலே, தேவீ அதர்வசிர உபநிஷத், பஹ்வ்ருசோப-நிஷத், அருணோபநிஷத்; ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் என்ற நான்கு உபநிஷதங்களுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை முதலியவை களுடன் விளக்கம் கொடுத்துள்ளது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பரிசயமில்லாதவர்களுக்கு அந்த அந்த மந்த்ரங்களுக் கீழே தமிழிலும் மூலமந்த்ரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமாக இந்நூலின் முன்னுரையிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலே பழக்கத்தில் இருந்துவரும் சித்தநூல்களும் வேதாகமங்களைப் பின் பற்றுவன என்பதை ஒருவாறு வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். மேலும் அச்சித்தீ நூல்களின் கருத்தைத் தழுவினே இந்நூலில் உள்ள அருணோபநிஷத்துக்கு ஓர் அநுபந்தமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே வாசகர்கள் அவர்களுடைய பரிபக்கு வத்திற்கேற்ப இந்நூலை நன்கு தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து, அவைகளிலுள்ள மந்த்ரங்களுடைய பொருளை மனதிலே நன்கு பதியவைத்து, அன்னையாம் ஸ்ரீதேவியி னுடைய லீலாவிபூதிகளில் திளைத்து அவளுடைய திரு வருளைப் பெறுமாறு வேண்டுகிறேன்.

முடிவாக வழக்கம்போல் இதுபோன்ற மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமான நூல்களுக்குப் பொருளெழுதி வெளிப்படுத்தும் வகையிலே, என்னைப் பல வழிகளிலும் முயற்சி யுள்ளவனாகச் செய்து வருபவரும், ஸ்ரீஅன்னையின் திரு வருளே ஒன்றியவருமான எனது ஆப்தநண்பர் ஸ்ரீஸீ தாராம் அய்யர் அவர்களுக்கு ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

ஐயவருஷம் }
மிதுனம் }
ஸித்தாச் சார். }

இங்ஙனம் :
ஆசிரியர்
வே. ரா.

பக்கம்	வரி.	
2	15	आसीत् अहं ब्रह्म...
3	25	அதச்சேசார்த்வம் ச
6	12	சித்தவிருத்தி
..	13	हविष्मते
10	5	सा नो
..	26	வாக்கென்றும்
19 20	20	संयुक्त अल्लतु संमिश्रः
34	4	(மந்த்ரங்களை)கொண்டு:
38	2	சரீரமாகவும்
42	2	ஒரே வஸ்துவான
44	16	इति वा
44	2	நன்கு
58	6	ஸம்பந்தமான

மு ன் னு ர

1
 “ அகண்ட பரிபூரணமா முமையாள் பாதம்
 2
 அப்புறத்தே நின்றதொருவையா பாதம்
 3
 புகன்று நின்ற கணைசனெடு நாதாக்கள் பாதம்
 4
 புகழ் பெரிய வாக்குடைய வாணிபாதம்
 5
 நிகன்றெனவே எனையாண்ட குருவின்பாதம்
 6
 நிறை நிறையாய்ச் சொருபத்தில் நின்றோர் பாதம்
 7
 முகன்று யெனையின் நெடுத்த சிம்மயத்தின் பாதம்
 மூவுலகு மெச்சுதற்கு காப்புதானே.”

இக் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றிலேயே கைலாய வர்கத்
 தைச் சார்ந்த தக்ஷிணமூர்த்தியின் பதினாறு சிஷ்யர்களுள்
 ஒருவராகிய சட்டமுனி சித்தர்,

“ உடம்பெடுத்ததினாலான பயன்
 உடம்பில் உத்தமனைக் காண்.”

1. பார்வதி

2. பரமசிவன்

3. நவநாதர்கள்,

ரிஷிகள், சித்தர்கள்,

4. ஸரஸ்வதி

5. தக்ஷிணமூர்த்தி

6. ஜீவன் முக்தர்கள்

7. சைதன்யம்-

ப்ரஹ்மம்

என்ற ஒளவையின் குறளில் சொல்லியபடி மானிட உருப் பெற்ற மக்கள் யாவரும் எதை யறியவேண்டும் என்பதை ஒருவாறு குறிப்பாகக் கூறியுள்ளது தெரியவரும்.

அதாவது உலகங்கள் யாவும் மெச்சத்தக்க படைப்பில் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் * ஜீவராசிகளைக் காட்டிலும் உத்தமப் பிறவியைப் பெற்ற இச் சித்தர் முதலிய யாவரும் சைதன்யத்திலிருந்து தோன்றினர் எனவும், திரும்பவும் பரிபூரண நிலையைப் பெற்று அவர்கள் அச் சைதன்யத்திலேயே ஒன்றிவிடுவது தான் நியதி-, மரபு-எனவும், அதற்குக் கணேசர் முதலிய தேவர்களையும், வாணீ முதலிய சக்திகளையும் முக்கியமாகக் கொண்டு முறையே உபாஸித்துப் பிறகு அடுத்துள்ள பரமசிவனையும், எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்து விளங்கும் ஆதிசத்தியாம் அன்னையை உபாஸிக்க வேண்டுமெனவும், இவ்வுபாஸனைகளைச் செய்யத் தக்கதோர் குருவின் துணைக்கொண்டு அவரிடம் முறைப்படி தீக்ஷை முதலியவைகளைப் பெறவேண்டுவது அவசியமெனவும் இக் காப்புச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

ப்ரஹ்மத்தினிடமிருந்து தோன்றினோம். அந்த ப்ரஹ்மத்தினிடமே லயத்தை யடைகிறோம். லயம்-ஸமாதி.

* ௩௦ லக்ஷம் ஜடங்கள், ௧ லக்ஷம் நீர்வாழ்வன, 10 லக்ஷம் ஊர்வன, ௧௧ லக்ஷம் பறப்பன. ௨௪ லக்ஷம் நடப்பன. இவைகளின் பிறகு மனிதன் (விச்வஸாரதந்த்ரம்).

குருடனுக்கு உலகம் இல்லை. அதுபோல் பாமரமக்களுக்கு இவ் வெண்கள் நம்பிக்கை கொடுக்காது. ஆனால் யாவராலும் கணக்கிட முடியாதது. முடிந்ததாகவும் தெரியவில்லை. இந் நிலையில் 'ஒன்றை மறுக்கமுடியாதபோது ஒப்பு வதே மேல்' என்ற நீதியை யநுஸரித்து இவ் வெண்களை ஒப்பலாம்.

இந்த லயமும் பாவனை அல்லது உபாஸனையின் துணை யில்லாது அப்யாஸம் செய்யமுடியாது. அவ்வுபாஸனைக் கும் குறிக்கோளாக வேண்டுவது மூர்த்தி வழிபாடு. அது ஸகுணம், நிர்குணம் என இரு வகையாம். ஒருவன் ஸகுணோபாஸனையைச் செய்து அதில் தோய்ந்த மனப் பண் பாடு உண்டான பிறகே நிர்குணோபாஸனையைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகிறான். ஸகுணோபாஸனை செய்யாது திட ரென ஒருவனுக்கு நிர்குணோபாஸனையில் மனம் ஈடுபடு வது கடினமேயாகும்.

மேலும் இவ்வுபாஸனைகளைச் செய்ய முதிர்ந்த ஞான மும் அநுபவமும் அவசியம். அவைகளும் சிரவணம், மனம், நிதித்யாஸநம் முதலியவைகளால் உண்டாக வேண்டுமே யன்றி புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்துப் படித்த அளவிலேயே உண்டாகிவிடாது. இக் கருத்தையே,

“தேறுவது லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்ல
வாசித்ததினால் வருமோ பெருவாழ்வு
நேசித்துப் பூசித்துக் காணவேணும்.”

(சு. ஞானம்)

என்பதும் லலியுறுத்தும். ஞானம் பெறுவது எளிதல்ல. அதற்கு அளவுகடந்த நியதிகள் - நியமங்கள் - வேண்டும். பூசை வேண்டும். உபாஸனை வேண்டும். அப்யாஸம் வேண்டும். இவற்றினைப் புகட்ட நூலாராய்ச்சியும், ஸத் குருகடாக்ஷமும் இன்றியமையாச் சாதனங்களாகும்.

இத் துறையிலே தொன்மையான நமது வேதங்களும், ஸ்ம்ருதிகளும் புராணங்களும், ஆகமங்களும் அந்த அந்த

அதிகாரிகளுடைய அறிவிற்குத் தக்கவாறு பலவழிகளை நமக்கு விளக்கிக் காட்டி அன்னைப்போல் ஆதரவுடன் நம்மை நல்வழியிலே செல்ல அனுமதிக்கின்றன. இவைகள் உண்டான காலமோ எவராலும் அறிய முடியாதது. வழி வழியாக வந்த நமது முன்னோர்களான மஹர்ஷிகள் கேட்டனர் என்ற காரணம் கருதியே ச்ருதி என்றும், நினைத்த காரணத்தால் ஸ்ம்ருதி என்றும், அவர்களிடமிருந்து வந்த காரணத்தால் ஆகமம் என்றும், தொன்மை என்ற காரணத்தால் புராணம் எனவும் வழங்கலாயின.

மற்ற மதங்களைப்போல அவைகளுடைய தலைவர்களான தேவதூதர்கள் போன்ற எவராலும் இயற்றப்பட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. ஆதம் ஞானத்திற்கும், அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் நமது சாஸ்த்ரங்களில் காணும் பகுதிகள் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் கூறப்பட்டது என்றோ, இயற்றப்பட்டதென்றோ கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் அப் பகுதிகளனைத்தும் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் வழி வழியாக அப்யஸிக்கப்பட்டும், போதிக்கப்பட்டுமே வந்தது என்று மட்டும் ஒருவாறு கூறமுடியும்.

இவ் வேதங்கள் நான்கும் பல பிரிவுகளும், அவைகளில் உட்பிரிவுகளும் பலகொண்டு விளங்குவதாகும். இவற்றினை கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம், உபாஸநாகாண்டம் எனவும் கூறலாம். இம் மூன்று அவயவங்களைக்கொண்ட காரணமாகவே “த்ரயீ” எனவும் இவ் வேதங்கள் அழைக்கப் பெறுகின்றன. ஒரு சிலர் முதலில் ரிக், யஜுஸ், ஸாமன் இம் மூன்றுமே உண்டாயின. பிற்காலத்திலே அதர்வ வேதம் உண்டாகியது. அக் காரணம் கொண்டு “த்ரயீ” எனவும் சொல்லுவர். இது யுக்தியின் திறமையைத் தவிர

வேறல்ல. நான்முகனுக்கு 'வேதபாஹு' என்று ஒரு பெயர் உண்டு. அவருக்கு நான்கு வேதங்களுமே நான்கு கைகளாக விளங்குகின்றன என்பது பொருள். உலக வழக்கில் சதுர்வேதீ, த்ரிவேதீ, த்விவேதீ எனப் பல குடும்பங்கள் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். எனவே வேதம் நான்கு, அவைகளுக்குக் காலமோ, தேசமோ ஒன்றும் கிடையாது. அவைகள் எங்கும் வியாபித்து, என்றும் அழியாதவையாம். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஸ்ருஷ்டியினூடே அவைகளும் தோன்றுகின்றன என்பதே நமது சாஸ்ரங்களிலுள்ள பரம ரஹஸ்யமான ஸித்தாந்தமாகும். இவ்விதப் பெருமை வேறு எந்த நூல்களுக்கும் கிடையாது என்பது நடுநோக்குடன் ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது.

இச் சிறப்பு வாய்ந்த வேதங்களையும் உபநிஷதங்களையும், ஸம்ருதிகளையும், புராணங்களையும், ஆகமங்களையும் நாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு நமது தினசரி வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றோம். அக் காரணம் கருதியே நமக்கு வைதிகர்கள், அதாவது வைதிக மதம் - வேதங்களைத் தழுவியது - எனப் பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

இவர்களிலும் அறிவின் முதிர்ச்சிக்கும், அப்யாஸத்திற்கும் தக்கவாறு ஔபநிஷதர்கள், பௌராணிகர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள், ஆகமிகள் எனப் பல பிரிவுகள் தோன்றலாயின.

இவ் வேதங்களுக்குச் சிகரம் போன்றது உபநிஷதங்களாம். இவைகளில் சில சரீரலக்ஷணம், அமைப்பு, ஸ்ருஷ்டி, பக்தி, யோகம், ஞானம், ஸம்ந்யாஸம், முதலியவைகளைப் பற்றியும், மற்றும் சில ஆத்மா, ஜீவன் முதலியவைகளைப் பற்றியும், வேறு சில உபாஸநா விசேஷங்களையும்,

அவைகளுக்குரிய மந்த்ரங்களையும், யந்த்ரங்களையும் கூறு வனவாம்.

எனவே ஒரே உபநிஷத்தில் யாவையும் அறிய முடியாது என்பது விளங்கும். எல்லாம் உபநிஷதங்களையும் முறையே கவனித்தால் தான் வேதஸாரத்தையும், ஜீவ ப்ரஹ்மைக்யவடிவான மோக்ஷம் முதலியவைகளுடைய விவரங்களையும் அறியமுடியும்.

ஆதிசங்கரர் சில உபநிஷதங்களுக்கு விரிவான உரை செய்துள்ளது பற்றி அவைகளே முக்கியம், மற்றவைகள் கொள்ளத்தக்கவை யன்று எனக் கருதுவதற்கில்லை. பத்து உபநிஷதங்களுக்கு உரை செய்த பின்னர் ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்தைச் செய்த காரணத்தால் அவகாசமில்லாதிருக்க லாம். அவருக்குப் பின்னர் வந்த சங்கராநந்தர், நாராயண ஸரஸ்வதீ, உபநிஷத் ப்ரஹ்மயோகி, அப்பய்யசிவாசாரியார் முதலியவர்கள் நூற்றெட்டு உபநிஷதங்களுக்கும் உரை வகுத்துள்ளனர்.

மேலும் சில உபநிஷதங்கள் ஆத்மாவைப் பற்றியும், மற்றவைகள் முறையே ப்ரஹ்மம், அணு, சிவன், நாராயணன், சக்தி, யோகம், சரீரம் முதலியவைகளையும் விவரிப் பதிலிருந்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைக் குறிப் பாக விசாரம் செய்வதையும் முக்கியமாக உணருவதோடு அவைகளில் ஏற்றத்தாழ்வு ஒன்றும் கிடையாது என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

“தேகமென்ற உடலுக்கு ஞானம் வேணும்

சித்தாந்தம் வேதாந்தம் நோக்கம் வேணும்

தேகமென்ற உடலுக்குப் பூசை வேணும்

செபம் வேணும் தவம் வேணும் யஜ்ஞம் வேணும்

தேகமென்ற உடலுக்கு யோகம் வேணும்
 சிறப்பாக வாசியென்ற குதிரை வேணும்
 தேகமென்ற உடலுக்குச் சித்தி வேணும்
 தெளிவாக உடம்பினுட் கருவைக் காணே.”

(சுந்தரானந்தசித்தர்)

என்றவாறு உயிர் இக் கூட்டில் உள்ளவரையில் ஞான சாஸ்த்ரங்கள் கற்கவேண்டும். வேதங்களும், அவற்றினை யடுத்த உபநிஷதங்கள் முதலிய நூல்களும் எந்த முடிவைக் கூறுகின்றனவோ அவற்றினை யடைதல் என்ற சித்தியைப் பெறவேண்டும். அதற்கு முதன் முதலாக ஸகுணமான பூசை வேண்டும், அதையடுத்து ஐபம், தவம், யாகம், யோகம், முக்கியமாக பிராணாயாமாதி நிலைகள் இவைகளைப் பெறவேண்டும். பெற்றுப் பின்னர் உடம்பினுள்ளேயே வசித்து வரும் உட்கரு என்றும் அந்த பரமாத்மாவையும் அறியவேண்டும். அதுவே முக்தி நிலையாகும் எனச் சுந்தரானந்தசித்தர் கூறியுள்ளதே போல உபநிஷத்து முதலிய சாஸ்த்ரங்களை முறையே படித்ததும், பிறகு பூசை முதலியவைகளையும் செய்தல் அவசியமெனவும் கிடைக்கிறது. இனி இப் பூசைகளில்,

“காலை சிவம், மாலை சக்தி கருணையுடனிருவரையும்
 பூசித்தாக்கால் சித்திமுத்தி யோகமுதல் ஞானமாமே.”

என அகஸ்தியர் கலைஞானத்தில் கூறியுள்ளபடி காலையில் சிவத்தையும், மாலையில் சக்தியையும் அந்தரங்கசுத்தியோடு பரிவுடன் முறைப்படி பூசித்தால், சித்தி, முத்தி, யோகம், ஞானம், இவற்றினைப் பெறலாம். மேலும் படித்தல்,

கேட்டல் இவற்றுடன் நில்லாது பூசித்தலும் அவசியமென்பதை அச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

எனவே ஆதி அன்னையாம் பராசக்தியின் பூஜையே சிறந்ததெனப் பல வகையிலும் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ள காரணத்தால் அப்பூஜைகளுக்கு அங்கமாக பாராயணமும் அவசியமென்பது கிடைக்கிறது. இப் பூஜைகள் யாவும் அன்னையின் பூஜையே யாகும். இப் பூஜை மிகவும் முக்கியமென்பதைக் கருதி பூஜை செய்யும் காலங்களில் ஆதிசக்தியாம் அன்னையின் கல்யாண குணங்களைப் புகழ்வதான உபநிஷதங்களைப் பாராயணம் செய்யும்பொழுது அவைகளில் லயத்தையடைந்த மனோவிருத்திகளோடு தியானம் செய்யவேண்டுமென்பது நமது ஆன்றோர் வகுத்த வழியாகும். மேலும் பொருளறிந்து பாராயணம் செய்து வருவது கூறிய அறிவையும், ஞானத்தையும் வளர்ப்பதற்கு அனுகூலமாகும். ஆதலால் நமது தாய்பாஷையாகிய தமிழிலே கூடியவரையில் யாவரும் ஸுலபமாக பொருளறிந்து கொள்ளும் வகையிலே எளிய நடையில் சில உபநிஷதங்களுக்குப் பதவுரை, கருத்துரை முதலியவைகளை எழுதி வெளியிட முயற்சித்துள்ளோம். அவற்றில் தேவீ விஷயமாகக் கூறுகின்ற உபநிஷதங்கள் பின் வருமாறு.

- (க) பாவநோபநிஷத் (உ) தேவீ அதர்வசிகோபநிஷத் (ங) பஹ்வருசோபநிஷத் (ச) அருணோபநிஷத் (ரு) ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் (ஈ) த்ரிபுரோபநிஷத் (எ) த்ரிபுரதாபிரீ உபநிஷத் (அ) ஸௌபாக்யலக்ஷ்மியுபநிஷத் (ஈ) ஸீதோபநிஷத் (ஐ) ஸரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத் (ஊ) அத்வைதபாவநோபநிஷத் (உ) கௌலோபநிஷத் (கூ) காலிகோபநிஷத் (கச) தாரோபநிஷத் (கரு) வந்தூர்கோபநிஷத் என்பன

இவற்றுள் பாவநோபநிஷத் தமிழரையுடன் முன்னர் வெளியிடப் பெற்றது. இப்பொழுது தேவீ அதர்வசிரோபநிஷத், பஹ்வருசோபநிஷத், அருணோபநிஷத், ஸ்ரீ சக்ரோபநிஷத் என்ற இந்நான்கையும், பதவுரை, கருத்துரை முதலிய விளக்கங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளோம். மற்ற உபநிஷதங்களையும் அன்பர்களின் போதுமான ஆதரவு கிடைத்ததும் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம். இவ்வுபநிஷதங்களையும், மற்ற தேவீ ஸம்பந்தமாக நாங்கள் வெளியிடும் நூல்களையும் ஆஸ்திக அன்பர்கள் - அதிலும் முக்யமாக தேவீ உபாஸகர்கள் - யாவரும் வாங்கி அவைகளைப் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீ அன்னையின் திருவருளைப் பெறவேண்டுகிறோம்.

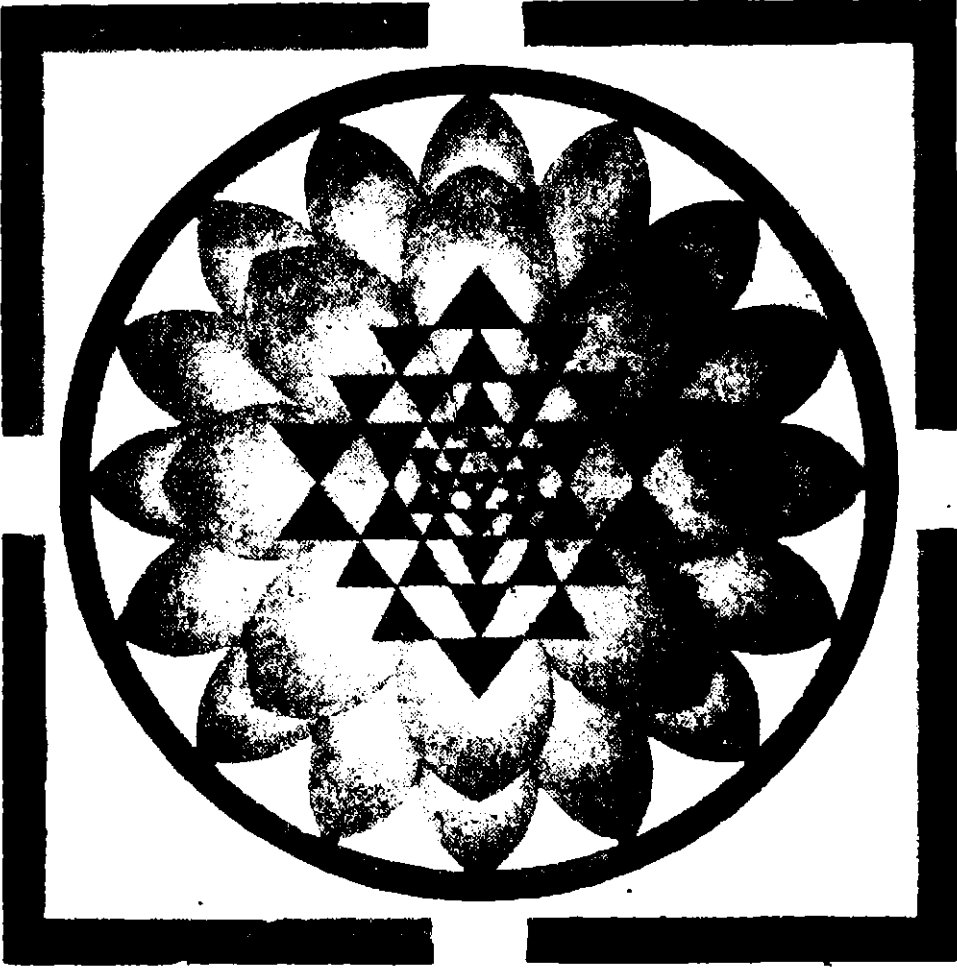
இவ்வுபநிஷதங்களுக்கும் இன்னும் இதுபோன்ற மற்ற நூல்களுக்கும் பல நூல்களை ஒப்பு நோக்கி ஆழ்ந்த கருத்துக்களுடன் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரைகளை இயற்றிக் கொடுத்த பேராசிரியர் பண்டித வாதூல ஸ்ரீ வே. ராமசந்திரசர்மா அவர்களுக்கு எங்களுடைய ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றி உரித்தாகும்.

சென்னை : கீழ்ப்பாக்கம்
6-5-54

ஸ்ரீவத்ஸ-ஸ்தாராமன்.

தேவீ - அதர்வசிர - உபநிஷத்

श्रीचक्रम्

कुङ्कुमपङ्क्तिसमामङ्कुशपाशेक्षुचापकुसुमशराम् ।

पञ्चजमध्यनियन्तां पद्मेरुहलोचनां परां वन्दे ॥

“

“

“

“

“

श्रीः

देवी - अथर्वशिर - उपनिषत्

தேவீ - அதர்வசிர - உபநிஷத்

தோற்றுவாய்

இந்த தேவீ உபநிஷத் என்பது அதர்வவேதத்தைச் சார்ந்தது. முப்பத்திரண்டு மந்த்ரங்களைக் கொண்டது. ஸ்ரீதேவியேதான் ப்ரஹ்மன் முதலான ஸகல ஜீவராசிக ளுடைய தோற்றங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பவள் என்றும், சித்தச்சக்தியின் வடிவாயிருந்து கொண்டு ஸகலவஸ்துக்களுக் கும் இவளே ஆதாரமாயிருப்பவள் என்றும், பரமபாகவதர்க ளான தேவர்கள் முதலியவர்களுடைய துயரங்களை யகற்றுவதற்கும் இவளே மூலகாரணமாயிருப்பவளென்றும், ஆதிவித்யா, புவனேச்வரீ, மஹாசண்டிகா எனப் பல வடிவங்களையும் கொண்டவள் எனவும், இந்த ஆதிவித் தையாம் மஹாதேவியை யுபாஸிப்பவன் ஸகல ஸௌபாக்

பலன்களும் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. எனவே ஸ்ரீவித்
யோபாஸகர்களுக்கு இச்சிறு உபநிஷத்தானது தினந்
தோறும் பாராயணம் செய்வதற்கு அநுகூலமாயிருக்கும்படி
முன்னோர்களுடைய உரையினைத் தழுவி சிறியதோர் குறிப்
புரையும் தமிழிலே வரைந்து வெளியிடப்படுகிறது.

இந்த உபநிஷத்தின் முத்தல் மந்தரம் வருமாறு —

ओं, सर्वे देवा देवीमुपतस्थुः - कासि त्वं महादेवि ॥ १ ॥

ஸர்வே வை தேவா தேவீமுபதஸ்து: காளி த்வம்
மஹாதேவி. (க)

ओं सर्वे - ஸமஸ்தமான - **देवा: वै -** தேவர்களும் **देवीम् -**
ஸ்ரீதேவியை; **उपतस्थुः -** அடைந்தவர்களாகக் கொண்டு,
महादेवि - ஓ மஹாதேவி; **त्वम् -** நீ; **का असि** யார்?

ஸகல தேவர்களும் தேவியை யடைந்து ஓ மஹாதேவி!
நீ யார்? எனக் கேட்டனர். (க)

अहम्

सा अग्रवीत्, ब्रह्मस्वरूपिणी । मत्तः प्रकृतिपुरुषात्मकं जगत्
शून्यं चाशून्यं च । अहमानन्दानानन्दाः । विज्ञानाविज्ञानेऽहम् ।
ब्रह्माब्रह्मणी वेदितव्ये । इत्याहाथर्वणी श्रुतिः ॥ २ ॥

ஸாப்ரவீத் அஹம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபிணீ| மத்த: ப்ரக்ருதி
புருஷாத்மகம் ஜகத் சூன்யம் சாகூன்யம் ச| அஹமாநந்தாநா
நந்தா: | விஜ்ஞாநா விஜ்ஞாநே ஽ஹம்| ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மணீ
வேதிதவ்யே| இத்யாஹாதர்வணீ ச்ருதி: || (உ)

ஈ - அந்த தேவீ ; - **யவவீத்** - சொன்னான் ; **ஐஹம்** - நான் ; **ஐயவரூபினி** - பரப்ரஹ்ம வடிவாயிருப்பவள் ; **மஃ** - என்னிடமிருந்தே ; **மஃ** - ப்ரக்ருதிபுருஷ வடிவான ; **ஜாஹ்** - இவ்வுலகம் ; **ஐந்யம்** - குன்யமாயும் ; **ஐந்யம்** - குன்யமற்றதாயும் (உண்டாகியது) **ஐந்யம்** - ஆநந்தங்களும் ; **ஐந்யம்** - ஆநந்தமற்றவைகளும் ; **ஐஹம்** - நானே ; **விஜ்ஞானம்** - விஜ்ஞானமல்லாததும் ; **ஐஹம்** - நானே ; **ஐஹம்** - ப்ரஹ்மமும் ; **ஐஹம்** - ப்ரஹ்ம மற்றதும் ; **ஐஹம்** - (நானே என) உணரத்தக்கதாம் ; **ஐஹம்** - இவ்விதம் ; **ஐஹம்** - அதர்வவேதத்திலுள்ள இந்த ஐஹம் - உபநிஷதமானது (சொல்லும்).

தேவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வகையிலே ஐஹம் சொன்னான் — நான் பரப்ரஹ்மவடிவாயிருப்பவன், ப்ரக்ருதிபுருஷவடிவமானதும், குன்யமானதும், குன்யமற்றதுமான இவ்வுலகம் என்னிடமிருந்தே தோன்றியது. ஆநந்தவடிவங்களும், ஆநந்தமற்றவைகளும் நானே. தெளிந்த ஐஹம்வடிவமும், தெளிவற்ற ஐஹம்வடிவமும் நானே, ப்ரஹ்மமும், ப்ரஹ்மமற்றதும் நானே எனவும் உணர வேண்டும். (உ)

अहं पञ्चभूतान्यपञ्चभूतानि । अहमखिलं जगत् । वेदोऽहम्,
अवेदोऽहम् । विद्याहम्, अविद्याहम् । अजाहम्, अनजाहम् ।
अधश्चोर्ध्वं च तिर्यक् चाहम् ॥ ३ ॥

அஹம் பஞ்ச பூதாநி அபஞ்சபூதாநி | அஹமகிலம் ஜகத் | வேதோஹம் | அவேதோஹம் | வித்யாஹம் | அவித்யாஹம் | அஜாஹம் | அநஜாஹம் | அடக் | அஹம் | அஹம் | அதச்சார்ந்தவ ச திர்யக் | அஹம் |

पञ्चभूतानि - பஞ்சமஹா பூதங்களும் ; **अपञ्चभूतानि** - பஞ்சமஹா பூதங்கள் அல்லாதவைகளும் ; **अहम्** - நானே ; **आखिलम्** - எம்மஸ்தமான ; **जगत्** - உலகமும் ; **अहम्** - நானே ; **वेदः** - வேதமும் ; **अहम्** - நானே ; **अवेदः** - வேதமல்லாததும் ; **अहम्** - நானே ; **विद्या** - வித்தையும் ; **अहम्** - நானே ; **अविद्या** - அவித்தையும் ; **अहम्** - நானே ; **अज्ञा** - பிறப்புள்ளவளும் ; **अहम्** - நானே ; **अनज्ञा** - பிறப்பில்லாதவளும் ; **अहम्** - நானே ; **अधः च** - கீழே யிருப்பவளும் ; **ऊर्ध्वं च** - மேலே ; இருப்பவளும் ; **तिर्यक् च** குறுக்கே இருப்பவளும் ; **अहम्** - நானே .

பஞ்சமஹாபூதங்களும், பஞ்சமஹாபூதங்கள் அல்லாதவைகளும், நானே ; தோற்றமளிக்கும் இவ்வுலகும் நானே ; நானே வேதவடிவங்கொண்டவள் ; வேதமல்லாதவையும் நானே ; நானே வித்தையின் வடிவாயிருப்பவள் . அவித்தையின் வடிவாயிருப்பவளும் நானே ; பிறப்புள்ளவளும் நானே ; பிறப்பில்லாதவளும் நானே ; கீழே யிருப்பவளும், மேலே யிருப்பவளும், குறுக்கே இருப்பவளும் நானே . (௩)

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणाबुधा बिभर्म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनावुमौ ॥ ४ ॥

அஹம் ருத்ரேபிர் வஸுபி : சரா -

ம்யஹமாதித்யை ருத விச்வதேவை : |

அஹம் மித்ராவருணாவுபா பிபர் -

ம்யஹமிந்த்ராக்ரீ அஹமச்விநாவுபௌ || ௪ ||

अहम् - நான் ; **रुद्रेभिः** - ருத்ரர்களோடும் ; **वसुभिः** - வஸுக்களோடும் ; **चरामि** - ஸஞ்சரிக்கிறேன் ; **उत** - மற்றும் ;

ஹம் - நான் ; **ஹித்யை:** - ஆதித்தியர்களோடும் ; **விஷ்வே:** - விச்வே தேவர்களோடும் ; ஸஞ்சரிக்கிறேன் ; **அஹம்** - நான் ; **மிஸாவருஸு** - மித்ரன், வருணன் என்ற ; **உமௌ** - இருவரையும் ; **ஹம்** - நான் ; **இந்திராமி** - இந்திரன், அக்நி என்ற இருவரையும் ; **ஹம்** - நான் ; **அக்நி** - அக்நி தேவர்கள் என்ற ; **உமௌ** - இருவரையும் ; **விபர்மி** - தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் எனது அம்சத்தினிருந்து தோன்றிய ஏசாதசருத்ரர்களோடும், அஷ்டவஸுக்களோடும், த்வாதசாதித்தியர்களோடும், பதின்மூன்று விச்வேதேவர்களோடும், ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். மற்றும், மித்திரன், வருணன் என்ற இருவரையும், அவ்விதமே இந்திரன், அக்நி என்ற இருவரையும், அவ்வாறே அக்நி தேவர்கள் என்ற இருவரையும் நான் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (௪)

அஹ் சோமம் த்வஷ்டாரம் பூஷணம் பகம் ததாம்யஹம் ।

விஷ்ணுமுகம் ப்ரஹ்மணமுத ப்ரஜாபதிம் ததாமி ॥ ௫ ॥

அஹம் ஸோமம் த்வஷ்டாரம் பூஷணம் பகம் ததாம்யஹம் ।
விஷ்ணுமுகம் ப்ரஹ்மணமுத ப்ரஜாபதிம் ததாமி ॥ ௫ ॥

அஹம் - நான் ; **சோமம்** - ஸோமனையும், **த்வஷ்டாரம்** - த்வஷ்டா என்ற தேவனையும், **பூஷணம்** - பூஷன் என்ற தேவனையும், **பகம்** - ஆறுவித ஐசுவர்யங்களையும் ; **ததாமி** - தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். **உத** - மற்றும் ; **பகம்** - பெருகிய பராக்ரமத்தையுடைய ; **விஷ்ணும்** - விஷ்ணுவையும் ; **ப்ரஹ்மணம்** - ப்ரஹ்மனையும், **ப்ரஜாபதிம்** - ப்ரஜாபதியையும் ; **விபர்மி** - தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் ஸோமனையும், த்வஷ்டா என்ற தேவனையும், பூஷன் என்ற தேவனையும், *ஆறுவிதங்களான ஐச்வர்யங்களையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மற்றும் பெருகிய பராக்ரமத்தையுடைய விஷ்ணுவையும், ப்ரஹ்மனையும், ப்ரஜாபதியையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (ரு)

अहं ददामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये वे यजमानाय सुन्वते ।

अहं राष्ट्री सङ्गमनी वसूनामहं सुवे पितरमस्य मूर्धन् ॥ ६ ॥

அஹம் ததாமி த்விரணம் ஹவிஷ்மதே

ஸுப்ராவ்யேயே யஜமானாய ஸுந்வதே |

அஹம் ராஷ்ட்ரீ ஸங்கமநீ வஸூநா -

மஹம் ஸுவே பிதரமஸ்ய மூர்தந் || ௬ ||

अहम् - நான் ; सुप्राव्ये - நல்ல சித்திவிருத்தியையுடைய வனும், हविष्मते - ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறவனும், सुन्वते - நன்கு ஸ்துதி செய்கிறவனுமான ; यजमानाय - யஜமானனுக்கு - द्रविणम् - தநத்தையாவது ; (அல்லது) ஞானத்தையாவது ; ददामि - கொடுக்கிறேன் ; अहम् - நான் ; वसूनाम् - வஸூக்களுடைய ; सङ्गमनी - ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்கியமான ; राष्ट्री - தேசமாகவுமிருக்கிறேன், अहम् - நான் ; मूर्धन् - சிரஸாக இருந்து கொண்டு ; अस्य - இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய ; पितरम् - ஈச்வரனையும் ; सुवे - உண்டு பண்ணுகிறேன்.

*ஆறுவித ஐச்வர்யங்களாவன—குறைவுறாத ஸம்பத்து ; தர்மம், கீர்த்தி, ஸ்ரீ ;, ஞானம், வைராக்யம் என்பனவாம்.

நான் நல்ல சித்தவிருத்தியையுடையவனும், நல்ல ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறவனும், நன்கு ஸ்துதி செய்கிறவனுமான யஜமானனின் பொருட்டு அவன் விரும்பிய வாறு தந்தையாவது அல்லது நல்ல ஞானத்தையாவது கொடுக்கிறேன். நானே அஷ்டவஸுக்களுடைய ஸஞ்சாரத்திற்குத் தகுதியான பிரதேசமாகவும் (இருப்பிடம்) இருக்கிறேன். இவ்வுலகம் நிலக்கச் சிரஸாயிருந்துகொண்டு நானே ஸகல சராசரங்களுக்கும் பிதாவான பரமேச்வரனையும் உண்டு பண்ணுகிறேன். (4)

मम योनिरप्सुन्तः समुद्रे य एवं वेद स देवीपदमामोति ॥ ७ ॥

மமயோநிரப்ஸ்வந்த : ஸமுத்ரே ய ஏவம் வேத ஸ தேவீபத மாப்நோதி || ௭ ||

अन्तःसमुद्रे - ஸமுத்திரத்தின் நடுவிலுள்ள ; **अप्सु** - ஜலத்தில் ; **मम** - என்னுடைய ; **योनिः** - உத்பத்தி ஸ்தானம் ; **इति** - என்று ; **यः** - எவனொருவன் ; **वेद** - தெரிந்து கொள்ளுகிறானே ; **सः** - அவன் ; **देवीपदम्** - தேவியினுடைய ஸ்தானத்தை ; **आमोति** - அடைகிறான்.

ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தின் நடுவிலே எனது உத்பத்தி (பிறப்பு) ஸ்தானம். அல்லது, உள்ளே நன்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற தர்மரை மொட்டுப் போன்ற வடிவங்கொண்ட பிராணிகளுடைய ஹ்ருதய கமல கோசத்திலும், ஜலம் முதலிய பஞ்ச மஹாபூதங்களிலும் ஜீவசைதன்யவடிவாகவும், சிவனுடைய வடிவாகவும் நான் இருக்கிறேன் என்பது கருத்து. இவ்விதம் எவன் என்னை

அறிந்து கொள்ளுகிறோனே, அவன் தேவியின் ஸ்தாநத்தை
(இருப்பிடத்தை) அதாவது சித்தின் வடிவத்தை யடை-
கிறான். (எ)

ते देवा अब्रुवन्—

नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ।

नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्म ताम् ॥ ८ ॥

தே தேவா அப்ருவந் —

நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை சிவாயை ஸததம் நம : |
நம : ப்ரக்ருத்யை பத்ராயை நியாதா : ப்ரணதா : ஸம் தாம் ||

ते - அந்த ; देवाः - தேவர்கள் ; अब्रुवन् - சொன்னார்கள் —

देव्यै - தேவியின் பொருட்டு ; **नमः -** நமஸ்காரம் ; **शिवायै -** மங்கள வடிவங் கொண்டவனுக்கும் ; **महादेव्यै -** சிறந்த ஒளியுடன் விளங்குகிறவனுக்கும் ; **सततम् -** எப்பொழுதும் ; **नमः -** நமஸ்காரம். **प्रकृत्यै -** மூல ப்ரகிருதியின் வடிவங்கொண்டவனுக்கும் ; **भद्रायै -** கேடமத்தின் வடிவாயிருப்பவனுக்கும் ; **नमः -** நமஸ்காரம் ; **ताम् -** இவ்விதச் சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை ; **नियताः -** உறுதியுள்ளவர்களாக ; **प्रणताः स्मः -** நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

ஸ்ரீதேவியின் வாயிலாக அவளுடைய தத்துவத்தை-
விபூதியை- அல்லது - சிறைப்பையுணர்ந்த தேவர்கள் அவளை
நமஸ்கரித்து பின் வருமாறு ஸ்தோத்ரம் செய்தனர்..
ஓ தேவியே ! உனக்கு நமஸ்காரம். மும்மூர்த்திகளையும் உண்-
டாக்குகின்ற அந்த ஒளியுடன் சிறந்து விளங்குகிற ஓ
அன்னையே ! நமஸ்காரம், மங்கள வடிவம் கொண்டவனுக்-

கும், அல்லது சர்வதேவனுடைய பத்தினி வடிவம் கொண்டவளுக்கும் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம். மூலப்ரகிருதியின் வடிவம் கொண்டவளுக்கும், க்ஷேமங்களின் வடிவம்கொண்டவளுக்கும் நமஸ்காரம். இச்சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை நாங்கள் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (அ)

ताम्रिवर्णी तपसा ज्वलन्ती वैरोचनी कर्मफलेषु जुष्टाम् ।
दुर्गा देवी शरणमहं प्रपद्ये सुतरां नाशय ते तमः ॥ ९ ॥

தாமக்ரிவர்ணம் தபஸா ஜ்வலந்திம்
வைரோசநிம் கர்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் |
துர்காம் தேவீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே
ஸுதராம் நாசயதே தம : || ௯ ||

அழிவரணம் - அக்ரியின் ஒளியே போன்ற ஒளியையுடையவளும் ; தபஸா - தவத்தால் ; ஜ்வலந்திம் - விளங்குகிறவளும் ; வைரோசனிம் - தனது தேஜஸால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவளும் ; கர்மபலேஷு - கர்மபலன்களில் ; ஜுஷ்டம் - எம்பந்தப்பட்டவளுமான ; தாம் - அந்த ; டுர்கம் - துர்கை என்ற ; தேவீம் - தேவியை ; அஹம் - நான் ; ஷரணம் - சரணத்தை ; ப்ரபத்யே - அடைகிறேன் ; சுதராம் - நிச்சயமாக ; தே - அவளும் ; தம : - அஞ்ஞானத்தை ; நாசய - நாசம் செய்யட்டும்.

சனத்தின் (காக்கியல்லாதது) காரணமாக உண்டாகிய
என்னுடைய அஜ்ஞாநமென்ற இருளை நிச்சயமாக நாசம்
செய்ய வேண்டும். (க)

**देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति ।
सष नो मन्त्रेषमूर्जं दुहाना घेनुर्वागस्मानुपनुष्टुतैतु ॥ १० ॥**

தேவீம் வாசமஜநயந்த தேவா -
ஸ்தாம் விச்வரூபா : பசுவோ வதந்தி |
ஸா நோ மந்திரேஷமூர்ஜம் துஹாநா
தேநுர் வாகஸ் மாநுபஸுஷ்டுதேது || ௧௦ ||

देवाः - தேவர்கள் ; **देवीम्** - எந்த தேவீ ஸம்பந்தமான ;
वाचम् - வாக்கை ; **अजनयन्त** - உண்டு பண்ணினார்களோ ;
ताम् - அந்த வாக்கை ; **विश्वरूपाः** - ஸகல வடிவங்களான ;
पशवः - ஜீவராசிகளும் ; **वदन्ति** - பேசுகின்றன. **या** - எந்த
தேவீ ; **वाग्रूपिणी** - வாக்கின் வடிவாயிருப்பவளோ ; **सा** -
அந்த தேவீ ; **मः** - எங்களைக் குறித்து ; **मन्त्रेष मूर्जम्** -
இனிமையானதும் ; இஷ்டமுள்ளதுமான அந்நத்தின் ரூபமான
கர்ம பலத்தை ; **वाम्** - வாக் என்னும் ; **घेनुः** - காமதேநுவா
யிருந்து கொண்டு **दुहाना** - கறப்பவளாக ; **अस्मान्** - நம்மை ;
एतु - அடையட்டும். **उपनुष्टुत** - (வாக் விபூதிகளும் எங்களை)
ஸேவிக்கட்டும்.

தேவர்கள் எந்த தேவீ ஸம்பந்தமான வாக்கையுண்டு
பண்ணினார்களோ, அந்த வாக்கை ஸகல வடிவங்களான
இச்சராசரங்களும் இவ்விதம் பேசுகின்றன. அது
யாதெனில் — அந்த தேவீ எங்களைக் குறித்து இனிமை
யானதும், இஷ்டமுள்ளதுமான அந்நத்தின் ரூபமான கர்ம
பலத்தை, வாக்கென்றும் காமதேநுவின் வடிவையடைந்து

கறப்பவளாக (கொடுப்பவளாக) இருந்து கொண்டு நம்மையடைபட்டும். அதாவது வாக்விபூதியை - மஹிமையை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்பது கருத்து. (கல)

कालरात्रिं ब्रह्मस्तुतां वैष्णवीं स्कन्दमातरम् ।

सरस्वतीमदितिं दक्षदुहितरं नमामः पावनां शिवाम् ॥ ११ ॥

காலராத்ரிம் ப்ரம்ஹ்மஸ்துதாம்
வைஷ்ணவீம் ஸ்கந்தமாதரம் |
ஸரஸ்வதீமதிதிம் தக்ஷதுஹிதரம்
நமாம : பாவநாம் சிவாம் || ௧௧ ||

कालरात्रिम् - காலராத்ரியின் வடிவாகவும், **ब्रह्मस्तुताम्** - ப்ரஹ்மாவினால் துதிக்கப் பெற்றவளாகவும் ; **वैष्णवीम्** - விஷ்ணுவின் ஸம்பந்தமானவளும் ; **स्कन्दमातरम्** - ஸ்கந்த ஸ்வாமியினுடைய தாயாகவும் ; **सरस्वतीम्** - ஸரஸ்வதி. தேவியாகவும் ; **दक्षदुहितरम्** - தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்ணாகவும் ; **अदितिम्** - அதிதி தேவதையாகவும் ; **पावनाम्** - பரிசுத்தமானவளும் ; **शिवाम्** - மங்களத்தைச் செய்கிறவளாயுமிருக்கிற (உன்னை) **नमामः** - நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

அஞ்ஞானத்திற்குக் காலராத்ரியின் வடிவாயிருப்பவளும், ப்ரஹ்மனால் துதிக்கப்பெற்றவளும், விஷ்ணுமாயாவடிவாயிருப்பவளும், ஸ்கந்தனுடைய தாயாராகவும், தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய பெண்ணாகவும், பரிசுத்தமானவளும், அதிதிதேவதையாயிருப்பவளும், மங்களங்களைச் செய்பவளாகவுமிருக்கிற ஸரஸ்வதி தேவியாகிய உன்னை நாங்கள் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (௧௧)

महालक्ष्मीश्च विष्णुर्हं सर्वसिद्धिश्च धीमहि ।

तन्नो देवीः प्रचोदयात् ॥ १२ ॥

மஹாலக்ஷ்மீ : ' ச வித்மஹே ஸர்வஸித்தி : ச திமஹி |
தந்நோ தேவீ : ப்ரசோதயாத் || ௧௨||

महालक्ष्मीः च - மஹாலக்ஷ்மி யெனவும் ; **विष्णु** - (உன்னை) அறிந்து கொள்ளுகிறோம். **सर्वसिद्धिः च** - ஸர்வஸித்தியின் வடிவானவள் எனவும் ; **धीमहि** - த்யாநம் செய்கிறோம். **तत्** - ஆகையால் ; **नः** - எங்களை ; **देवी** - தேவியானவள் ; **प्रचोदयात्** - பிரேரணை செய்யக் கடவள்.

மஹாலக்ஷ்மியெனவும் உன்னை நாங்கள் நன்கு அறிந்து கொள்ளுகிறோம். ஸர்வஸித்தியின் வடிவாயிருப்பவளென்றும் நாங்கள் த்யாநம் செய்கிறோம். ஆதலால் மஹாதேவியாகிய நீ எங்களை நல்ல காரியங்களின் பொருட்டு பிரேரணை செய்ய வேண்டும். (௧௨)

अदितिरिह जनिष्ट दक्षया दुहिता तव ।

तां देवां अन्वजायन्त भद्रा अमृतबन्धवः ॥ १३ ॥

அதிதிரிஹ ஜநிஷ்ட தக்ஷயா துஹிதா தவ|

தாம் தேவா அந்வஜாயந்த பத்ரா அம்ருதபந்தவ : || ௧௩ ||

इह - இங்கு ; **दक्षया** - தாக்காயணியாகிய (உன்னால்) **अदितिः** - அதிதிதேவீ ; **जनिष्ट** - உண்டானாள், **तव** - உன்னுடைய **दुहिता** - பெண் ; **ताम्** - அவளிடமிருந்து **भद्राः** - கே கூ ம த் தை த க் கொடுக்கக் கூடியவர்களும். **अमृतबन्धवः** - அமுதபானம் செய்த வர்களுமான ; **देवाः** - தேவர்கள் ; **अन्वजायन्त** - உண்டானார்கள்.

தாஷாயணியாகிய உன்னால் அதிதிதேவீ உண்டானான். ஆதலால் அவள் உன்னுடைய பெண். அவளிடமிருந்து கேசமங்களைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களும், அமுதத்தைப் பானம் செய்தவர்களுமான தேவர்கள் உண்டானார்கள். எனவே தேவர்களாகிய நாங்கள் உமது பெண்ணின் பிள்ளைக ளென்று நினைத்து எங்களை அஜ்ஞாநத்திலிருந்து விடு விக்க வேண்டும். (கூ)

कामो योनिः कमला वज्रपाणि-

गुहा हसा मातरिश्वाभ्रमिन्द्रः ।

पुनर्गुहा सकला मायया च

पुरुष्येषा विश्वमातादिविद्योम् ॥ १४ ॥

காமோயோநி : கமலா வஜ்ரபாணி :

குஹா ஹஸா மாதரிச்வாப்ரமிந்த்ர : |

புனர்குஹா ஸகலா மாயயா ச

புருச்யேஷா விச்வமாதா திவித்யோம் || ௧௪ ||

காம: - ககாரம் ; யோநி: - ஏகாரம் ; கமலா - ஈகாரம் ;
வஜ்ரபாணி: - லகாரம் ; குஹா - ஹ்ரீங்காரம் ; ஹசா - ஹகாரமும்,
ஸகாரமும் ; மாதரிஷ்வா - ககாரம் ; அப்ரம் - ஹகாரம் ; இந்ரு: -
லகாரம் ; புன: - மறுபடியும் ; குஹா - ஹ்ரீங்காரம் ; சகலா: -
ஸகார - ககார - லகாரங்கள், மாயயா ச - ஹ்ரீங்காரத்தோடும்;
புருசி - தொன்மையானதும், விஷ்வமாதா - உலகத் தோற்றத்திற்
குத் தாய்போன்றதுமான ; ஷா - இந்த ; ஆதிவித்யா - ஆதி
வித்தையானது ; ஆம் - பிரணவ வாடிவாக விளங்குகிறது.

இந்த மந்த்ரத்தால் ஆதிவித்தையின் மந்த்ரோத்தாரம் சொல்லப்படுகிறது -- ககாரம், ஏகாரம், ஈகாரம், லகாரம்.

ஹ்ரீங்காரம், ஹகாரம், ஸகாரம், ககாரம், ஹகாரம், லகாரம், ஹ்ரீங்காரம், ஸகாரம், ககாரம், லகாரம், ஹ்ரீங்காரம் இவைகள் சேர்ந்து 'க, ஏ, ஈ, ல, ஹ்ரீம்; ஹ, ஸ, க, ஹ, ல, ஹ்ரீம்; ஸ, க, ல, ஹ்ரீம்;' எனப் பழையமையானதும், உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதுமான ஆதிவித்யா எனச் சொல்லப்படுகிற பஞ்சதசாக்ஷரியானது ப்ரணவத்தோடுகூடச் சிறந்து விளங்குகிறது. (௧௪)

**एषा आत्मशक्तिः । एषा विश्वमोहिनी पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरा ।
एषा श्रीमहाविद्या ॥ १५ ॥**

ஏஷா ஆத்மசக்தி: | ஏஷா வீச்வமோஹிநீ பாசாங்குச
தநுர்பாணதரா | ஏஷா ஸ்ரீமஹாவித்யா || ௧௫ ||

एषा - இந்த வித்தையே ; **आत्मशक्तिः** - ஆத்ம சக்தியாவள் ;
एषा - இவளே ; **विश्वमोहिनी** - உலகை மோஹிக்கச் செய்பவள் ;
पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरा - பாசம் (கயிறு), அங்குசம் (மாவெட்டி)
வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள்.
एषा - இவளே ; **श्रीमहाविद्या** - ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவாள் ;
यः - எவன் ; **एवम्** - இவ்விதம் ; **वेद** - அறிகிறானே ; **सः** -
அவன் ; **शोकम्** - சோகத்தை ; **तरति** - தாண்டுகிறான்.

இந்த ஆதி மஹாவித்தையே ஆத்மசக்தியாம். உலகங்களை மயங்கச் செய்யும் மாயையாம் ஆதிசக்தியும் இவளே.. இவள் பாசம், அங்குசம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள். இவளே ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவாள். (௧௫)

य एव वेद स शोकं तरति ॥ १६ ॥

ய ஏவம் வேத ஸ சோகம் தரதி || ௧௬ ||

यः - எவன் ; एवम् - இவ்விதம் ; वेद - அறிகுறியே ; सः - அவன் ; शोकम् - துயரத்தை ; तरति - தாண்டுகிறான்.

எவனொருவன் இவ்விதம் ஸ்ரீமஹா வித்தையை உணர்ந்து, கொள்ளுகுறியே, அவன் துயரத்தைத் தாண்டுகிறான். (௧௬)

नमस्ते अस्तु भगवति भवति मातरस्मान् पातुं सर्वतः ॥ १७ ॥

நமஸ்தே அஸ்து பகவதி பவதி மாதரஸ்மாந் பாது
ஸர்வத : || ௧௭ ||

भगवति - ஆறுவித குணங்களும் நிறைந்த ; मातः - ஓ அன்னையே ! ते - உனக்கு ; नमः - நமஸ்காரம். सर्वतः - எல்லா விதத்திலும் ; अस्मान् - எங்களை ; पातु - ரক্ষிக்க வேண்டும்.

ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறு குணங்களும் நிறைந்த ஓ அன்னையே ! உனக்கு எல்லாவிதத்திலும் நமஸ்காரம், எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (௧௭)

सैवाणौ वसवः । सैवैकादश रुद्राः । सैवा द्वायशादित्याः ।
सैवा विश्वे देवाः सोमया असोमयाश्च । सैवा यातुधाना
असुरा रुद्रांसि पिशाचा यक्षाः सिद्धाः । सैवा सत्त्वरज -

स्तमांसि । सैषा प्रजापतीन्द्रमनवः । सैषा ब्रह्मक्षत्रज्योतीषि
कलाकाष्ठादिकालरूपिणी । तामहं प्रणौमि नित्यम् ॥ १८ ॥

ஸைஷா அஷ்டௌ வஸவ: | ஸைஷைகாதச ருத்ரா :
ஸைஷா த்வாதசாதித்யா: | ஸைஷா விச்வே தேவா :
ஸோமபா : அஸோமபா : ச | ஸைஷா யாதுதாநா: அஸுரா
ரக்ஷாம்ஸி யக்ஷா : ஸித்தா : | ஸைஷா ஸத்வரஜஸ்த்மாம்ஸி |
ஸைஷா ப்ரஜாபதீந்த்ரமநவ: | ஸைஷா க்ரஹநக்ஷத்ரஜ் -
யோதிம்ஷி கலாகாஷ்டாதிகாலரூபிணி | தாமஹம்
ப்ரணௌமி நித்யம் || ௧௮ ||

சா - அவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த ; एषा - இந்த ஆதிசக்தியே ;
अष्टौ - எட்டு ; वसवः - வஸுக்களுமாவள் ; सा एषा - இவளே ;
एकादश - பத்னொன்று ; रुद्राः :- ருத்தரர்களுமாவள் ; सा एषा -
இவளே ; द्वादश - பன்னிரண்டு ; आदित्याः :- ஆதித்யர்களு
மாவள் ; सा एषा - அவளே ; विश्वे देवा :- விச்வ தேவர்கள் ;
सोमपाः - ஸோமபானம் பண்ணுகிறவர்கள் ; असोमपाः च -
ஸோமபானம் செய்யாதவர்களும் (இவளே) ; सा एषा -
இவளே ; यातुधानाः - ராக்ஷஸர்கள், असुराः - அஸுரர்கள் ;
रक्षांसि - ரக்ஷஸ்ஸுகள் ; पिशाचाः - பிசாசர்கள் ; यक्षाः -
யக்ஷர்கள் ; सिद्धाः - ஸித்தர்கள் ; सा एषा - இவளே ;
सत्त्वरजस्तमांसि - ஸத்வம் ; रजस्, तमस् என்ற முக்குணங்க
ளுடைய வடிவாயிருப்பவள் ; सा एषा - இவளே ;
प्रजापति-इन्द्र - मनवः - பிரஜாபதியும், இந்த்ரனும், மநுவும்
ஆவள் ; सा एषा - இவளே ; ब्रह्मक्षत्र [ज्योतीषि - நவக்ரஹங்
களும், இருபத்தேழு நக்ஷத்ரங்களும், ஜ்யோதிஸ்ஸுகளும்
ஆவள் , कलाकाष्ठादिकालरूपिणी - கலைகாஷ்டை முதலிய கால
வடிவாயிருப்பவள் ; ताम् - அச்சிறப்பு வாய்ந்த மஹா தேவியை ;

நிர்வா - எப்பொழுதும் ; **அஹம்** - நான் ; (நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே) **நமஸ்காரம்** செய்கிறேன்.

அவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த இந்த அன்னையாம் ஆதி சத்தியே அஷ்டவஸுக்களுமாவள், ஏகாசதருத்ரர்களு மாவள் ; இவளே த்வாதசாதித்யர்களுமாவள் ; விச்வே தேவர்களும் இவளே ; ஸோமபானம் செய்கிறவர்களும், செய யாதவர்களும் இவளேயாவள் ; இவளே ராக்ஷஸர்கள், அஸுரர்கள், ரக்ஷஸுகள் பிசாசர்கள், யக்ஷர்கள், எரித் தர்கள் முதலியவர்களுமாவள் ; ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களின் வடிவாயிருப்பவளும் இவளே ; பிராஜ பதிகள், இந்திரர்கள், மனுக்கள் முதலியவர்களும் இவளே ; நவக்ரஹங்கள், அச்வினீ முதலிய இருப்பத்தேழு நக்ஷத் திரங்கள், ஜ்யோதிஸ்ஸுகள் (தாரகைகள்) முதலியவை களும் இவளே ; கலை, காஷ்டை முதலிய கால வடிவாயிருப்ப வளும் இவளே ; ஆகவே இவ்விதப் பெருமிதம் கொண்ட ஆதி மஹாசக்தியை நான் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே நமஸ்காரம் செய் வோம் என்ற 'சுருத்தோடு' அஹம் ப்ரணௌமி' என்ற ஒருமை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (கஅ)

तापापहारिणीं देवीं भुक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ।

अनन्तां विजयां शुद्धां शरण्यां शिवदां शिवाम् ॥ १९ ॥

தாபாபஹாநிணிம் தேவீம் புக்திமுக்திப்ரதாயினீம் ।
அனந்தாம் விஜயாம் சுத்தாம் ஸரண்யாம் சிவதாம் சிவாம் ।

तापापहारिणीम् - தாபங்களை யகற்றுபவளும் ; **भुक्तिमुक्ति-
प्रदायिनीम्** - போகத்தையும் ; மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்ற

வனும், **அனந்தாம்** - முடிவில்லாதவனும் ; **விஜயாம்** - ஜயத்தை யுடையவனும் ; **சுஹாம்** - பரிசுத்தமுள்ளவனும் ; **சிவதாம்** - மங்களங்களைக் கொடுப்பவனும் ; **சிவாம்** - மங்களவடிவாய் இருப்பவனுமான ; **ஶரண்யாம்** - தஞ்சம்புகத்தக்க ; **தேவியை** ; (அடைகிறோம்.)

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற மூன்று விததாபங்களை யகற்றுப்பவனும் ; உபாஸகர்கள் விரும்பிய இவ்வுலக போகங்களையும், அவ்வுலகிலுள்ள மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்றவனும், முக்காலத்திலும் முடிவில்லாதவனும், வெற்றியின் வடிவாய் விளங்குபவனும், பரிசுத்த வடிவினனும், மங்கள விக்ரஹ வடிவாயிருப்பவனும், பெருகிய கல்யாணங்களைக் கொடுப்பவனுமான மஹா தேவியை சரணாகதியடைவோம். (கக)

वियदीकारसंयुक्तं वीतिहोत्रसमन्वितम् ।

अर्धेन्दुलसितं देव्या बीजं सर्वार्थसाधकम् ॥ २० ॥

வியதிகாரஸம்யுக்தம் வீதிஹோத்ரஸமங்விதம் ।

அர்தேந்துலஸிதம் தேவ்யா பீஜம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ॥ ௨௦ ॥

वियद् - ईकार-संयुक्तम् - ஆகாசபீஜத்தோடு ; ஈகாரம் சேர்ந்ததும் ; **वीति-होत्र-समन्वितम्** - அக்ஷி பீஜத்தோடு கூடியதும் ; **अर्धेन्दुलसितम्** - அர்த்தசந்த்ரனல் பிரகாசிப்பதுமான ; **देव्याः** - தேவியினுடைய பீஜமானது ; **सर्वार्थसाधकम्** - எல்லாக் காரிய ஸித்தியையும் (கொடுக்கும்).

ஈகாரத்தோடு கூடிய ஆகாச பீஜமும், அக்ஷி பீஜத்தோடு கூடியதும், அர்த்தசந்த்ரனல் பிரகாசிப்பதுமான பூதேவியினுடைய பீஜாக்ஷரமானது ஸகல காரியஸித்தி

யையும் கொடுக்கவல்லது. இங்கு புவநேசியின் ஏகாக்ஷர மந்த்ரமானது உத்தாரம் செய்யப்பட்டது. (உல்)

एवमेकाक्षरं मन्त्रं यतयः शुद्धचेतसः ।

ध्यायन्ति परमानन्दमया ज्ञानाम्बुराशयः ॥ २१ ॥

ஏவமேகாக்ஷரம் மந்த்ரம் யதய: சுத்தசேதஸ: |

த்யாயந்தி பரமானந்தமயா ஞானாம்புராசய: || ௨௧ ||

एवम् - இவ்விதம் ; **एकाक्षरम्** - ஒரே அக்ஷரத்தைக் கொண்ட ; **मन्त्रम्** - மந்த்ரத்தை ; **शुद्धचेतसः** - பரிசுத்த மனதை யுடையவர்களும் ; **परमानन्दमया** - ப்ரமாநந்த வடிவா யிருப்பவர்களும் ; **ज्ञानाम्बुराशयः** - ஆத்ம ஞானத்திற்கு ஆழி போன்றவர்களுமான ; **यतयः** - மஹான்கள் ; **ध्यायन्ति** - த்யா நம் செய்கின்றனர்.

இவ்விதம் இந்த புவநேசுவரீ தேவியின் ஏகாக்ஷர மந்த்ரத்தைப் பரிசுத்த மனதையுடையவர்களும் ப்ரஹ்மா நந்த வடிவாயிருப்பவர்களும், ஆத்ம ஞானத்திற்குக் கடல் போன்றவர்களுமான யோகிகள் எப்பொழுதும் த்யானம் செய்கின்றனர். (௨௧)

वाङ्मायाब्रह्मभूस्तस्मात् षष्ठं वक्त्रसमन्वितम् ।

सूर्योऽवामश्रोत्रबिन्दुः संयुतश्चात्तृतीयकम् ॥ २२ ॥

नारायणेन संयुक्तो वायुधाधरसंयुतः ।

विश्वे नवार्णकोऽर्णः स्यान्महदानन्ददायकः ॥ २३ ॥

வாங்கமாயா ப்ரஹ்ம பூஸ்தஸ்மாத்

சூர்யம் அவாஸ்ரோத்ரவீந்தம் |

ஸூர்யோ஽ வாமச்ரோத்ரபிந்து :

ஸம்யுதஷ்டாத் த்ருதியகம் || ௨௨ ||

நாராயணேந ஸம்யுக்தோ வாயு : சாதரஸம்யுத: |

விச்சே நவார்ணகோ஽ர்ண: ஸ்யாந்மஹதாநந்ததாயக: || ௨௩ ||

வாக் - வாக்பவபீஜம் (ஐம்); **மாபா** - சக்திபீஜம் (ஹ்ரீம்); **வ்யம்** - காமபீஜம். (க்லீம்); **தஸாந்** - அந்த காமராஜபீஜமாகிய ககாரத்திலிருந்து; **ஷம்** - ஆரூவது அக்ஷரம் ச; **வயவஸமந்விதம்** - (மாத்ருகாந்யாஸத்தில்) முகவ்ருத்தாக்ஷரத்தோடு (ஆகாரத்தோடு கூடியது (சா); **சூர்ய:** - ம என்ற அக்ஷரம்; **அவாமஸ்ரோவிந்ருஸ்யுத:** - உகாரத்தோடும், பிந்துவோடும் கூடியது (மும்); **டாந் துதீயக:** - டகாரத்திலிருந்து மூன்றாவது (ஓ) டகாரம்; **நாராயணேந் சமிக்ஷ:** - ஆ என்னும் ஸ்வரத்தோடு சேர்ந்தது டா(ஓ); **வாயு: ச அந்ரஸ்யுத:** - யகாரம் 'ஐ' என்ற ஸ்வரத்தோடு கூடியது (யை); **விசு** - ஸ்வரூபம் (வடிவம்) (விச்சே); **நவார்ணக:** - ஒன்பது அக்ஷரங்கள் கொண்ட; **அர்ண:** - மந்த்ரமாக; **ஸ்யாந்** - ஆகியது; **மஹதானந்தகாரக:** - இந்த நவாக்ஷரியானது உபாஸகர்களுக்கு பெருகிய ஆநந்தத்தைச் செய்ய வல்லதாம்.

வாக்பவ பீஜமாகிய ஐம் என்ற அக்ஷரமும்; சக்தி பீஜமாகிய ஹ்ரீம் என்ற அக்ஷரமும்; காமராஜ பீஜமாகிய க்லீம் என்ற அக்ஷரமும்; அந்த காமராஜத்தின் முதலாவதான ககாரத்திலிருந்து ஆரூவதான 'ச' என்ற அக்ஷரமானது ஆகாரத்தோடு சேரவே, 'சா' என்ற அக்ஷரமும், அவ்விதமே ஸூர்யன் 'ம' என்ற அக்ஷரத்தோடு உகாரத்தையும் பிந்துவையும் சேர்க்க 'மும்' என்ற அக்ஷரமும், டகாரத்திலிருந்து மூன்றாவது அக்ஷரமாகிய (ஓ) டகாரத்

தோடு 'ஆ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க டா (அ) என்ற அக்ஷரமும்; அவ்விதமே யகாரத்தோடு 'ஐ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க 'ஐய' என்ற அக்ஷரமும், விச்சே என்ற அக்ஷரத்தையும் சேர்க்கும்பொழுது "ஐம் - ஹீம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை- விச்சே" என்ற சண்டிகா தேவியினுடைய நவாக்ஷரீமந்த்ரமானது கிடைக்கின்றது. இந்த மந்த்ரத்தின் முதலில் ப்ரணவமும், கடைசியில் நம: என்பதையும் சேர்ப்பது ஸம்ப்ரதாயமாகும். ஆகவே "ஓம் ஐம் - ஹீம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை விச்சே நம;" என்பது கிடைப்பதாகும். இதுவே நவாக்ஷரீ மஹாமந்த்ரமாகும். இந்த நவாக்ஷரீ உபாஸகர்களுக்குப் பெருகிய ஆரத்தத்தையுண்டுபண்ண வல்லதாகுமென்பது திரண்ட ஸாரமாகும். (உஉ, உஉ)

ஹ்யுண்டரீகமப்யஸ்தா பிராத: சூர்யசமபிரமாம் ।

பாசாஹுசாபராம் சூர்யம் வரதாபயஹஸ்தகாம் ॥

வினேதா ரக்தவஸநாம் பக்தகாமதுகாம் பஜே ॥ ௨௪ ॥

ஹ்ருத் புண்டரீகமத்யஸ்தாம் பிராத: ஸூர்ய ஸம்ப்ரபாம் |
பாசாங்குசதராம் ஸௌம்யாம் வரதாபயஹஸ்தகாம் |
த்ரிநேத்ராம் ரக்தவஸநாம் பக்தகாமதுகாம் பஜே ॥ ௨௪ ॥

ஹ்யுண்டரீகமப்யஸ்தாம் - ஹ்ருதயகமலத்தின் நடுவில் இந்நிப்பவளும்; **பிராத:சூர்யசமபிரமாம்** - உதயகாலத்தில் தோன்றும் ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியையுடையவளும்; **பாசாஹுசாபராம்** - பாசம், அங்குசம் இவைகளைத் தரித்தவளும்; **சூர்யாம்** - அரகிய வாடிவம் கொண்டவளும்; **வரதாபயஹஸ்தாம்** - வரதம், அபயம் என்ற முத்திரைகளோடு கூடிய கைகளை ஏட்டையவளும்; **வினேதாம்** - முன்று கண்களைக் கொண்டவளும்; **ரக்தவஸநாம்** - சிவப்பு வஸ்த்ரத்தையுடையவளும்; **பக்தகாமதுகாம்** -

ஹ்ருதய கமலத்தின் நடுவே வீற்றிருப்பவனும், உதய காலத்திலே தோன்றுகிற பாலஸ-ஓர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியை யுடையவனும்; பாசம், அங்குசம், இவைகளைத் தரித்தவனும், அழகிய வடிவம் கொண்டவனும், வரதம், அபயம் என்ற முத்ரைகளோடு கூடிய கைகளை யுடையவனும், சிவந்த வஸ்த்ரத்தை யுடையவனும், பக்தர்களுடைய காமனைகளை (விருப்பங்களை) வேண்டிய அளவிலே குறையாது கொடுப்பதில் காமதேநுவைப் போன்றவனுமான பூர்வஹாதேவியை ஸேவிக்கிறேன். (உச)

नमामि त्वामहं देवीं महाभयविनाशिनीम् ।

महादुर्गप्रशमनीं महाकारुण्यरूपिणीम् ॥ २५ ॥

நமாம் த்வாமஹம் தேவீம் மஹாபயவிநாசிநீம் :

மஹாதூர்கப்ரசமநீம் மஹாகாருண்ய ரூபினீம் ॥ ௨௫ ॥

महाभयनिवारिणीम् - பெருகிய பயத்தையகற்றுகின்றவனும் ; **महादुर्गप्रशमनीम्** - பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும் ; **महाकारुण्यरूपिणीम्** - பெருகிய கருணை வடிவம் கொண்டவனும் ; **देवीम्** - பிரகாச வடிவாயிருக்கின்றவளுமான ; **त्वाम्** - உன்னை ; **अहम्** - நான் ; **नमामि** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

பெருகிய பயத்தை யகற்றுகின்றவனும், பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும், பெருகிய கருணையின் வடிவாயமைந்தவனும், பிரகாச வடிவாயிருக்கின்றவளுமான உன்னை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (௨௫)

यस्याः स्वरूपं ब्रह्मादयोऽपि न जानन्ति ; तस्मादुच्यतेऽज्ञेया ।
 यस्या अन्तो न विद्यते ; तस्मादुच्यतेऽनन्ता । यस्या ग्रहणं
 नोपलभ्यते ; तस्मादुच्यतेऽलक्ष्या । यस्या जननं नोपलभ्यते ;
 तस्मादुच्यतेऽजा । एकैव सर्वत्र वर्तते ; तस्मादुच्यते एका ।
 एकैव विश्वरूपिणी ; तस्मादुच्यते नैका । अत एवोच्यते,
 अज्ञेया, अनन्ता, अलक्ष्या, अजा, एका, नैका इति ॥ २६ ॥

யஸ்யா: ஸ்வரூபம் ப்ரஹ்மாதயோ ந ஜானந்தி; தஸ்மா
 துச்யதே:ஜ்ஞேயா| யஸ்யா அந்தோ ந வித்யதே; தஸ்மா
 துச்யதே:நந்தா| யஸ்யா க்ரஹணம் நோபலப்யதே; தஸ்மா
 துச்யதே:லக்ஷ்யா| யஸ்யா ஜநநம் நோபலப்யதே; தஸ்மா
 துச்யதே:ஜா| ஏகைவ ஸர்வத்ர வர்ததே, தஸ்மாதுச்யதே
 ஏகா| ஏகைவ விச்வரூபிணீ, தஸ்மாதுச்யதே நைகா| அத
 ஏவோச்யதே: ஜ்ஞேயா, அநந்தா, அலக்ஷ்யா, அஜா, ஏகா,
 நைகா || ௨௬ ||

यस्याः - எந்த தேவியினுடைய ; स्वरूपम् - வடிவத்தை ;
 ब्रह्मादयः अपि - ப்ரஹ்மன் முதலிய தேவர்களும் ; न जानन्ति -
 அறிய முடியவில்லையோ ; तस्मात् - அக்காரணத்தால் ; अज्ञेया -
 அறிய முடியாதவள் ; (इति - என்று) उच्यते - சொல்லப்படு
 கிறது. यस्याः - எவளுக்கு ; अन्तः - முடிவானது ; न विद्यते -
 காணப்படுவதில்லையோ ; तस्मात् - அக்காரணத்தால் ; अनन्ता -
 முடிவில்லாதவள் ; उच्यते - (என்று) சொல்லப்படுகிறது ;
 यस्याः - எவனுடைய ; ग्रहणम् - பார்வையானது ; न उप-
 लभ्यते - கிடைக்க முடியாததோ ; तस्मात् - அக்காரணத்தால் ;
 अलक्ष्या - காணப்படாதவள் ; उच्यते - (என்று) சொல்லப்
 படுகிறது ; यस्याः - எவளுக்கு ; जननम् - பிறவியானது ;
 न उपलभ्यते - காண முடியாததோ ; तस्मात् - அக்காரணத்
 தால் ; अजा - பிறவியற்றவள் ; उच्यते - (என்று) சொல்லப்

படுகிறது ; **एका एव** - ஒருவனே ; **सर्वत्र** - எங்கும், **वर्तते** - இருக்கிறானோ ; **तस्मात्** - அக்காரணத்தால் ; **एका** - ஒருவன் ; **उच्यते** - (என) சொல்லப்படுகிறது ; **एक एव** - ஒருவனே ; **विश्वरूपिणी** - உலகவடிவம் கொண்டவள் ; **तस्मात्** - ஆகையால் ; **न एका** - ஒருவள் அல்லள் (பலவடிவம் கொண்டவள் என்பது கருத்து). **अत एव** - அக்காரணத்தாலேயே ; **अहोया** - அறிய முடியாதவள் ; **अनन्ता** - முடிவற்றவள் ; **अलक्ष्या** - காணத்தகாதவள் ; **अजा** - பிறவியற்றவள் ; **एका** - ஒருவள் ; **न एका** - பல வடிவம் கொண்டவள்.

எந்த தேவியினுடைய வடிவத்தைப் ப்ரஹ்மன் முதலிய தேவர்களும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையோ, அக்காரணத்தால் அவள் அறிய முடியாதவள் எனச் சொல்லப்படுகிறாள். எவளுக்கு முடிவு என்பது கிடையாதோ, அவள் முடிவற்றவள் என்றும், எவளுடைய பார்வையானது கிடைக்க முடியாததோ, அவள் காணத் தகாதவள் என்றும், எவளுக்குப் பிறவியானது கிடையாதோ, அவள் பிறவியற்றவள் என்றும், எந்த தேவியானவள் இச்சராசரங்களை ஊழிக் காலத்திலே லயிக்கச் செய்து தான் ஒருவளாகவே தனித்திருக்கிறாளோ, அக்காரணத்தால் அவள் ஒருவனே என்றும், எவள் சராசரங்களைப் படைத்து, அவைகளினூடே தானும் ஜீவ சைதன்ய வடிவாயிருந்து கொண்டு பல வடிவங்களுடன் காஷியளிக்கின்றாளோ, அவள் பல வடிவங் கொண்டவள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால் அத்தேவீ அறிய முடியாதவள், முடிவில்லாதவள், காணத் தகாதவள், பிறப்பில்லாதவள், ஒருவள், பல வடிவம் கொண்டவள் எனப் பல படியாகத் துதிக்கப்படுகிறாள் என்பது ஸாரம்.

मन्त्राणां मातृका देवी शब्दानां ज्ञानरूपिणी ।

ज्ञानाणां चिन्मयातीता शून्यानां शून्यसाक्षिणी ॥ २७ ॥

மந்த்ராணாம் மாத்ருகா தேவீ சப்தாநாம் ஞானரூபிணீ ।
-ஞானநாம் சிம்மயாதீதா சூன்யநாம் சூன்யஸாக்ஷிணீ ॥ ௨௭ ॥

देवी - தேவியானவள் ; मन्त्राणाम् - மந்த்ரங்களுக்குள் ;
मातृका - மாத்ருகா (அக்ஷரவடிவாயிருப்பவள்) எனவும் ;
शब्दानाम् - சப்தங்களுக்குள் ; ज्ञानरूपिणी - ஞான வடிவாயிருப்ப
வள் எனவும் ; ज्ञानानाम् - ஞானங்களுக்குள் ; चिन्मयातीता -
சித்தையும் கடந்தவள் எனவும் ; शून्यानाम् - தோற்றமல்லாத
வைகளுக்குள் ; शून्यसाक्षिणी - அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாக
இருப்பவள் எனவும், சொல்லப்படுகிறாள்.

ஸ்ரீதேவியானவள், மந்த்ரங்களுக்குள் சிறந்த மாத்ருகா
(அக்ஷரவடிவாயிருப்பவள்) எனவும் ; சப்தங்களுக்குள்
ஞான வடிவாயிருப்பவள் எனவும் ; ஞானங்களுக்குள் சித்
தைக் கடந்தவள் எனவும், தோற்றமற்றவைகளுக்குள்
அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாயிருப்பவள் எனவும் சொல்லப்
படுகிறாள். (௨௭)

यस्याः परतरं नास्ति सैषा दुर्गा प्रकीर्तिता ।

तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुराचारविघातिनीम् ।

नमामि भवभीतोऽहं संसारार्णवतारिणीम् ॥ २८ ॥

யஸ்யா: பரதரம் நாஸ்தி சைஸா துர்கா ப்ரகீர்த்திதா
தாம் துர்காம் துர்கமாம் தேவீம் துராசாரவிகாதிநீம் ।
நமாமி பவபீதோஹம் ஸம்ஸாராஹ்வதாரிணீம் ॥ ௨௮ ॥

यस्याः - யவளைக்காட்டினும் ; परतरम् - வேறு ஒன்று ;
नास्ति - இல்லாதோ ; सा - அந்த ; एषा - இவள் ; दुर्गा -

துர்கை ; (ஆவன்) **கூராசாரவிவாதினிம்** - துராசாரத்தை (கெட்ட ஆசாரத்தை) நாசம் செய்பவனும் ; **ஸம்ஸாரமென்னும்** கடலைக் கடக்கச் செய்பவனும் ; **துர்மாம்** - கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவனுமான ; **தாம்** - அந்த ; **துர்மாம்** - துர்காதேவியை ; **भवभीतः** - ஸம்ஸார துக்கத்தால் பயத்தை யடைந்த ; **अहम्** - நான் ; **नमामि** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

எந்த தேவியைக் காட்டினும் உலகில் வேறு வஸ்து ஒன்றும் இல்லையோ, அப்பெருமைவாய்ந்த தேவியே துர்கை எனச் சொல்லப்படுகிறாள். கெட்ட ஆசாரத்தை நாசம் செய்பவனும், ஸம்ஸாரமென்ற கடலைக் கடக்கச் செய்பவனும், அதாவது அவளை உபாஸனை செய்த அளவிலே பிறவித் துன்பம் நீங்குமென்பது கருத்து. தக்க குருவையடைந்து விதிப்படி தீக்ஷை முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று, அவர்கள் காட்டிய வழியைப் பின் பற்றி உபாஸித்தாலொழிய அன்னையாம் துர்கையை அடைய முடியாது என்பதையே கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவள் என்பது வலியுறுத்தும். மிகவும் சிரமப்பட்டு அடையத் தக்கவளான அந்த துர்காதேவியை ஸம்ஸாரதாபத்தால் பயத்தை யடைந்த நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (உஅ)

इदमथर्वशीर्षं योऽधीते, स पञ्चाथवशीर्षजपफलमवाप्नोति ।

इदमथर्वशीर्षं ज्ञात्वा योऽर्चो स्थापयति ॥ २९ ॥

இதமதர்வசீர்ஷம் யோ ஸ்திதே, ஸ பஞ்சாதர்வசீர்ஷ ஜபபலமவாப்னோதி | இதமதர்வசீர்ஷம் ஞாத்வா யோஸர்சாம் ஸ்தாபயதி || ௨௯ ||

इदम् - இந்த ; **अथर्वशीर्षम्** - அதர்வசிரஸை ; **यः** - எவன் ; **अधीते** - அத்தியயநம் செய்கிறானே ; **सः** - அவன் ;

पञ्च - ஐந்து ; **अथर्वशीर्षजपफलम्** - அதர்வசீர்ஷஜபங்களுடைய பலத்தை ; **अवाप्नोति** - அடைகிறான் ; **इदम्** - இந்த ; **अथर्व-शीर्षम्** - அதர்வசிரஸை ; **ज्ञात्वा** - விதிப்படி உணர்ந்து ; **यः** - எவன் ; **अर्चाम्** - பூஜையை ; **स्थापयति** - செய்கிறானே.

இந்த அதர்வ சிரஸை எவன் அத்யயநம் செய்கிறானே, அவன் நாராயணம் முதலிய ஐந்து அதர்வவசிரங்களை ஜபம் செய்வதாலுண்டான பலத்தை யடைகிறான்.* எவன் இந்த அதர்வ சிரஸை விதிப்படி உணர்ந்து பூஜையைச் செய்கிறானே, அவன் இவ்வுலகில் பெருகிய புகழை யடைகிறான். (உக)

शतलक्षं प्रजप्त्वापि नार्चासिद्धिं च विन्दति ।

शतमष्टोत्तरं चास्याः पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ॥ ३० ॥

சதலக்ஷம் ப்ரஜப்த்வாபி நார்சாஸித்திம் ச விந்ததி ।

சதமஷ்டோத்தரம் சாஸ்யா : பூர்:சர்யாவிதி: ஸ்ம்ருத: ||௩௦||

शतलक्षम् - நூறு லக்ஷம் ; **प्रजप्त्वा अपि** - நன்கு ஜபம் செய்தாலும் ; **अर्चासिद्धिं च** - பூஜையின் ஸித்தியையும், **न विन्दति** - அடையமுடியாது. **अस्याः** - இந்த மஹாவித்தைக்கு ; **पुरश्चर्याविधिः** - புர : சரணவிதியானது ; **शतम्** - நூறும் ; **अष्टोत्तरं च** - எட்டு எண்ணிக்கையும் (சேர்ந்ததாக) **स्मृतः** - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நூறு லக்ஷம் தடவை நன்கு ஜபம் செய்தபொழுதிலும், பூஜையினுடைய ஸித்தியை யடைய முடியாது. எனினும், இந்த மஹா வித்தைக்கு நூற்றெட்டுத் தடவை

* ஐந்து அதர்வ சிரங்களாவன—நாராயண-அதர்வசிரம், தேவி அதர்வசிரம், அதர்வசிரம், அதர்வசிரம், பாவோபாபசிரம்.

புர : சரண விதியானது மஹர்ஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட
 டிருக்கிறது. ஆகவே புர : சரணங்களோடு கூடவே இந்த
 மஹாவித்தையை ஜபம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்
 தாகும். (கூ)

दशवारं पठेद्यस्तु सद्यः पापैः प्रमुच्यते ।

महादुर्गाणि तरति महादेव्याः प्रसादतः ॥ ३१ ॥

தசவாரம் படுத்யஸ்து ஸத்ய: பாயை: ப்ரமுச்யதே |
 மஹாதூர்காணி தரதி மஹாதேவ்யா: ப்ரஸாதத: || கூ ||

ய: - எவனெருவன் ; दशवारम् - பத்துத் தடவை ;
 पठेत् तु - படித்தானேயாகில் ; सद्यः - (அவன்) அப்பொழுதே ;
 पापैः - பாபங்களினால் ; प्रमुच्यते - விடுபடுகிறான். महादेव्याः -
 மஹாதேவியினுடைய ; प्रसादतः - அநுக்ரஹத்தால், महादुर्गाणि-
 பெருகிய துயரங்களையும் ; तरति - தாண்டுகிறான்.

எந்த உபாஸகன் இம்மஹா வித்தையை புர : சரண
 விதியை யதுஸரித்துப் பத்துத் தடவை ஜபம் செய்கிறானே,
 அவன் அப்பொழுதே பாபங்களிலிருந்து விடுதலையடை
 கிறான். மற்றும் ஸ்ரீமஹாதேவியினுடைய அநுக்ரஹத்தால்
 பெருகிய துயரங்களையும் தாண்டுகிறான். (கூ)

प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायमधीयानो
 दिवसकृतं पापं नाशयति । तत् सायं प्रातः प्रयुञ्जानः पापोऽ-
 पापो भवति । निशीथे तुरीयसंध्यायां जप्त्वा वाक्सिद्धिर्भवति ।
 नूतनप्रतिमायां जप्त्वा देवतासांनिध्यं भवति । प्राणप्रतिष्ठायां
 जप्त्वा प्राणानां प्रतिष्ठा भवति । भौमाश्विन्यां महादेवीसंनिधौ
 जप्त्वा महामृत्युं तरति, य एवं वेदेत्युपनिषत् ॥ ३२ ॥

॥ इति देव्युपनिषत्समाप्ता ॥

ப்ராதரதீயானோ ராத்ரிக்குதம் பாபம் நாசயதி | ஸாயம-
தீயானோ திவஸக்குதம் பாபம் நாசயதி | தத்ஸாயம் ப்ராத:
ப்ரயுஞ்ஜாந: பாபோ஽பாபோ பவதி | நிசீதே துரீயஸந்த்யா
யாம் ஜப்த்வா வாக்ஸித்திர் பவதி | நூதநப்ரதிமாயாம்
ஜப்த்வா தேவதாஸாந்நித்யம் பவதி | பராணப்ரதிஷ்டாயாம்
ஜப்த்வா ப்ராணாநாம் ப்ரதிஷ்டா பவதி | பெளமாச்விந்யாம்
மஹாதேவீஸந்நிதௌ ஜப்த்வா மஹாம்ருத்யும் தரதி ய
ஏவம் வேதேத்யுபநிஷத் || கூ ||

|| இதி தேவ்யுபநிஷத் ஸமாப்தா ||

ப्रातः - காலையில் ; **अध्यायः** - படிப்பவன் ; **रात्रिकृतम्** -
இரவில் செய்த ; **पापम्** - பாபத்தை ; **नाशयति** - நாசம் செய்
கிருன் ; **सायम्** - மாலையில் ; **अध्यायः** - படிப்பவன் ; **दिवस-**
कृतम् - பகலில் செய்த ; **पापम्** - பாபத்தை ; **नाशयति** - நாசம்
செய்கிருன் ; **तत्** - அவ்விதமே ; **सायं प्रातः** - மாலையிலும்,
காலையிலும் ; **प्रयुञ्जानः** - படிப்பவன் ; **पापः** - பாபியாயினும்,
अपापः - பாபமற்றவனாக ; **भवति** - ஆகிருன் . **निशीथे** - இரவில் ;
तुरीयसंध्यायाम् - நான்காவது யாமத்திலே ; **जप्त्वा** - ஜபம்
செய்தால் ; **वाङ्मसिद्धिः** - வாக்கின் ஸித்தியானது ; **भवति** -
உண்டாகிறது ; **नूतनप्रतिमायाम्** - புதியதாகச் செய்யப்பட்ட
பிரதிமையில் ; **जप्त्वा** - ஜபம் செய்தால் ; **प्राणान्** - பிராணன்
களுடைய **प्रतिष्ठा** - நிலையானது ; **भवति** - உண்டாகிறது ;
भौमाश्विन्याम् - செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்விநீ நக்ஷத்
ரிரத்தில் ; **महादेवीसंनिधौ** - மஹாதேவியினுடைய ஸந்நிதியில் ;
जप्त्वा - ஜபம் செய்தால் ; **महामृत्युम्** - பெருகிய ம்ருத்யுவை ;
तरति - தாண்டுகிருன் ; **यः** - எந்த உபாஸகன் ; **एवम्** - இவ்
விதம் ; **वेद** - வேதங்களை ; **इति** - என்று ; **उपनिषत्** -
உபநிஷத்து (கட்பட்டையிடுகிறது.)

எந்த உபாஸகன் இந்த உபநிஷத்தை காலையில் படிக்க
கிருனோ, அவன், இரவில் செய்த பாபத்தையும், அவ்விதமே

இரவில் படித்தால், பகலில் செய்த பாபத்தையும், மாலை யிலும், காலையிலும் படித்தால் பாபியாயினும் பாபமற்றவ னாகவும் ஆகிறான். இரவில் நான்காவது யாமத்தில் படித் தால் வாக்கின் னித்தியானது (வன்மையானது) உண்டா கும்; புதிய விக்ரஹத்தின் முன்னிலையில் ஜபம் செய்தால், அந்த விக்ரஹத்திற்கு ப்ராணன்களுடைய நிலையானது உண்டாகிறது. செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்விநீ நக்ஷத்ரத்தில் ஜபம் செய்கிறவன் கொடியதாயும், பெருகிய தாயுமுள்ள ம்ருத்யுபயத்தைத் தாண்டுகிறான், எவனொரு வன் இவ்விதம் உண்மையை யுணர்ந்து அநுஷ்டித்து வரு கிறானோ, அவனுக்கு ஸ்ரீமஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகிறது என்பது இந்த அதர் வசிரஸாகிய தேவீ உபநிஷத்தின் கட்டளையாகும். (௩௨)

சிவம்.

இவ்விதம் வாதுல வேங்கடஸுப்ரஹ்மண்ய
ருடைய தநயன் ராமசந்த்ரசர்மா இயற்றிய
தேவீ அதர்வசிரோபநிஷத் பாவ
ப்ரகாசிகா இவண் முற்றும்.

ப ஹ் வ் ரு சோ ப நி ஷ த் 2

• •

-மாநாடு நிகழ்வதற்குரிய ஏற்பாடுகள்
 மாநாடு நிகழ்வதற்குரிய ஏற்பாடுகள்

ப ற் ற வ் ரு சோ ப நி ஷ த்

தோற்றுவாய்

இந்த பஹ்வுருசோபநிஷத் ரிக்வேதத்தைச் சார்ந்தது. ஒன்பது மந்த்ரங்கள் கொண்டது. வேதவடிவாய் வினங்கும் ஸ்ரீதேவியி னுடைய பெருமைகளைப் புகழ்வதாகும். இங்கு பல ரிக்குகளைக் (மந்த்ரங்களை)க் கொண்டு ஸ்ரீமஹாதேவியைத் துதிக்கப்படுதால் பஹ்வருசா எனப் பெயர் உண்டாகியது. (பஹ்வு - பல - ரிசு :- ரிக்குகள் - மந்த்ரங்கள்-) மற்றும் சித் சக்தியின் வடிவமும், சித்சக்தியே ஸகல சராசரங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் எனவும், அவளே சொல்லின் வடிவமும், அச்சொல்லின் பொருள் வடிவாகவும் இருப்பவள் எனவும், அவள் இரண்டற்றவள், ப்ரத்யக்காகவும், பரசித்தாகவும் இருப்பவள் அவளே எனவும், அவளை அபேதமாக பாவினை செய்ய வேண்டுமெனவும், ஷோடசீ முதலிய பல வடிவங்களில் சித்சக்தியாம் அன்னையை த்யானம் செய்யவேண்டுமெனவும், இவ்விதம் உபாஸனை செய்கின்றவர்கள் ப்ரத்யந்தையே உணர்ந்து அதனுடன் லயித்திருக்கின்ற நிலையை யடையலாமென்பதையும் இங்கு உபதேசித்துப் படுகிறது.

குறிப்புரையும் வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த உப
நிஷத்தின் முதல் மந்தரம் வருமாறு—

**ओं देवी ह्येकाग्र आसीत् । सा एव जगदण्डमसृजत । काम-
कलेति विज्ञायते । शृङ्गारकलेति विज्ञायते ॥ १ ॥**

ஓம் தேவீ ஹ்யேகாக்ர ஆஸீத் | ஸைவ ஜகதண்டம -
ஸ்ருஜத | காமகலேதி விஜ்ஞாயதே | ச்ருங்காரகலேதி
விஜ்ஞாயதே || ௧ ||

ओं देवी - தேவியானவள் ; **एका हि** - ஒருவளேயன்றோ ;
अग्रे - முன்பு ; **आसीत्** - இருந்தாள். **सा एव** - அந்த தேவியே ;
जगत् - சராசரங்களின்வடிவான ; **अण्डम्** - ப்ரஹ்மாண்டத்தை;
(உலகை) **असृजत** - படைத்தாள். **कामकला इति** - காமகலை
எனவும் ; **शृङ्गारकला इति** - ச்ருங்காரகலை எனவும் ; **विज्ञायते** -
அறியப்படுகிறாள்.

சித்சக்தியின் ஸ்வரூபம் இங்கு சொல்லப்படுகிறது—

சராசர வடிவாக விளங்கும் இவ்வுலகைப் படைத்து,
அவைகளிடத்தில் தனது சைதன்யத்தின் ப்ரவேச மஹிமை
யால் எவள் விளங்குகிறாளோ, அவளே தேவியாவள். அப்
பெருமை வாய்ந்தவளே சித்சக்தி என்பவள். அவளே
உலகத் தோற்றங்களுக்கும் முன்பு இருந்தவள். அவள்
ஒருவளே. அவளே இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறாள்.
அவளே ஸகுணம்சத்தினால் காமகலை என்று உபாஸகர்க
ளால் அறியப்படுகிறாள். அகார - உகார - மகாரங்களுக்குச்
ச்ருங்கம் (சிகரம்: கொடுமுடி - உச்சி) போல், அர்த்தமாத்
திரையின் வடிவாயிருப்பதால் சிருங்காரகலை எனவும்
அறியப்படுகிறாள்.

(௧)

तस्या एव ग्रह्याजीजनत् विष्णुरजीजनत् । रुद्रोऽजीजनत् ।
 सर्वे मरुद्गणा अजीजनन् । गन्धर्वाप्सरसः किनराः वादिष-
 वादिनः समन्तादजीजनन् । भोग्यमजीजनत् । सर्वमजीजनत् ।
 सर्वं शाक्तमजीजनत् । अण्डजं खेदजमुद्भिज्जं जरायुजं यत्
 किंचैतत् प्राणिस्थावरजङ्गमं मनुष्यमजीजनत् ॥ २ ॥

தஸ்யா ஏவ ப்ரஹ்மா அஜீஜநத் | விஷ்ணுரஜீஜநத் |
 ருத்ரோ஽ஜீஜநத் | ஸர்வே மருத்கணா அஜீஜநன் | கந்தர்வா -
 ப்ஸரஸ: கிந்தரா: வாதித்ரவாதிந: ஸமந்தாதஜீஜநன் |
 போக்யமஜீஜநத் | ஸர்வமஜீஜநத் | ஸர்வம் சாக்தமஜீஜந்த் |
 அண்டஜம் ஸ்வேதஜமுத்பிஜ்ஜம் ஜராயுஜம் யத் கிஞ்சைதத்
 ப்ராணிஸ்தாவரஜங்கமம் மனுஷ்யமஜீஜநத் || 2 ||

तस्या एव - அந்த சித்தச்சக்தியினிடமிருந்தே ; ग्रह्या -
 ப்ரஹ்மா ; अजीजनत् - உண்டாஹார் ; विष्णु: - விஷ்ணுவும் ;
 अजीजनत् - உண்டாஹார். रुद्र: - ருத்ரனும் ; अजीजनन् -
 உண்டாஹார். सर्वे - ஸமஸ்தமான ; मरुद्गणा: - தேவகணங்
 களும் ; अजीजनन् - உண்டாயினர். गन्धर्वाप्सरस: - கந்தர்வர்
 களும் ; अप्सरसுகளும் ; किनरा: - கிந்தரர்களும் ; वादिष -
 वादिन: - வாத்யம் வாசிப்பவர்களும் ; समन्तात् - எங்கும் ;
 अजीजनन् - உண்டாயினர் ; भोग्यम् - போக்யமும் ; अजीजनत् -
 உண்டாகியது. सर्वम् - யாவும் ; अजीजनत् - உண்டாகியது ;
 सर्वम् - ஸமஸ்தமான ; शाक्तम् - சக்திஸம்பந்தமானதும் ;
 अजीजनत् - உண்டாகியது. अण्डजम् - முட்டையிலிருந்து
 உண்டாகியதும் ; खेदजम् - வியர்வையிலிருந்து உண்டாகியதும் ;
 उद्भिज्जम् - பூமியிலிருந்து உண்டாகியதும் ; जरायुजम् - கருவி
 லிருந்து உண்டாகியதும் ; यत् किंच - மற்றும் எவையுண்டோ ;
 एतत् - இந்த ; प्राणिस्थावरजङ्गमम् - பிராணவாயுவைக் கொண்ட

ஸ்தாபனம் ஆங்கம வடிவமும் ; ~~சுதந்திரம்~~ மனிடாபனமும் ;
~~சுதந்திரம்~~ உண்டாயினது.

பிரதீபன் முதலிய ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் தோன்றுவ
 தற்கும் சித்சக்தியே தான் காரணம் என இச்சக்தியை
 கூறும்—

அந்த சித்சக்தியினிடமிருந்தே ப்ரஹ்மா உண்டானார்
 அவ்விதமே விஷ்ணுவும், சிவனும், ஸகல மருத்தணங்களும்
 கந்தர்வர்களும், அப்ஸரசுகளும், கிந்தர்களும், வாத்யம்
 வாசிப்பவர்களும், காநம் செய்பவர்களும் எங்கும் உண்டா
 யினர். மற்றும் இப்பிரபஞ்சத்தில் தோன்றும் ஸகல
 போக்யவர்கங்களும் உண்டாயின. இச்சக்தியின் ஸம்பந்த
 மான எல்லா வஸ்துக்களும் உண்டாயின. அண்டஜம்
 (முட்டையிலிருந்து உண்டாவது) ஸ்வேதஜம் (வியர்வையி
 லிருந்து உண்டாவது), உத்பிஜ்ஜம் (பூமியிலிருந்து உண்
 டாவது), ஜராயுஜம் (கருவிலிருந்து உண்டாவது) முதலிய
 வைகளும், இப்பிரபஞ்சத்தில் எந்த எந்த வஸ்துக்க
 ளுண்டோ, ப்ரானோடு கூடிய ஏதாவரஜங்கமங்களான
 அவையாவும் உண்டாயின. (உ)

सैषा परा शक्तिः । सैषा शम्भवी विद्या कादिविद्येति का
 हादिविद्येति वा, सादिविद्येति वा रहस्यमोमो वा
 प्रतिष्ठा ॥ ३ ॥

சைஷா பரா சக்தி: | சைஷா சாம்பவீ வித்யா
 காதிவித்யேதி வா, ஹாதிவித்யேதி வா, ஸாதிவித்யேதி வா,
 ரஹஸ்யமோமோம் வாசி ப்ரதிஷ்டா || 3 ||

சா - அச்சிறப்பு வாய்ந்த ; ஷா - இவளே ; பரா -
 மேலான ; சக்தி: - சித்சக்தியாவள் ; சா ஷா - அப்மெருமை

வாய்ந்த இந்த : ஶாம்பவீ - சம்புஸம்பந்தமான ; விஷ - வித்தை
யானது ; ஶாதிவிஷா ஶதி வா - காதிவித்தை என்றாவது ;
ஶாதிவிஷா ஶதி வ - ஶாதிவித்தை என்றாவது ; ஶாதிவிஷா
ஶதி வ - ஶாதிவித்தை என்றாவது ; ரஹ்ஸ்யமாக ;
ஐஓ ஐஓ - ஓம், ஓம் என்று ; வாசி - வாக்கில் ; ஶதிஷா -
நிலைத்திருக்கிறாள்.

நிர்ச்சத்தியேதான் சப்தார்த்த வடிவாயிருப்பவள் என்று
இந்த மந்திரம் கூறும்—

அச்சிறப்பு வாய்ந்த இவளே பராசக்தி. இவளே
சம்புஸம்பந்தமான வித்தையான ஸூபஞ்சதசாக்ஷர் மஹா
மந்த்ரத்தினுடைய முதல் கண்டமாகிய காதி வித்தையென
வும், அந்த மந்த்ரத்தினுடைய இரண்டாவது கண்டமாகிய
ஶாதிவித்தை யெனவும், அந்த மந்த்ரத்தினுடைய மூன்றா
வது கண்டமாகிய ஶாதிவித்தை யெனவும் சொல்லப்படு
கிறாள். இவளே மிகவும் ரஹ்ஸ்யமான பாரபஹ்ம வடி
வாகவும் பரணவ வடிவாகவும் இருப்பவள். பரணவ வடிவ
மான ஒள்காந்திலிருந்து உண்டாகிய வாக்கின் வடிவாக
வும், அந்த வாக்கினுடைய பொருள் வடிவாகவும் நிலைத்
திருப்பவள். (க)

सैव पुरतयं शरीरतयं व्याप्य बहिरन्तरवभासयन्ती
देशकालवस्त्वन्तरासङ्गात् महाविपुसुन्दरी वै प्रत्यक्
चितिः ॥ ४ ॥

सा एव - அந்த சித் என்ற சக்தியே; **पुरतयम्** - மூன்று
புரமாகவும்; **शरीरतयम्** - மூன்று சரீரமாகவும்; **व्याप्य** - வியா
பித்துக் கொண்டு; **बहिः** - வெளியிலும்; **अन्तः** - உள்ளேயும்;
अवभासयन्ती - பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு; **देश-काल-वस्तु** -
अस्तरांसङ्गात् - தேசம், காலம், வஸ்து . இவைகளில் ஸம்பந்தப்
படாமலிருப்பது கொண்டு; **महाविपुरसुन्दरी वै** - மஹாத்ரி
புரஸுந்தரியே பிரஸித்தமான; **प्रत्यक्** - சிறந்த; **चित्तिः** - ஞான
வடிவாயிருப்பவள்.

அந்த சித் என்ற சக்தியே, வ்யஷ்டி, ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி-
ஸமஷ்டி என்ற பேதத்தோடு கூடிய மூன்று புரங்களையும்,
ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், பிணம் என்ற மூன்று சரீரங்களையும்
வியாபித்துக் கொண்டு, உள்ளேயும் வெளியிலும் பிரகாசப்
படுத்திக் கொண்டு, தேசம், காலம், வஸ்து இவைகளோடு
ஒருவித ஸம்பந்தமும் இல்லாது தானே தனித்திருப்பதால்,
மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி என்று பிரஸித்தி பெற்ற சிறந்த
ஞானவடிவாயிருப்பவள் எனச் சொல்லப்படுகிறாள்.

எனவே மூன்று சரீரங்களிலுமுள்ள அவித்தையும்,
அதனுடைய எல்லாக்கார்யங்களையும் அழிப்பதால் மஹாத்ரி
புரஸுந்தரி எனவும், அல்லது மஹத்தாய். (பெரியதாய்)
எங்கும் வியாபித்து இருப்பதால் மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி
எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

**सैवात्मा ततोऽन्यदसत्यमनात्मा । अत एषा ब्रह्मसंवित्तिः
भावाभावकलाविनिर्मुक्ता, चिद्विद्याद्वितीयब्रह्मसंवित्तिः सच्चि-
दानन्दलहरी महाविपुरसुन्दरी वहिरन्तरनुप्रविश्य स्वयमेकैव
विभाति । यदस्ति सन्मात्रम् । यद्भाति चिन्मात्रम् । यत् प्रिय-
मानन्दम् । तदेतत् सर्वाकारा महाविपुरसुन्दरी । त्वं चाहं च**

सर्वं विभ्वं सर्वदेवान् । इतरत् सर्वं महाविपुरसुन्दरी । सत्य-
मेकं ललिताख्यं वस्तु तदद्वितीयमखण्डार्थं परं ब्रह्म ॥ ५ ॥

ஸைவாத்மா ததோதீயதஸ்த்யமநாத்மா | அத ஏஷா
ப்ரஹ்மஸம்வித்தி : பாவாபாவ கலாவிரிர்முக்தா | சித்வித்யா
அத்வித்யா ப்ரஹ்மஸம்வித்தி: ஸச்சிதானந்தலஹர் மஹாத்ரி
புரஸுந்தரி | பஹிரதுப்ரவிச்ய ஸ்வயமேகைவ விபாதி
யதஸ்தி ஸம்மாத்ரம் | யத்பாதி சிம்மாத்ரம் | யத் ப்ரிய
மாநந்தம் | ததேதத் ஸர்வாகாரா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி |
த்வம் சாஹம் ச ஸர்வம் விச்வம் ஸர்வதேவதா | இதரத்
ஸர்வம் மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி | ஸத்யமேகம் லலிதாக்யம்
வஸ்து ததத்வித்யமகண்டார்த்தம் பரம் ப்ரஹ்ம || கு ||

सा एव - அந்த சித் சக்தியே ; आत्मा - ஆத்மவடிவின்.
अन्यत् - இவகைக் காட்டிலும் மற்றவைகள் ; असत्यम् - ஸத்ய
மல்ல , अनात्मा - ஆத்மாவும் அல்ல ; अतः - ஆகையால் ;
एषा - இவள் ; ब्रह्मसंवित्तिः - ப்ரஹ்ம ஞானவடிவின் ; भावा -
भावकलाविनिर्मुक्ता - இருக்கிறது. இல்லாதது என்ற கலையி
லின்று விடுபட்டவள். चिद्विद्या - ஞானமென்னும் வித்தை,
अद्वितीया - இரண்டற்ற ; ब्रह्मसंवित्तिः - ப்ரஹ்மஞானமென்ற
அறிவின் வடிவாயிருப்பவள். सच्चिदानन्दलहरी - ஸத்து, சித்து,
ஆனந்தம் என்ற இவைகளுடைய வெள்ளமே ; महाविपुरसुन्दरी-
மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி ; वहिः - வெளியிலும் ; अन्तः - உள்ளே
யும் ; अनुप्रविश्य - தொடர்ந்து பிரவேசித்து ; स्वयम् - தான் ;
एका एव - ஒருவாகவே ; विभाति - விளங்குகிறது. यत् -
எந்த வஸ்து ; अस्ति - இருக்கிறதோ ; तत् - அது ; सम्भावम् -
ஸத்தின் வடிவம் ; यत् - எந்த வஸ்து ; भाति - பிரகாசிக்
கொண்டதோ ; तत् - அது ; चिन्मात्रम् - ஞானவடிவம் ; यत् -
எந்த வஸ்து ; प्रियम् - பிரியமாயிருக்கிறதோ ; (तत् - அது)
आनन्दम् - ஆனந்தவடிவம். तत् - ஆகையால் ; एतत् - இது.

सर्वाकारा - எல்லாவடிவமான; **महाविपुलसुन्दरी** - மஹாத்ரி
புரஸுந்தரியேயாகும். **स्वं च** - நீயும்; **अहं च** - நானும்;
सर्वम् - ஸமஸ்தானமான; **विष्णु** - விக்ஷம்; **सर्वदेवताः** -
ஸகல தேவதைகளும்; **इतरत्** - மற்றவை; **सर्वम्** - யரவும்;
महाविपुलसुन्दरी - மஹாத்ரிபுரஸுந்தரியே யாகும். **सत्यम्** -
உண்மையுள்ளதும்; **एकम्** - ஒன்றாகவுள்ளதும்; **ललिताख्यम्** -
லலிதை என்று சொல்லப்படுவதுமான; **वस्तु** - வஸ்துவானது
உண்டோ; **तत्** - அது; **अद्वितीयम्** - இரண்டற்றதும்;
अखण्डार्थम् - அகண்டார்த்தவடிவாயும்; **परम्** - சிறந்ததாயு
முள்ள; **ब्रह्म** - ப்ரஹ்மமேயாகும்.

சித்சக்தியே இரண்டற்ற அத்வைத நிலையிலிருப்பது
என இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது.—

அந்த சித்சக்தியே ஆத்ம வடிவினள். இந்த சித்தைக்
காட்டிலும் மற்றவைகள் ஒன்றும் உண்மையல்ல; ஆத்மா
வும் அல்ல; ஆதலால் இவளே ப்ரஹ்மஞான வடிவாயிருப்
பவள். இருக்கிறது, இல்லாதது என்ற கலையினின்றும் விடு
பட்ட ஞானவீதையின் வடிவாயிருப்பவளும் இவளே
ஸத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்றவைகளுடைய ப்ரபஞ்
வடிவாயிருப்பவளும் இந்த மஹாத்ரிபுரஸுந்தரியே. வெளி
யிலும், உள்ளேயும் படைப்பினூடே பிரவேசித்து
தானொருவளே தனித்து விளங்குபவளும் இவளே. எந்த
வஸ்து இருக்கின்றதோ அதுவே ஸத்தாகும். எது ப்ரகாசிக்
கின்றதோ அதுவே சித்தாகும். எந்த வஸ்து
பிரியமாயிருக்கின்றதோ அதுவே ஆனந்தமாகும். எனவே
இவ்விதம் ஸத் - சித். ஆனந்த வடிவாயும், ஸர்வ ப்ரபஞ்சத்
தின் வடிவாயும், ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரியே விளங்கு
கிறாள் என்பது கருத்தாகும். மற்றும் நீயும், நானும்,

ஸம்ஸ்த உலகங்களும், ஸகல தேவதைகளும், மற்றவைகள் யாவும் பூமிஹாத்திரிபுரஸுந்தரியின் வடிவமே யாகும். லலிதா என்ற பெயருள்ள வஸ்து ஒன்றுதான் உண்மையாகும். அந்த வஸ்துவும் இரண்டற்றது. அகண்டார்த்த வடிவங் கொண்டது. யாவற்றிலும் மேன்மையாகச் சிறந்து விளங்கும் ப்ரஹ்மமும் அதுவே தான். (௫)

पञ्चरूपपरित्यागाद्वैरूपप्रहाणतः ।

अधिष्ठानं परं तत्त्वमेकं सच्छिष्यतो महत् ॥

इति ॥ ६ ॥

பஞ்சரூபபரித்யாகாத்வைரூபப்ரஹாணத: |

அதிஷ்டானம் பரம் தத்வமேகம் சச்சிஷ்யதே மஹத் "

இதி - ॥ ६ ॥

पञ्चरूपपरित्यामात् - ஸதாசிவன் முதலிய ஐந்து வடிவங்களுடைய பரித்யாகத்தினாலும்; **अर्वरूपप्रहाणतः** - ஸதாசிவன் முதலியவர்களுக்கும் பின்பு உண்டாகிய ஆகாசம் முதலியவைகளுடைய பரித்யாகத்தினாலும்; **अधिष्ठानम्** - ஆதாரமாயும்; **परम्** - சிறந்ததாயும்; **सत्** - ஸத்தாயும்; **तत्त्वम्** - தத்துவவடிவமாயும்; **महत्** - பெரியதாயுமுள்ள; **एकम्** - ஒன்றே; **शिष्यते** - எஞ்சி விடுகிறது.

மேலான அதிஷ்டானதத்துவமாயும், ஸத்தாயும், மஹத்தாயு முள்ள ஒரு வஸ்துவான அந்த தேவியினிடம் லயத்தை யடைந்து வீடுகின்றனர். ஆகவே யாவற்றினும் மேலாகச் சிறந்து விளங்கும் ஸத்தான வஸ்து ஒன்றே எஞ்சி நிற்பதாம்.* (சு)

**प्रज्ञानं ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मातिस्स वा भाष्यते । तत्त्वमसी-
त्येव संभाव्यते । अयमात्मा ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मासीति वा,
ब्रह्मैवाहमसीति वा ॥ ७ ॥**

ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேதி வா சுஹம்ப்ரஹ் பாஸ்மீதி வா பாஷ்யதே | தத்வமஸீத்யேவ ஸம்பாஷ்யதே | அயமாத்மா ப்ரஹ்மேதி வா அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி வா ப்ரஹ்மைவா - ஹஸ்மீதி வா || ௭ ||

प्रज्ञानम् - ப்ரஜ்ஞாநம் ; **ब्रह्म** - ப்ரஹ்மம் ; **वा** - என்று வது ; **अहम्** - நான் ; **ब्रह्म** - ப்ரஹ்மமாக ; **अस्मि** - இருக்கிறேன் ; **वा** - என்றாவது ; **भाष्यते** - சொல்லப்படுகிறது. **तत्** - அது ; **त्वम्** - நியாக ; **असि** - இருக்கிறாய் ; **इति वा** - என்றாவது ; **संभाव्यते** - நான்கு பாவனை செய்யப்படுகிறது, **अयम्** -

* ப்ரஹ்மா, வீஷ்ணு, ருத்ரன், ஈசுவரன் சதாசிவன் என்ற பிரஸித்தர்களான ஐவரும், துரியநிலையை யடைந்தவர்களாயினும், ஸகுணவடிவா யிருப்பவர்களே யாவர். இவர்கள் ஐம் பெரும் தொழிலைச் செய்ய முறையே வாணீ, ரமா, உமா, ஸம்நா, உந்மநா என்ற ஐந்து சக்திகளுடைய துணையை வேண்டி நிற்ப்பவர்களாவர். இச்சக்திகளும் இல்லாவிடில் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், ஆவிர்பாவம், திரோபாவம் என்ற காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறாது. சக்திகளில்லாவிடில் நிர்ருண வடிவா யிருப்பவர்களேயாவர். இவர்கள் அனைவரும் அன்னை யாம் துரியா என்ற சக்திக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்.

श्रीदेवी-उपनिषदः

ஸ்ரீதேவீ - உபநிஷத்துக்கள்

(மூலமும், தமிழுரையும்)

ஆக்கியவர் :

வாதூல வே. ராமசந்திரசர்மா அவர்கள்

PUBLISHERS :
B. S. & F. MART,
"Pen Corner"

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copyright]

1954

[Reserved

எ ம து பி ர சு ர ங் க ள்

	கு. அ.
1. பாவநோபநீஷத்.
(மூலமும் தமிழுரையும்)	0 10
2. (தேவீ) லகுஸ்துதி.
(மூலமும் தமிழுரையும்)	1 4
3. கம்பர் தமிழ் அகராதி.	7 12
4. தேவீ ஸ்தோத்திரங்கள்.
(மூலமும் தமிழுரையும்)	1 4
5. தேவீ மாஹாத்ம்யம்.
மூலம் மாத்திரம். பிரயோக விதிகளுடன்
கூடியது. பாராயணத்துக்கு உரியது	3 12
6. புருஷ ஸூக்தபாஷ்யம்.
(ஸ்ரீ ரங்கநாதமுனி இயற்றியது)
மூலமும் ஆங்கில பதவுரை கருத்
துரைகளுடன் கூடியது.	2 4
7. பவாநீபுஜங்கஸ்தோத்ரம்.
விரிவான பதவுரை, கருத்துரை
முதலியவைகளுடன் கூடியது.
(அச்சில்)	

Acme Series 5

श्रीदेवी-उपनिषद्:

ஸ்ரீதேவீ உபநிஷத்துக்கள்

(மூலமும், தமிழுரையும்)

ஆக்கியவர் :

வாதூல வே. ராமசந்திரசர்மா அவர்கள்

PUBLISHERS :

B. S. & F. MART,

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copyright]

1954

[Reserved

முதற்பதிப்பு: ஐய ஆண்டு

Rs. 1-4-0

வள்ளுவர் அச்சகம், புரசைவாக்கம், சென்னை-7.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	...	...	i-xvi
(க) தேவீ அதர்வசிர஁பநிஷத்	...	...	1-30
(உ) பஹ்வருசோபநிஷத்	...	...	33-47
(ஈ) அருணோபநிஷத்	...	...	51-72
(஁) ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்	...	...	75-82
(ஐ) அநுபந்தம்	...	...	86-91

ஆசிரியர். முகவுரை

இச்சிறுநூலில் அன்னையாம் சித்சக்தியைத் துதிக்கும் வகையிலே, தேவீ அதர்வசிர உபநிஷத், பஹ்வ்ருசோப-நிஷத், அருணோபநிஷத்; ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் என்ற நான்கு உபநிஷதங்களுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை முதலியவை களுடன் விளக்கம் கொடுத்துள்ளது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பரிசயமில்லாதவர்களுக்கு அந்த அந்த மந்த்ரங்களுக் கீழே தமிழிலும் மூலமந்த்ரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமாக இந்நூலின் முன்னுரையிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலே பழக்கத்தில் இருந்துவரும் சித்தநூல்களும் வேதாகமங்களைப் பின் பற்றுவன என்பதை ஒருவாறு வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். மேலும் அச்சித்தீ நூல்களின் கருத்தைத் தழுவியே இந்நூலில் உள்ள அருணோபநிஷத்துக்கு ஓர் அநுபந்தமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே வாசகர்கள் அவர்களுடைய பரிபக்கு வத்திற்கேற்ப இந்நூலை நன்கு தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து, அவைகளிலுள்ள மந்த்ரங்களுடைய பொருளை மனதிலே நன்கு பதியவைத்து, அன்னையாம் ஸ்ரீதேவியி னுடைய லீலாவிபூதிகளில் திளைத்து அவளுடைய திரு வருளைப் பெறுமாறு வேண்டுகிறேன்.

முடிவாக வழக்கம்போல் இதுபோன்ற மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமான நூல்களுக்குப் பொருளெழுதி வெளிப்படுத்தும் வகையிலே, என்னைப் பல வழிகளிலும் முயற்சி யுள்ளவனாகச் செய்து வருபவரும், ஸ்ரீஅன்னையின் திரு வருளே ஒன்றியவருமான எனது ஆப்தநண்பர் ஸ்ரீஸீ தாராம் அய்யர் அவர்களுக்கு ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

ஐயவருஷம் }
மிதுனம் }
ஸித்தாச் சார். }

இங்ஙனம் :
ஆசிரியர்
வே. ரா.

பக்கம்	வரி.	
2	15	आसीत् अहं ब्रह्म...
3	25	அதச்சேசார்த்வம் ச
6	12	சித்தவிருத்தி
..	13	हविष्मते
10	5	सा नो
..	26	வாக்கென்றும்
19 20	20	संयुक्त अल्लतु संमिश्रः
34	4	(மந்த்ரங்களை)கொண்டு:
38	2	சரீரமாகவும்
42	2	ஒரே வஸ்துவான
44	16	इति वा
44	2	நன்கு
58	6	ஸம்பந்தமான

மு ன் னு ர

1
 “ அகண்ட பரிபூரணமா முமையாள் பாதம்
 2
 அப்புறத்தே நின்றதொருவையா பாதம்
 3
 புகன்று நின்ற கணைசனெடு நாதாக்கள் பாதம்
 4
 புகழ் பெரிய வாக்குடைய வாணிபாதம்
 5
 நிகன்றெனவே எனையாண்ட குருவின்பாதம்
 6
 நிறை நிறையாய்ச் சொருபத்தில் நின்றோர் பாதம்
 7
 முகன்று யெனையின் நெடுத்த சிம்மயத்தின் பாதம்
 மூவுலகு மெச்சுதற்கு காப்புதானே.”

இக் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றிலேயே கைலாய வர்கத்
 தைச் சார்ந்த தக்ஷிணமூர்த்தியின் பதினாறு சிஷ்யர்களுள்
 ஒருவராகிய சட்டமுனி சித்தர்,

“ உடம்பெடுத்ததினாலான பயன்
 உடம்பில் உத்தமனைக் காண்.”

1. பார்வதி

2. பரமசிவன்

3. நவநாதர்கள்,

ரிஷிகள், சித்தர்கள்,

4. ஸரஸ்வதி

5. தக்ஷிணமூர்த்தி

6. ஜீவன் முக்தர்கள்

7. சைதன்யம்-

ப்ரஹ்மம்

என்ற ஓளவையின் குறளில் சொல்லியபடி மானிட உருப் பெற்ற மக்கள் யாவரும் எதை யறியவேண்டும் என்பதை ஒருவாறு குறிப்பாகக் கூறியுள்ளது தெரியவரும்.

அதாவது உலகங்கள் யாவும் மெச்சத்தக்க படைப்பில் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் * ஜீவராசிகளைக் காட்டிலும் உத்தமப் பிறவியைப் பெற்ற இச் சித்தர் முதலிய யாவரும் சைதன்யத்திலிருந்து தோன்றினர் எனவும், திரும்பவும் பரிபூரண நிலையைப் பெற்று அவர்கள் அச் சைதன்யத்திலேயே ஒன்றிவிடுவது தான் நியதி-, மரபு-எனவும், அதற்குக் கணேசர் முதலிய தேவர்களையும், வாணீ முதலிய சக்திகளையும் முக்கியமாகக் கொண்டு முறையே உபாஸித்துப் பிறகு அடுத்துள்ள பரமசிவனையும், எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்து விளங்கும் ஆதிசத்தியாம் அன்னையை உபாஸிக்க வேண்டுமெனவும், இவ்வுபாஸனைகளைச் செய்யத் தக்கதோர் குருவின் துணைக்கொண்டு அவரிடம் முறைப்படி தீக்ஷை முதலியவைகளைப் பெறவேண்டுவது அவசியமெனவும் இக் காப்புச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

ப்ரஹ்மத்தினிடமிருந்து தோன்றினோம். அந்த ப்ரஹ்மத்தினிடமே லயத்தை யடைகிறோம். லயம்-ஸமாதி.

* ௩௦ லக்ஷம் ஜடங்கள், ௧ லக்ஷம் நீர்வாழ்வன, ௧௦ லக்ஷம் ஊர்வன, ௧௧ லக்ஷம் பறப்பன. ௨௪ லக்ஷம் நடப்பன. இவைகளின் பிறகு மனிதன் (விச்வஸாரதந்த்ரம்).

குருடனுக்கு உலகம் இல்லை. அதுபோல் பாமரமக்களுக்கு இவ் வெண்கள் நம்பிக்கை கொடுக்காது. ஆனால் யாவராலும் கணக்கிட முடியாதது. முடிந்ததாகவும் தெரியவில்லை. இந் நிலையில் 'ஒன்றை மறுக்கமுடியாதபோது ஒப்பு வதே மேல்' என்ற நீதியை யநுஸரித்து இவ் வெண்களை ஒப்பலாம்.

இந்த லயமும் பாவனை அல்லது உபாஸனையின் துணை யில்லாது அப்யாஸம் செய்யமுடியாது. அவ்வுபாஸனைக் கும் குறிக்கோளாக வேண்டுவது மூர்த்தி வழிபாடு. அது ஸகுணம், நிர்குணம் என இரு வகையாம். ஒருவன் ஸகுணோபாஸனையைச் செய்து அதில் தோய்ந்த மனப் பண் பாடு உண்டான பிறகே நிர்குணோபாஸனையைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகிறான். ஸகுணோபாஸனை செய்யாது திட ரென ஒருவனுக்கு நிர்குணோபாஸனையில் மனம் ஈடுபடு வது கடினமேயாகும்.

மேலும் இவ்வுபாஸனைகளைச் செய்ய முதிர்ந்த ஞான மும் அநுபவமும் அவசியம். அவைகளும் சிரவணம், மனம், நிதித்யாஸநம் முதலியவைகளால் உண்டாக வேண்டுமே யன்றி புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்துப் படித்த அளவிலேயே உண்டாகிவிடாது. இக் கருத்தையே,

“தேறுவது லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்ல
வாசித்ததினால் வருமோ பெருவாழ்வு
நேசித்துப் பூசித்துக் காணவேணும்.”

(சு. ஞானம்)

என்பதும் லலியுறுத்தும். ஞானம் பெறுவது எளிதல்ல. அதற்கு அளவுகடந்த நியதிகள் - நியமங்கள் - வேண்டும். பூசை வேண்டும். உபாஸனை வேண்டும். அப்யாஸம் வேண்டும். இவற்றினைப் புகட்ட நூலாராய்ச்சியும், ஸத் குருகடாக்ஷமும் இன்றியமையாச் சாதனங்களாகும்.

இத் துறையிலே தொன்மையான நமது வேதங்களும், ஸ்ம்ருதிகளும் புராணங்களும், ஆகமங்களும் அந்த அந்த

அதிகாரிகளுடைய அறிவிற்குத் தக்கவாறு பலவழிகளை நமக்கு விளக்கிக் காட்டி அன்னைபேரால் ஆதரவுடன் நம்மை நல்வழியிலே செல்ல அனுமதிக்கின்றன. இவைகள் உண்டான காலமோ எவராலும் அறிய முடியாதது. வழி வழியாக வந்த நமது முன்னோர்களான மஹர்ஷிகள் கேட்டனர் என்ற காரணம் கருதியே ச்ருதி என்றும், நினைத்த காரணத்தால் ஸ்ம்ருதி என்றும், அவர்களிடமிருந்து வந்த காரணத்தால் ஆகமம் என்றும், தொன்மை என்ற காரணத்தால் புராணம் எனவும் வழங்கலாயின.

மற்ற மதங்களைப்போல அவைகளுடைய தலைவர்களான தேவதூதர்கள் போன்ற எவராலும் இயற்றப்பட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. ஆதம் ஞானத்திற்கும், அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் நமது சாஸ்த்ரங்களில் காணும் பகுதிகள் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் கூறப்பட்டது என்றோ, இயற்றப்பட்டதென்றோ கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் அப் பகுதிகளனைத்தும் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் வழி வழியாக அப்யஸிக்கப்பட்டும், போதிக்கப்பட்டுமே வந்தது என்று மட்டும் ஒருவாறு கூறமுடியும்.

இவ் வேதங்கள் நான்கும் பல பிரிவுகளும், அவைகளில் உட்பிரிவுகளும் பலகொண்டு விளங்குவதாகும். இவற்றினை கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம், உபாஸநாகாண்டம் எனவும் கூறலாம். இம் மூன்று அவயவங்களைக்கொண்ட காரணமாகவே “த்ரயீ” எனவும் இவ் வேதங்கள் அழைக்கப் பெறுகின்றன. ஒரு சிலர் முதலில் ரிக், யஜுஸ், ஸாமன் இம் மூன்றுமே உண்டாயின. பிற்காலத்திலே அதர்வ வேதம் உண்டாகியது. அக் காரணம் கொண்டு “த்ரயீ” எனவும் சொல்லுவர். இது யுக்தியின் திறமையைத் தவிர

வேறல்ல. நான்முகனுக்கு 'வேதபாஹு' என்று ஒரு பெயர் உண்டு. அவருக்கு நான்கு வேதங்களுமே நான்கு கைகளாக விளங்குகின்றன என்பது பொருள். உலக வழக்கில் சதுர்வேதீ, த்ரிவேதீ, த்விவேதீ எனப் பல குடும்பங்கள் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். எனவே வேதம் நான்கு, அவைகளுக்குக் காலமோ, தேசமோ ஒன்றும் கிடையாது. அவைகள் எங்கும் வியாபித்து, என்றும் அழியாதவையாம். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஸ்ருஷ்டியினூடே அவைகளும் தோன்றுகின்றன என்பதே நமது சாஸ்ரங்களிலுள்ள பரம ரஹஸ்யமான ஸித்தாந்தமாகும். இவ்விதப் பெருமை வேறு எந்த நூல்களுக்கும் கிடையாது என்பது நடுநோக்குடன் ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது.

இச் சிறப்பு வாய்ந்த வேதங்களையும் உபநிஷதங்களையும், ஸம்ருதிகளையும், புராணங்களையும், ஆகமங்களையும் நாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு நமது தினசரி வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றோம். அக் காரணம் கருதியே நமக்கு வைதிகர்கள், அதாவது வைதிக மதம் - வேதங்களைத் தழுவியது - எனப் பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

இவர்களிலும் அறிவின் முதிர்ச்சிக்கும், அப்யாஸத்திற்கும் தக்கவாறு ஔபநிஷதர்கள், பௌராணிகர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள், ஆகமிகள் எனப் பல பிரிவுகள் தோன்றலாயின.

இவ் வேதங்களுக்குச் சிகரம் போன்றது உபநிஷதங்களாம். இவைகளில் சில சரீரலக்ஷணம், அமைப்பு, ஸ்ருஷ்டி, பக்தி, யோகம், ஞானம், ஸம்ந்யாஸம், முதலியவைகளைப் பற்றியும், மற்றும் சில ஆத்மா, ஜீவன் முதலியவைகளைப் பற்றியும், வேறு சில உபாஸநா விசேஷங்களையும்,

அவைகளுக்குரிய மந்த்ரங்களையும், யந்த்ரங்களையும் கூறு வனவாம்.

எனவே ஒரே உபநிஷத்தில் யாவையும் அறிய முடியாது என்பது விளங்கும். எல்லாம் உபநிஷதங்களையும் முறையே கவனித்தால் தான் வேதஸாரத்தையும், ஜீவ ப்ரஹ்மைக்யவடிவான மோக்ஷம் முதலியவைகளுடைய விவரங்களையும் அறியமுடியும்.

ஆதிசங்கரர் சில உபநிஷதங்களுக்கு விரிவான உரை செய்துள்ளது பற்றி அவைகளே முக்கியம், மற்றவைகள் கொள்ளத்தக்கவை யன்று எனக் கருதுவதற்கில்லை. பத்து உபநிஷதங்களுக்கு உரை செய்த பின்னர் ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்தைச் செய்த காரணத்தால் அவகாசமில்லாதிருக்க லாம். அவருக்குப் பின்னர் வந்த சங்கராநந்தர், நாராயண ஸரஸ்வதீ, உபநிஷத் ப்ரஹ்மயோகி, அப்பய்யசிவாசாரியார் முதலியவர்கள் நூற்றெட்டு உபநிஷதங்களுக்கும் உரை வகுத்துள்ளனர்.

மேலும் சில உபநிஷதங்கள் ஆத்மாவைப் பற்றியும், மற்றவைகள் முறையே ப்ரஹ்மம், அணு, சிவன், நாராயணன், சக்தி, யோகம், சரீரம் முதலியவைகளையும் விவரிப் பதிலிருந்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைக் குறிப் பாக விசாரம் செய்வதையும் முக்கியமாக உணருவதோடு அவைகளில் ஏற்றத்தாழ்வு ஒன்றும் கிடையாது என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

“தேகமென்ற உடலுக்கு ஞானம் வேணும்

சித்தாந்தம் வேதாந்தம் நோக்கம் வேணும்

தேகமென்ற உடலுக்குப் பூசை வேணும்

செபம் வேணும் தவம் வேணும் யஜ்ஞம் வேணும்

தேகமென்ற உடலுக்கு யோகம் வேணும்
 சிறப்பாக வாசியென்ற குதிரை வேணும்
 தேகமென்ற உடலுக்குச் சித்தி வேணும்
 தெளிவாக உடம்பினுட் கருவைக் காணே.”

(சுந்தரநந்தசித்தர்)

என்றவாறு உயிர் இக் கூட்டில் உள்ளவரையில் ஞான சாஸ்த்ரங்கள் கற்கவேண்டும். வேதங்களும், அவற்றினை யடுத்த உபநிஷதங்கள் முதலிய நூல்களும் எந்த முடிவைக் கூறுகின்றனவோ அவற்றினை யடைதல் என்ற சித்தியைப் பெறவேண்டும். அதற்கு முதன் முதலாக ஸகுணமான பூசை வேண்டும், அதையடுத்து ஐபம், தவம், யாகம், யோகம், முக்கியமாக பிராணாயாமாதி நிலைகள் இவைகளைப் பெறவேண்டும். பெற்றுப் பின்னர் உடம்பினுள்ளேயே வசித்து வரும் உட்கரு என்றும் அந்த பரமாத்மாவையும் அறியவேண்டும். அதுவே முக்தி நிலையாகும் எனச் சுந்தரநந்தசித்தர் கூறியுள்ளதே போல உபநிஷத்து முதலிய சாஸ்த்ரங்களை முறையே படித்ததும், பிறகு பூசை முதலியவைகளையும் செய்தல் அவசியமெனவும் கிடைக்கிறது. இனி இப் பூசைகளில்,

“காலை சிவம், மாலை சக்தி கருணையுடனிருவரையும்
 பூசித்தாக்கால் சித்திமுத்தி யோகமுதல் ஞானமாமே.”

என அகஸ்தியர் கலைஞானத்தில் கூறியுள்ளபடி காலையில் சிவத்தையும், மாலையில் சக்தியையும் அந்தரங்கசுத்தியோடு பரிவுடன் முறைப்படி பூசித்தால், சித்தி, முத்தி, யோகம், ஞானம், இவற்றினைப் பெறலாம். மேலும் படித்தல்,

கேட்டல் இவற்றுடன் நில்லாது பூசித்தலும் அவசியமென்பதை அச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

எனவே ஆதி அன்னையாம் பராசக்தியின் பூஜையே சிறந்ததெனப் பல வகையிலும் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ள காரணத்தால் அப்பூஜைகளுக்கு அங்கமாக பாராயணமும் அவசியமென்பது கிடைக்கிறது. இப் பூஜைகள் யாவும் அன்னையின் பூஜையே யாகும். இப் பூஜை மிகவும் முக்கியமென்பதைக் கருதி பூஜை செய்யும் காலங்களில் ஆதிசக்தியாம் அன்னையின் கல்யாண குணங்களைப் புகழ்வதான உபநிஷதங்களைப் பாராயணம் செய்யும்பொழுது அவைகளில் லயத்தையடைந்த மனோவிருத்திகளோடு தியானம் செய்யவேண்டுமென்பது நமது ஆன்றோர் வகுத்த வழியாகும். மேலும் பொருளறிந்து பாராயணம் செய்து வருவது கூறிய அறிவையும், ஞானத்தையும் வளர்ப்பதற்கு அனுகூலமாகும். ஆதலால் நமது தாய்பாஷையாகிய தமிழிலே கூடியவரையில் யாவரும் ஸுலபமாக பொருளறிந்து கொள்ளும் வகையிலே எளிய நடையில் சில உபநிஷதங்களுக்குப் பதவுரை, கருத்துரை முதலியவைகளை எழுதி வெளியிட முயற்சித்துள்ளோம். அவற்றில் தேவீ விஷயமாகக் கூறுகின்ற உபநிஷதங்கள் பின் வருமாறு.

- (க) பாவநோபநிஷத் (உ) தேவீ அதர்வசிகோபநிஷத் (ங) பஹ்வருசோபநிஷத் (ச) அருணோபநிஷத் (ரு) ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் (ஈ) த்ரிபுரோபநிஷத் (எ) த்ரிபுரதாபிரீ உபநிஷத் (அ) ஸௌபாக்யலக்ஷ்மியுபநிஷத் (ஈ) ஸீதோபநிஷத் (ஐ) ஸரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத் (ஈ) அத்வைதபாவநோபநிஷத் (உ) கௌலோபநிஷத் (ஈ) காலிகோபநிஷத் (ஈ) தாரோபநிஷத் (ரு) வந்தூர்கோபநிஷத் என்பன

இவற்றுள் பாவநோபநிஷத் தமிழரையுடன் முன்னர் வெளியிடப் பெற்றது. இப்பொழுது தேவீ அதர்வசிரோபநிஷத், பஹ்வருசோபநிஷத், அருணோபநிஷத், ஸ்ரீ சக்ரோபநிஷத் என்ற இந்நான்கையும், பதவுரை, கருத்துரை முதலிய விளக்கங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளோம். மற்ற உபநிஷதங்களையும் அன்பர்களின் போதுமான ஆதரவு கிடைத்ததும் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம். இவ்வுபநிஷதங்களையும், மற்ற தேவீ ஸம்பந்தமாக நாங்கள் வெளியிடும் நூல்களையும் ஆஸ்திக அன்பர்கள் - அதிலும் முக்யமாக தேவீ உபாஸகர்கள் - யாவரும் வாங்கி அவைகளைப் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீ அன்னையின் திருவருளைப் பெறவேண்டுகிறோம்.

இவ்வுபநிஷதங்களுக்கும் இன்னும் இதுபோன்ற மற்ற நூல்களுக்கும் பல நூல்களை ஒப்பு நோக்கி ஆழ்ந்த கருத்துக்களுடன் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரைகளை இயற்றிக் கொடுத்த பேராசிரியர் பண்டித வாதூல ஸ்ரீ வே. ராமசந்த்ரசர்மா அவர்களுக்கு எங்களுடைய ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றி உரித்தாகும்.

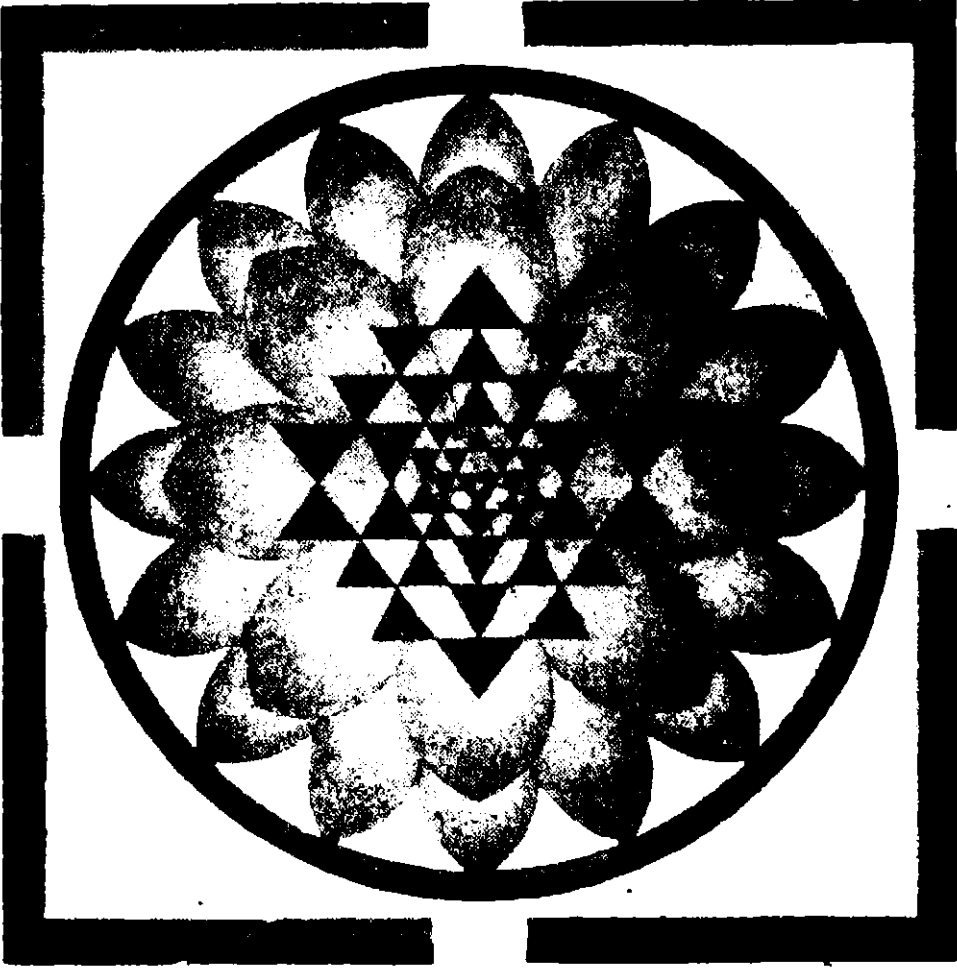
சென்னை : கீழ்ப்பாக்கம்
6-5-54

ஸ்ரீவத்ஸ-ஸ்தாராமன்.

தேவீ - அதர்வசிர - உபநிஷத்

•

श्रीचक्रम्

कुङ्कुमपङ्क्तिसमामङ्कुशपाशेक्षुचापकुसुमशराम् ।

पञ्चजमध्यनियन्तां पद्मेरुहलोचनां परां वन्दे ॥

“

“

“

“

“

श्रीः

देवी - अथर्वशिर - उपनिषत्

தேவீ - அதர்வசிர - உபநிஷத்

தோற்றுவாய்

இந்த தேவீ உபநிஷத் என்பது அதர்வவேதத்தைச் சார்ந்தது. முப்பத்திரண்டு மந்த்ரங்களைக் கொண்டது. ஸ்ரீதேவியேதான் ப்ரஹ்மன் முதலான ஸகல ஜீவராசிக ளுடைய தோற்றங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பவள் என்றும், சித்தச்சக்தியின் வடிவாயிருந்து கொண்டு ஸகலவஸ்துக்களுக் கும் இவளே ஆதாரமாயிருப்பவள் என்றும், பரமபாகவதர்க ளான தேவர்கள் முதலியவர்களுடைய துயரங்களை யகற்றுவதற்கும் இவளே மூலகாரணமாயிருப்பவளென்றும், ஆதிவித்யா, புவனேச்வரீ, மஹாசண்டிகா எனப் பல வடிவங்களையும் கொண்டவள் எனவும், இந்த ஆதிவித் தையாம் மஹாதேவியை யுபாஸிப்பவன் ஸகல ஸௌபாக்

பலன்களும் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. எனவே ஸ்ரீவித்
யோபாஸகர்களுக்கு இச்சிறு உபநிஷத்தானது தினந்
தோறும் பாராயணம் செய்வதற்கு அநுகூலமாயிருக்கும்படி
முன்னோர்களுடைய உரையினைத் தழுவி சிறியதோர் குறிப்
புரையும் தமிழிலே வரைந்து வெளியிடப்படுகிறது.

இந்த உபநிஷத்தின் மூதல் மந்தரம் வருமாறு —

ओं, सर्वे देवा देवीमुपतस्थुः - कासि त्वं महादेवि ॥ १ ॥

ஸர்வே வை தேவா தேவீமுபதஸ்து: காளி த்வம்
மஹாதேவி. (க)

ओं सर्वे - ஸமஸ்தமான - **देवा: वै -** தேவர்களும் **देवीम् -**
ஸ்ரீதேவியை; **उपतस्थुः -** அடைந்தவர்களாகக் கொண்டு,
महादेवि - ஓ மஹாதேவி; **त्वम् -** நீ; **का असि** யார்?

ஸகல தேவர்களும் தேவியை யடைந்து ஓ மஹாதேவி!
நீ யார்? எனக் கேட்டனர். (க)

अहम्

सा अग्रवीत्, ब्रह्मस्वरूपिणी । मत्तः प्रकृतिपुरुषात्मकं जगत्
शून्यं चाशून्यं च । अहमानन्दानानन्दाः । विज्ञानाविज्ञानेऽहम् ।
ब्रह्माब्रह्मणी वेदितव्ये । इत्याहाथर्वणी श्रुतिः ॥ २ ॥

ஸாப்ரவீத் அஹம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபிணீ| மத்த: ப்ரக்ருதி
புருஷாத்மகம் ஜகத் சூன்யம் சாகூன்யம் ச| அஹமாநந்தாநா
நந்தா: | விஜ்ஞாநா விஜ்ஞாநே ஽ஹம்| ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மணீ
வேதிதவ்யே| இத்யாஹாதர்வணீ ச்ருதி: || (உ)

நான் - அந்த தேவீ ; - **யவவீத்** - சொன்னான் ; **அஹம்** - நான் ; **கஸ்யஸ்கரபிணி** - பரப்ரஹ்ம வடிவாயிருப்பவன் ; **மஸு** - என்னிடமிருந்தே ; **மஹதிபுருஷாத்மகம்** - ப்ரக்ருதிபுருஷ வடிவான ; **ஜகத்** - இவ்வுலகம் ; **சூன்யம்** - குன்யமாயும் ; **கஸ்யம்** - குன்யமற்றதாயும் (உண்டாகியது) **ஆனந்தா** - ஆனந்தங்களும் ; **அநானந்தா** - ஆனந்தமற்றவைகளும் ; **அஹம்** - நானே ; **விஜ்ஞானம்** - விஜ்ஞானமும் ; **அவிஜ்ஞானம்** - விஜ்ஞானமல்லாததும் ; **அஹம்** - நானே ; **ப்ரஹ்மம்** - ப்ரஹ்மமும் ; **அப்ரஹ்மம்** - ப்ரஹ்மமற்றதும் ; **வேதீத்யை** - (நானே என) உணரத்தக்கதாம் ; **ஐதி** - இவ்விதம் ; **ஆதர்வணீ** - அதர்வவேதத்திலுள்ள இந்த ஐதி : - உபநிஷதமானது (சொல்லும்).

தேவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வகையிலே ஸ்ரீதேவீ சொன்னாள் — நான் பரப்ரஹ்மவடிவாயிருப்பவன், ப்ரக்ருதிபுருஷவடிவமானதும், குன்யமானதும், குன்யமற்றதுமான இவ்வுலகம் என்னிடமிருந்தே தோன்றியது. ஆனந்தவடிவங்களும், ஆனந்தமற்றவைகளும் நானே. தெளிந்த ஞானவடிவமும், தெளிவற்ற ஞானவடிவமும் நானே, ப்ரஹ்மமும், ப்ரஹ்மமற்றதும் நானே எனவும் உணர வேண்டும். (உ)

अहं पञ्चभूतान्यपञ्चभूतानि । अहमखिलं जगत् । वेदोऽहम्,
अवेदोऽहम् । विद्याहम्, अविद्याहम् । अजाहम्, अनजाहम् ।
अधश्चोर्ध्वं च तिर्यक् चाहम् ॥ ३ ॥

அஹம் பஞ்ச பூதாநி அபஞ்சபூதாநி | அஹமகிலம் ஜகத் | வேதோ஽ஹம் | அவேதோ஽ஹம் | வித்யாஹம் | அவித்யாஹம் | அஜாஹம் | அநஜாஹம் | அடக் | அஹம் | அஹம் | அதச்சார்ந்தவ ச திர்யக் காஹம் || 3 ||

पञ्चभूतानि - பஞ்சமஹா பூதங்களும் ; **अपञ्चभूतानि** - பஞ்சமஹா பூதங்கள் அல்லாதவைகளும் ; **अहम्** - நானே ; **आखिलम्** - எம்மஸ்தமான ; **जगत्** - உலகமும் ; **अहम्** - நானே ; **वेदः** - வேதமும் ; **अहम्** - நானே ; **अवेदः** - வேதமல்லாததும் ; **अहम्** - நானே ; **विद्या** - வித்தையும் ; **अहम्** - நானே ; **अविद्या** - அவித்தையும் ; **अहम्** - நானே ; **अज्ञा** - பிறப்புள்ளவளும் ; **अहम्** - நானே ; **अनज्ञा** - பிறப்பில்லாதவளும் ; **अहम्** - நானே ; **अधः च** - கீழே யிருப்பவளும் ; **ऊर्ध्वं च** - மேலே ; இருப்பவளும் ; **तिर्यक् च** - குறுக்கே இருப்பவளும் ; **अहम्** - நானே.

பஞ்சமஹாபூதங்களும், பஞ்சமஹாபூதங்கள் அல்லாதவைகளும், நானே ; தோற்றமளிக்கும் இவ்வுலகும் நானே ; நானே வேதவடிவங்கொண்டவள் ; வேதமல்லாதவையும் நானே ; நானே வித்தையின் வடிவாயிருப்பவள். அவித்தையின் வடிவாயிருப்பவளும் நானே ; பிறப்புள்ளவளும் நானே ; பிறப்பில்லாதவளும் நானே ; கீழே யிருப்பவளும், மேலே யிருப்பவளும், குறுக்கே இருப்பவளும் நானே. (௩)

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणाबुधा बिभर्म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनावुमौ ॥ ४ ॥

அஹம் ருத்ரேபிர் வஸுபி : சரா -

ம்யஹமாதித்யை ருத விச்வதேவை : |

அஹம் மித்ராவருணாவுபா பிபர் -

ம்யஹமிந்த்ராக்ரீ அஹமச்விநாவுபௌ || ௪ ||

अहम् - நான் ; **रुद्रेभिः** - ருத்ரர்களோடும் ; **वसुभिः** - வஸுக்களோடும் ; **चरामि** - ஸஞ்சரிக்கிறேன் ; **उत** - மற்றும் ;

ஹம் - நான் ; **ஹித்யை:** - ஆதித்தியர்களோடும் ; **விஷ்வே:** - விச்வே தேவர்களோடும் ; ஸஞ்சரிக்கிறேன் ; **அஹம்** - நான் ; **மிஸாவருஸு** - மித்ரன், வருணன் என்ற ; **உமௌ** - இருவரையும் ; **ஹம்** - நான் ; **இந்திராமி** - இந்திரன், அக்நி என்ற இருவரையும் ; **ஹம்** - நான் ; **அஸ்வினௌ** - அச்விநீ தேவர்கள் என்ற ; **உமௌ** - இருவரையும் ; **விபர்மி** - தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் எனது அம்சத்தினிருந்து தோன்றிய ஏசாதசருத்ரர்களோடும், அஷ்டவஸுக்களோடும், த்வாதசாதித்தியர்களோடும், பதின்மூன்று விச்வேதேவர்களோடும், ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். மற்றும், மித்திரன், வருணன் என்ற இருவரையும், அவ்விதமே இந்திரன், அக்நி என்ற இருவரையும், அவ்வாறே அச்விநீ தேவர்கள் என்ற இருவரையும் நான் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (௪)

அஹ் சோமம் த்வஷ்டாரம் பூஷணம் பகம் ததாம்யஹம் ।

விष्णுமुरुக்ரம் ப்ரஹ்மாணமுத ப்ரஜாபதிம் ததாமி ॥ ௫ ॥

அஹம் ஸோமம் த்வஷ்டாரம் பூஷணம் பகம் ததாம்யஹம் ।
விஷ்ணுமுகுக்ரம் ப்ரஹ்மாணமுத ப்ரஜாபதிம் ததாமி ॥ ௫ ॥

அஹம் - நான் ; **சோமம்** - ஸோமனையும், **த்வஷ்டா** என்ற தேவனையும், **பூஷணம்** - பூஷன் என்ற தேவனையும், **பகம்** - ஆறுவித ஐசுவர்யங்களையும் ; **ததாமி** - தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். **உத** - மற்றும் ; **முகுக்ரம்** - பெருகிய பராக்ரமத்தையுடைய ; **விஷ்ணு** - விஷ்ணுவையும் ; **ப்ரஹ்மாணம்** - ப்ரஹ்மனையும், **ப்ரஜாபதிம்** - ப்ரஜாபதியையும் ; **விபர்மி** - தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் ஸோமனையும், த்வஷ்டா என்ற தேவனையும், பூஷன் என்ற தேவனையும், *ஆறுவிதங்களான ஐச்வர்யங்களையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மற்றும் பெருகிய பராக்ரமத்தையுடைய விஷ்ணுவையும், ப்ரஹ்மனையும், ப்ரஜாபதியையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (௫)

अहं ददामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये वे यजमानाय सुन्वते ।

अहं राष्ट्री सङ्गमनी वसूनामहं सुवे पितरमस्य मूर्धन् ॥ ६ ॥

அஹம் ததாமி த்விரணம் ஹவிஷ்மதே

ஸுப்ராவ்யேயே யஜமானாய ஸுந்வதே |

அஹம் ராஷ்ட்ரீ ஸங்கமநீ வஸூநா -

மஹம் ஸுவே பிதரமஸ்ய மூர்தந் || ௬ ||

अहम् - நான் ; सुप्राव्ये - நல்ல சித்திவிருத்தியையுடைய வனும், हविष्मते - ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறவனும், सुन्वते - நன்கு ஸ்துதி செய்கிறவனுமான ; यजमानाय - யஜமானனுக்கு - द्रविणम् - தநத்தையாவது ; (அல்லது) ஞானத்தையாவது ; ददामि - கொடுக்கிறேன் ; अहम् - நான் ; वसूनाम् - வஸூக்களுடைய ; सङ्गमनी - ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்கியமான ; राष्ट्री - தேசமாகவுமிருக்கிறேன், अहम् - நான் ; मूर्धन् - சிரஸாக இருந்து கொண்டு ; अस्य - இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய ; पितरम् - ஈச்வரனையும் ; सुवे - உண்டு பண்ணுகிறேன்.

*ஆறுவித ஐச்வர்யங்களாவன—குறைவுறாத ஸம்பத்து ; தர்மம், கீர்த்தி, ஸ்ரீ : , ஞானம், வைராக்யம் என்பனவாம்.

நான் நல்ல சித்தவிருத்தியையுடையவனும், நல்ல ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறவனும், நன்கு ஸ்துதி செய்கிறவனுமான யஜமானனின் பொருட்டு அவன் விரும்பிய வாறு தந்தையாவது அல்லது நல்ல ஞானத்தையாவது கொடுக்கிறேன். நானே அஷ்டவஸுக்களுடைய ஸஞ்சாரத்திற்குத் தகுதியான பிரதேசமாகவும் (இருப்பிடம்) இருக்கிறேன். இவ்வுலகம் நிலக்கச் சிரஸாயிருந்துகொண்டு நானே ஸகல சராசரங்களுக்கும் பிதாவான பரமேச்வரனாயும் உண்டு பண்ணுகிறேன். (4)

मम योनिरप्सुन्तः समुद्रे य एवं वेद स देवीपदमामोति ॥ ७ ॥

மமயோநிரப்ஸ்வந்த : ஸமுத்ரே ய ஏவம் வேத ஸ தேவீபத மாப்நோதி || ௭ ||

अन्तःसमुद्रे - ஸமுத்திரத்தின் நடுவிலுள்ள ; **अप्सु** - ஜலத்தில் ; **मम** - என்னுடைய ; **योनिः** - உத்பத்தி ஸ்தானம் ; **इति** - என்று ; **यः** - எவனொருவன் ; **वेद** - தெரிந்து கொள்ளுகிறானே ; **सः** - அவன் ; **देवीपदम्** - தேவியினுடைய ஸ்தானத்தை ; **आमोति** - அடைகிறான்.

ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தின் நடுவிலே எனது உத்பத்தி (பிறப்பு) ஸ்தானம். அல்லது, உள்ளே நன்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற தர்மரை மொட்டுப் போன்ற வடிவங்கொண்ட பிராணிகளுடைய ஹ்ருதய கமல கோசத்திலும், ஜலம் முதலிய பஞ்ச மஹாபூதங்களிலும் ஜீவசைதன்யவடிவாகவும், சிவனுடைய வடிவாகவும் நான் இருக்கிறேன் என்பது கருத்து. இவ்விதம் எவன் என்னை

அறிந்து கொள்ளுகிறோனே, அவன் தேவியின் ஸ்தாநத்தை
(இருப்பிடத்தை) அதாவது சித்தின் வடிவத்தை யடை-
கிறான். (எ)

ते देवा अब्रुवन्—

नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ।

नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्म ताम् ॥ ८ ॥

தே தேவா அப்ருவந் —

நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை சிவாயை ஸததம் நம : |
நம : ப்ரக்ருத்யை பத்ராயை நியாதா : ப்ரணதா : ஸம் தாம் ||

ते - அந்த ; देवाः - தேவர்கள் ; अब्रुवन् - சொன்னார்கள் —

देव्यै - தேவியின் பொருட்டு ; **नमः -** நமஸ்காரம் ; **शिवायै -** மங்கள வடிவங் கொண்டவனுக்கும் ; **महादेव्यै -** சிறந்த ஒளியுடன் விளங்குகிறவனுக்கும் ; **सततम् -** எப்பொழுதும் ; **नमः -** நமஸ்காரம். **प्रकृत्यै -** மூல ப்ரகிருதியின் வடிவங்கொண்டவனுக்கும் ; **भद्रायै -** கேடமத்தின் வடிவாயிருப்பவனுக்கும் ; **नमः -** நமஸ்காரம் ; **ताम् -** இவ்விதச் சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை ; **नियताः -** உறுதியுள்ளவர்களாக ; **प्रणताः स्मः -** நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

ஸ்ரீதேவியின் வாயிலாக அவளுடைய தத்துவத்தை-
விபூதியை- அல்லது - சிறைப்பையுணர்ந்த தேவர்கள் அவளை
நமஸ்கரித்து பின் வருமாறு ஸ்தோத்ரம் செய்தனர்..
ஓ தேவியே ! உனக்கு நமஸ்காரம். மும்மூர்த்திகளையும் உண்-
டாக்குகின்ற அந்த ஒளியுடன் சிறந்து விளங்குகிற ஓ
அன்னையே ! நமஸ்காரம், மங்கள வடிவம் கொண்டவனுக்-

கும், அல்லது சர்வதேவனுடைய பத்தினி வடிவம் கொண்டவளுக்கும் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம். மூலப்ரகிருதியின் வடிவம் கொண்டவளுக்கும், க்ஷேமங்களின் வடிவம்கொண்டவளுக்கும் நமஸ்காரம். இச்சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை நாங்கள் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (அ)

ताम्रिवर्णो तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ।
दुर्गा देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरां नाशय ते तमः ॥ ९ ॥

தாமக்ரிவர்ணம் தபஸா ஜ்வலந்தீம்
வைரோசனீம் கர்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் |
துர்காம் தேவீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே
ஸுதராம் நாசயதே தம : || ௯ ||

अश्विर्णाम् - அக்ரியின் ஒளியே போன்ற ஒளியையுடையவளும் ; तपसा - தவத்தால் ; ज्वलन्तीम् - விளங்குகிறவளும் ; वैरोचनीम् - தனது தேஜஸால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவளும் ; कर्मफलेषु - கர்மபலன்களில் ; जुष्टाम् - எம்பந்தப்பட்டவளுமான ; ताम् - அந்த ; दुर्गाम् - துர்கை என்ற ; देवीम् - தேவியை ; अहम् - நான் ; शरणम् - சரணத்தை ; प्रपद्ये - அடைகிறேன் ; सुतराम् - நிச்சயமாக ; ते - அவளும் ; तमः - அஞ்ஞானத்தை ; नाशय - நாசம் செய்யட்டும்.

சனத்தின் (காக்கியல்லாதது) காரணமாக உண்டாகிய
என்னுடைய அஜ்ஞாநமென்ற இருளை நிச்சயமாக நாசம்
செய்ய வேண்டும். (க)

**देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति ।
सष नो मन्त्रेषमूर्जं दुहाना घेनुर्वागस्मानुपनुष्टुतैतु ॥ १० ॥**

தேவீம் வாசமஜநயந்த தேவா -
ஸ்தாம் விச்வரூபா : பசுவோ வதந்தி |
ஸா நோ மந்திரேஷமூர்ஜம் துஹாநா
தேநுர் வாகஸ் மாநுபஸுஷ்டுதேது || ௧௦ ||

देवाः - தேவர்கள் ; **देवीम्** - எந்த தேவீ ஸம்பந்தமான ;
वाचम् - வாக்கை ; **अजनयन्त** - உண்டு பண்ணினார்களோ ;
ताम् - அந்த வாக்கை ; **विश्वरूपाः** - ஸகல வடிவங்களான ;
पशवः - ஜீவராசிகளும் ; **वदन्ति** - பேசுகின்றன. **या** - எந்த
தேவீ ; **वाग्रूपिणी** - வாக்கின் வடிவாயிருப்பவளோ ; **सा** -
அந்த தேவீ ; **मः** - எங்களைக் குறித்து ; **मन्त्रेष मूर्जम्** -
இனிமையானதும் ; இஷ்டமுள்ளதுமான அந்நத்தின் ரூபமான
கர்ம பலத்தை ; **वाम्** - வாக் என்னும் ; **घेनुः** - காமதேநுவா
யிருந்து கொண்டு **दुहाना** - கறப்பவளாக ; **अस्मान्** - நம்மை ;
एतु - அடையட்டும். **उपनुष्टुत** - (வாக் விபூதிகளும் எங்களை)
ஸேவிக்கட்டும்.

தேவர்கள் எந்த தேவீ ஸம்பந்தமான வாக்கையுண்டு
பண்ணினார்களோ, அந்த வாக்கை ஸகல வடிவங்களான
இச்சராசரங்களும் இவ்விதம் பேசுகின்றன. அது
யாதெனில் — அந்த தேவீ எங்களைக் குறித்து இனிமை
யானதும், இஷ்டமுள்ளதுமான அந்நத்தின் ரூபமான கர்ம
பலத்தை, வாக்கென்றும் காமதேநுவின் வடிவையடைந்து

கறப்பவளாக (கொடுப்பவளாக) இருந்து கொண்டு நம்மை
யடையட்டும். அதாவது வாக்விபூதியை - மஹிமையை
உண்டு பண்ணவேண்டுமென்பது கருத்து. (கஉ)

कालरात्रिं ब्रह्मस्तुतां वैष्णवीं स्कन्दमातरम् ।

सरस्वतीमदितिं दक्षदुहितरं नमामः पावनां शिवाम् ॥ ११ ॥

காலராத்ரிம் ப்ரம்ஹ்மஸ்துதாம்
வைஷ்ணவீம் ஸ்கந்தமாதரம் |
ஸரஸ்வதீமதிதீம் தக்ஷதுஹிதரம்
நமாம் : பாவநாம் சிவாம் || ௧௧ ||

कालरात्रिम् - காலராத்ரியின் வடிவாகவும், **ब्रह्मस्तुताम्** -
ப்ரஹ்மாவினால் துதிக்கப் பெற்றவளாகவும் ; **वैष्णवीम्** - விஷ்ணு
வின் ஸம்பந்தமானவளும் ; **स्कन्दमातरम्** - ஸ்கந்த ஸ்வாமியி
னுடைய தாயாகவும் ; **सरस्वतीम्** - ஸரஸ்வதி. தேவியாகவும் ;
दक्षदुहितरम् - தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்ணாகவும் ; **अदितिम्** -
அதிதி தேவதையாகவும் ; **पावनाम्** - பரிசுத்தமானவளும் ;
शिवाम् - மங்களத்தைச் செய்கிறவளாயுமிருக்கிற (உன்னை)
नमामः - நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

அஞ்ஞானத்திற்குக் காலராத்ரியின் வடிவாயிருப்ப
வளும், ப்ரஹ்மனால் துதிக்கப்பெற்றவளும், விஷ்ணு
மாயாவடிவா யிருப்பவளும், ஸ்கந்தனுடைய தாயாராகவும்,
தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய பெண்ணாகவும், பரிசுத்தமான
வளும், அதிதிதேவதையாயிருப்பவளும், மங்களங்களைச்
செய்பவளாகவுமிருக்கிற ஸரஸ்வதி தேவியாகிய உன்னை
நாங்கள் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (௧௧)

महालक्ष्मीश्च विष्णुर्हं सर्वसिद्धिश्च धीमहि ।

तन्नो देवीः प्रचोदयात् ॥ १२ ॥

மஹாலக்ஷ்மீ : ' ச வித்மஹே ஸர்வஸித்தி : ச திமஹி |
தந்நோ தேவீ : ப்ரசோதயாத் || ௧௨||

महालक्ष्मीः च - மஹாலக்ஷ்மி யெனவும் ; **विष्णु** - (உன்னை) அறிந்து கொள்ளுகிறோம். **सर्वसिद्धिः च** - ஸர்வஸித்தியின் வடிவானவள் எனவும் ; **धीमहि** - த்யாநம் செய்கிறோம். **तत्** - ஆகையால் ; **नः** - எங்களை ; **देवी** - தேவியானவள் ; **प्रचोदयात्** - பிரேரணை செய்யக் கடவள்.

மஹாலக்ஷ்மியெனவும் உன்னை நாங்கள் நன்கு அறிந்து கொள்ளுகிறோம். ஸர்வஸித்தியின் வடிவாயிருப்பவளென்றும் நாங்கள் த்யாநம் செய்கிறோம். ஆதலால் மஹாதேவியாகிய நீ எங்களை நல்ல காரியங்களின் பொருட்டு பிரேரணை செய்ய வேண்டும். (௧௨)

अदितिरिह जनिष्ट दक्षया दुहिता तव ।

तां देवां अन्वजायन्त भद्रा अमृतबन्धवः ॥ १३ ॥

அதிதிரிஹ ஜநிஷ்ட தக்ஷயா துஹிதா தவ|

தாம் தேவா அந்வஜாயந்த பத்ரா அம்ருதபந்தவ : || ௧௩ ||

इह - இங்கு ; **दक्षया** - தாக்ஷாயணியாகிய (உன்னால்) **अदितिः** - அதிதிதேவீ ; **जनिष्ट** - உண்டானாள், **तव** - உன்னுடைய **दुहिता** - பெண் ; **ताम्** - அவளிடமிருந்து **भद्राः** - கே கூ ம த் தை த க் கொடுக்கக் கூடியவர்களும். **अमृतबन्धवः** - அமுதபானம் செய்த வர்களுமான ; **देवाः** - தேவர்கள் ; **अन्वजायन्त** - உண்டானார்கள்.

தாஷாயணியாகிய உன்னால் அதிதிதேவீ உண்டானான். ஆதலால் அவள் உன்னுடைய பெண். அவளிடமிருந்து கேஷமங்களைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களும், அமுதத்தைப் பானம் செய்தவர்களுமான தேவர்கள் உண்டானார்கள். எனவே தேவர்களாகிய நாங்கள் உமது பெண்ணின் பிள்ளைக ளென்று நினைத்து எங்களை அஜ்ஞாநத்திலிருந்து விடு விக்க வேண்டும். (கூ)

कामो योनिः कमला वज्रपाणि-

गुहा हसा मातरिश्वाभ्रमिन्द्रः ।

पुनर्गुहा सकला मायया च

पुरुष्येषा विश्वमातादिविद्योम् ॥ १४ ॥

காமோயோனி : கமலா வஜ்ரபாணி :

குஹா ஹஸா மாதரிச்வாப்ரமிந்த்ர : ।

புனர்குஹா ஸகலா மாயயா ச

புருச்யேஷா விச்வமாதா திவித்யோம் ॥ ௧௪ ॥

காம: - ககாரம் ; யோனி: - ஏகாரம் ; கமலா - ஈகாரம் ;
வஜ்ரபாணி: - லகாரம் ; குஹா - ஹ்ரீங்காரம் ; ஹசா - ஹகாரமும்,
ஸகாரமும் ; மாதரிச்வா - ககாரம் ; அப்ரம் - ஹகாரம் ; இந்ரு: -
லகாரம் ; புன: - மறுபடியும் ; குஹா - ஹ்ரீங்காரம் ; சகலா: -
ஸகார - ககார - லகாரங்கள், மாயயா ச - ஹ்ரீங்காரத்தோடும்;
புருசி - தொன்மையானதும், விஸ்வமாதா - உலகத் தோற்றத்திற்
குத் தாய்போன்றதுமான ; ஷா - இந்த ; ஆதிவித்யா - ஆதி
வித்தையானது ; ஆம் - பிரணவ வாடிவாக விளங்குகிறது.

இந்த மந்த்ரத்தால் ஆதிவித்தையின் மந்த்ரோத்தாரம் சொல்லப்படுகிறது -- ககாரம், ஏகாரம், ஈகாரம், லகாரம்.

ஹ்ரீங்காரம், ஹகாரம், ஸகாரம், ககாரம், ஹகாரம், லகாரம், ஹ்ரீங்காரம், ஸகாரம், ககாரம், லகாரம், ஹ்ரீங்காரம் இவைகள் சேர்ந்து 'க, ஏ, ஈ, ல, ஹ்ரீம்; ஹ, ஸ, க, ஹ, ல, ஹ்ரீம்; ஸ, க, ல, ஹ்ரீம்;' எனப் பழையமையானதும், உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதுமான ஆதிவித்யா எனச் சொல்லப்படுகிற பஞ்சதசாக்ஷரியானது ப்ரணவத்தோடுகூடச் சிறந்து விளங்குகிறது. (௧௪)

**एषा आत्मशक्तिः । एषा विश्वमोहिनी पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरा ।
एषा श्रीमहाविद्या ॥ १५ ॥**

ஏஷா ஆத்மசக்தி: | ஏஷா வீச்வமோஹிநீ பாசாங்குச
தநுர்பாணதரா | ஏஷா ஸ்ரீமஹாவித்யா || ௧௫ ||

एषा - இந்த வித்தையே ; **आत्मशक्तिः** - ஆத்ம சக்தியாவள் ;
एषा - இவளே ; **विश्वमोहिनी** - உலகை மோஹிக்கச் செய்பவள் ;
पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरा - பாசம் (கயிறு), அங்குசம் (மாவெட்டி)
வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள்.
एषा - இவளே ; **श्रीमहाविद्या** - ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவாள் ;
यः - எவன் ; **एवम्** - இவ்விதம் ; **वेद** - அறிகிறானே ; **सः** -
அவன் ; **शोकम्** - சோகத்தை ; **तरति** - தாண்டுகிறான்.

இந்த ஆதி மஹாவித்தையே ஆத்மசக்தியாம். உலகங்களை மயங்கச் செய்யும் மாயையாம் ஆதிசக்தியும் இவளே.. இவள் பாசம், அங்குசம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள். இவளே ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவாள். (௧௫)

न एव वेद स शोकं तरति ॥ १६ ॥

ய ஏவம் வேத ஸ சோகம் தரதி || ௧௬ ||

यः - எவன் ; एवम् - இவ்விதம் ; वेद - அறிகுறியே ; सः - அவன் ; शोकम् - துயரத்தை ; तरति - தாண்டுகிறான்.

எவனொருவன் இவ்விதம் ஸ்ரீமஹா வித்தையை உணர்ந்து, கொள்ளுகுறியே, அவன் துயரத்தைத் தாண்டுகிறான். (௧௬)

नमस्ते अस्तु भगवति भवति मातरस्मान् पातुं सर्वतः ॥ १७ ॥

நமஸ்தே அஸ்து பகவதி பவதி மாதரஸ்மாந் பாது
ஸர்வத : || ௧௭ ||

भगवति - ஆறுவித குணங்களும் நிறைந்த ; मातः - ஓ அன்னையே ! ते . உனக்கு ; नमः - நமஸ்காரம். सर्वतः - எல்லா விதத்திலும் ; अस्मान् . எங்களை ; पातु . ரক্ষிக்க வேண்டும்.

ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறு குணங்களும் நிறைந்த ஓ அன்னையே ! உனக்கு எல்லாவிதத்திலும் நமஸ்காரம், எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (௧௭)

सैवाणौ वसवः । सैवैकादश रुद्राः । सैवा द्वायशादित्याः ।
सैवा विश्वे देवाः सोमया असोमयाश्च । सैवा यातुधाना
असुरा रक्षांसि पिशाचा यक्षाः सिद्धाः । सैवा सत्त्वरज -

स्तमांसि । सैषा प्रजापतीन्द्रमनवः । सैषा ब्रह्मक्षत्रज्योतीषि
कलाकाष्ठादिकालरूपिणी । तामहं प्रणौमि नित्यम् ॥ १८ ॥

ஸைஷா அஷ்டௌ வஸவ: | ஸைஷைகாதச ருத்ரா :
ஸைஷா த்வாதசாதித்யா: | ஸைஷா விச்வே தேவா :
ஸோமபா : அஸோமபா : ச | ஸைஷா யாதுதாநா: அஸுரா
ரக்ஷாம்ஸி யக்ஷா : ஸித்தா : | ஸைஷா ஸத்வரஜஸ்த்மாம்ஸி |
ஸைஷா ப்ரஜாபதீந்த்ரமநவ: | ஸைஷா க்ரஹநக்ஷத்ரஜ் -
யோதிம்ஷி கலாகாஷ்டாதிகாலரூபிணி | தாமஹம்
ப்ரணௌமி நித்யம் || ௧௮ ||

சா - அவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த ; எஷா - இந்த ஆதிசக்தியே ;
அஷ்டௌ - எட்டு ; வஸவ: - வஸுக்களுமாவள் ; சா எஷா - இவளே ;
एकादश - பத்தொன்று ; रुद्रा: - ருத்தரர்களுமாவள் ; சா எஷா -
இவளே ; द्वादश - பன்னிரண்டு ; आदित्या: - ஆதித்யர்களு
மாவள் ; சா எஷா - அவளே ; विश्वे देवा: - விச்வ தேவர்கள் ;
सोमपा: - ஸோமபானம் பண்ணுகிறவர்கள் ; असोमपा: च -
ஸோமபானம் செய்யாதவர்களும் (இவளே) ; சா எஷா -
இவளே ; यातुधाना: - ராக்ஷஸர்கள், असुरा: - அஸுரர்கள் ;
रक्षांसि - ரக்ஷஸ்ஸுகள் ; पिशाचा: - பிசாசர்கள் ; यक्षा: -
யக்ஷர்கள் ; सिद्धा: - ஸித்தர்கள் ; சா எஷா - இவளே ;
सत्त्वरजस्तमांसि - ஸத்வம் ; ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்க
ளுடைய வடிவாயிருப்பவள் ; சா எஷா - இவளே ;
प्रजापति-इन्द्र - मनव: - பிரஜாபதியும், இந்த்ரனும், மநுவும்
ஆவள் ; சா எஷா - இவளே ; ब्रह्मक्षत्र [ज्योतीषि - நவக்ரஹங்
களும், இருபத்தேழு நக்ஷத்ரங்களும், ஜ்யோதிஸ்ஸுகளும்
ஆவள் , कलाकाष्ठादिकालरूपिणी - கலைகாஷ்டை முதலிய கால
வடிவாயிருப்பவள் ; ताम् - அச்சிறப்பு வாய்ந்த மஹா தேவியை ;

நிர்வா - எப்பொழுதும் ; **அஹம்** - நான் ; (நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே) **நமஸ்காரம்** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

அவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த இந்த அன்னையாம் ஆதி சத்தியே அஷ்டவஸுக்களுமாவள், ஏகாசதருத்ரர்களு மாவள் ; இவளே த்வாதசாதித்யர்களுமாவள் ; விச்வே தேவர்களும் இவளே ; ஸோமபானம் செய்கிறவர்களும், செய யாதவர்களும் இவளேயாவள் ; இவளே ராக்ஷஸர்கள், அஸுரர்கள், ரக்ஷஸுகள் பிசாசர்கள், யக்ஷர்கள், எரித் தர்கள் முதலியவர்களுமாவள் ; ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களின் வடிவாயிருப்பவளும் இவளே ; பிராஜ பதிகள், இந்திரர்கள், மனுக்கள் முதலியவர்களும் இவளே ; நவக்ரஹங்கள், அச்வினீ முதலிய இருப்பத்தேழு நக்ஷத் திரங்கள், ஜ்யோதிஸ்ஸுகள் (தாரகைகள்) முதலியவை களும் இவளே ; கலை, காஷ்டை முதலிய கால வடிவாயிருப்ப வளும் இவளே ; ஆகவே இவ்விதப் பெருமிதம் கொண்ட ஆதி மஹாசக்தியை நான் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே நமஸ்காரம் செய் வோம் என்ற 'சுருத்தோடு' அஹம் ப்ரணௌமி' என்ற ஒருமை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (கஅ)

तापापहारिणीं देवीं भुक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ।

अनन्तां विजयां शुद्धां शरण्यां शिवदां शिवाम् ॥ १९ ॥

தாபாபஹாநிணிம் தேவீம் புக்திமுக்திப்ரதாயினீம் ।
அனந்தாம் விஜயாம் சுத்தாம் ஸரண்யாம் சிவதாம் சிவாம் ।

तापापहारिणीम् - தாபங்களை யகற்றுபவளும் ; **भुक्तिमुक्ति-
प्रदायिनीम्** - போகத்தையும் ; மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்ற

வனும், **அனந்தாம்** - முடிவில்லாதவனும் ; **விஜயாம்** - ஜயத்தை யுடையவனும் ; **சுஹாம்** - பரிசுத்தமுள்ளவனும் ; **சிவதாம்** - மங்களங்களைக் கொடுப்பவனும் ; **சிவாம்** - மங்களவடிவாய் இருப்பவனுமான ; **ஶரண்யாம்** - தஞ்சம்புகத்தக்க ; **தேவியை** ; (அடைகிறோம்.)

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற மூன்று விததாபங்களை யகற்றுப்பவனும் ; உபாஸகர்கள் விரும்பிய இவ்வுலக போகங்களையும், அவ்வுலகிலுள்ள மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்றவனும், முக்காலத்திலும் முடிவில்லாதவனும், வெற்றியின் வடிவாய் விளங்குபவனும், பரிசுத்த வடிவினனும், மங்கள விக்ரஹ வடிவாயிருப்பவனும், பெருகிய கல்யாணங்களைக் கொடுப்பவனுமான மஹா தேவியை சரணாகதியடைவோம். (கக)

वियदीकारसंयुक्तं वीतिहोत्रसमन्वितम् ।

अर्धेन्दुलसितं देव्या बीजं सर्वार्थसाधकम् ॥ २० ॥

வியதிகாரஸம்யுக்தம் வீதிஹோத்ரஸமங்விதம் ।

அர்தேந்துலஸிதம் தேவ்யா பீஜம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ॥ ௨௦ ॥

वियद् - ईकार-संयुक्तम् - ஆகாசபீஜத்தோடு ; ஈகாரம் சேர்ந்ததும் ; **वीति-होत्र-समन्वितम्** - அக்ஷி பீஜத்தோடு கூடியதும் ; **अर्धेन्दुलसितम्** - அர்த்தசந்த்ரனல் பிரகாசிப்பதுமான ; **देव्याः** - தேவியினுடைய பீஜமானது ; **सर्वार्थसाधकम्** - எல்லாக் காரிய ஸித்தியையும் (கொடுக்கும்).

ஈகாரத்தோடு கூடிய ஆகாச பீஜமும், அக்ஷி பீஜத்தோடு கூடியதும், அர்த்தசந்த்ரனல் பிரகாசிப்பதுமான பூதேவியினுடைய பீஜாக்ஷரமானது ஸகல காரியஸித்தி

யையும் கொடுக்கவல்லது. இங்கு புவநேசியின் ஏகாக்ஷர மந்த்ரமானது உத்தாரம் செய்யப்பட்டது. (உல்)

एवमेकाक्षरं मन्त्रं यतयः शुद्धचेतसः ।

ध्यायन्ति परमानन्दमया ज्ञानाम्बुराशयः ॥ २१ ॥

ஏவமேகாக்ஷரம் மந்த்ரம் யதய: சுத்தசேதஸ: |

த்யாயந்தி பரமானந்தமயா ஞானாம்புராசய: || ௨௧ ||

एवम् - இவ்விதம் ; **एकाक्षरम्** - ஒரே அக்ஷரத்தைக் கொண்ட ; **मन्त्रम्** - மந்த்ரத்தை ; **शुद्धचेतसः** - பரிசுத்த மனதை யுடையவர்களும் ; **परमानन्दमया** - ப்ரமாநந்த வடிவா யிருப்பவர்களும் ; **ज्ञानाम्बुराशयः** - ஆத்ம ஞானத்திற்கு ஆழி போன்றவர்களுமான ; **यतयः** - மஹான்கள் ; **ध्यायन्ति** - த்யா நம் செய்கின்றனர்.

இவ்விதம் இந்த புவநேசுவரீ தேவியின் ஏகாக்ஷர மந்த்ரத்தைப் பரிசுத்த மனதையுடையவர்களும் ப்ரஹ்மா நந்த வடிவாயிருப்பவர்களும், ஆத்ம ஞானத்திற்குக் கடல் போன்றவர்களுமான யோகிகள் எப்பொழுதும் த்யானம் செய்கின்றனர். (௨௧)

वाङ्मायाब्रह्मभूस्तस्मात् षष्ठं वक्त्रसमन्वितम् ।

सूर्योऽवामश्रोत्रबिन्दुः संयुतश्चात्तृतीयकम् ॥ २२ ॥

नारायणेन संयुक्तो वायुधाधरसंयुतः ।

विश्वे नवार्णकोऽर्णः स्यान्महदानन्ददायकः ॥ २३ ॥

வாங்கமாயா ப்ரஹ்ம பூஸ்தஸ்மாத்

சூர்யம் அவாஸத்ரவீந்நம் |

ஸூர்யோ஽ வாமச்ரோத்ரபிந்து :

ஸம்யுதஷ்டாத் த்ருதியகம் || ௨௨ ||

நாராயணேந ஸம்யுக்தோ வாயு : சாதரஸம்யுத: |

விச்சே நவார்ணகோ஽ர்ண: ஸ்யாந்மஹதாநந்ததாயக: || ௨௩ ||

வாக் - வாக்பவபீஜம் (ஐம்); **மாயா** - சக்திபீஜம் (ஹ்ரீம்); **ब्रह्म**: - காமபீஜம். (க்லீம்); **तस्मात्** - அந்த காமராஜபீஜமாகிய ககாரத்திலிருந்து; **षष्ठम्** - ஆறாவது அக்ஷரம் ச; **वक्त्रसमन्वितम्** - (மாத்ருகாந்யாஸத்தில்) முகவ்ருத்தாக்ஷரத்தோடு (ஆகாரத்தோடு கூடியது (சா); **सूर्यः** - ம என்ற அக்ஷரம்; **अवामश्रोत्रविन्दुसंयुतः** - உகாரத்தோடும், பிந்துவோடும் கூடியது (மும்); **एतत् तृतीयकः** - டகாரத்திலிருந்து மூன்றாவது (ஓ)டகாரம்; **नारायणेन संमिश्रः** - ஆ என்னும் ஸ்வரத்தோடு சேர்ந்தது டா(डा); **वायुः च अधरसंयुतः** - யகாரம் 'ஐ' என்ற ஸ்வரத்தோடு கூடியது (யை); **विच्चे** - ஸ்வரூபம் (வடிவம்) (விச்சே); **नवार्णकः** - ஒன்பது அக்ஷரங்கள் கொண்ட; **अर्णः** - மந்த்ரமாக; **स्यात्** - ஆகியது; **महदानन्दकारकः** - இந்த நவாக்ஷரியானது உபாஸகர்களுக்கு பெருகிய ஆநந்தத்தைச் செய்ய வல்லதாம்.

வாக்பவ பீஜமாகிய ஐம் என்ற அக்ஷரமும்; சக்தி பீஜமாகிய ஹ்ரீம் என்ற அக்ஷரமும்; காமராஜ பீஜமாகிய க்லீம் என்ற அக்ஷரமும்; அந்த காமராஜத்தின் முதலாவதான ககாரத்திலிருந்து ஆறாவதான 'ச' என்ற அக்ஷரமானது ஆகாரத்தோடு சேரவே, 'சா' என்ற அக்ஷரமும், அவ்விதமே ஸூர்யன் 'ம' என்ற அக்ஷரத்தோடு உகாரத்தையும் பிந்துவையும் சேர்க்க 'மும்' என்ற அக்ஷரமும், டகாரத்திலிருந்து மூன்றாவது அக்ஷரமாகிய (ஓ) டகாரத்

தோடு 'ஆ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க டா (அ) என்ற அக்ஷரமும்; அவ்விதமே யகாரத்தோடு 'ஐ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க 'ஐய' என்ற அக்ஷரமும், விச்சே என்ற அக்ஷரத்தையும் சேர்க்கும்பொழுது "ஐம் - ஹீம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை- விச்சே" என்ற சண்டிகா தேவியினுடைய நவாக்ஷரீமந்த்ரமானது கிடைக்கின்றது. இந்த மந்த்ரத்தின் முதலில் ப்ரணவமும், கடைசியில் நம: என்பதையும் சேர்ப்பது ஸம்ப்ரதாயமாகும். ஆகவே "ஓம் ஐம் - ஹீம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை விச்சே நம;" என்பது கிடைப்பதாகும். இதுவே நவாக்ஷரீ மஹாமந்த்ரமாகும். இந்த நவாக்ஷரீ உபாஸகர்களுக்குப் பெருகிய ஆரத்தத்தையுண்டுபண்ண வல்லதாகுமென்பது திரண்ட ஸாரமாகும். (உஉ, உஉ)

ஹ்யுண்டரீகமப்யஸ்தா பிராத: சூர்யசமபிரமாம் ।

பாசாஹுசாபராம் சூர்யம் வரதாபயஹஸ்தகாம் ॥

வினேதா ரக்தவஸநா மகதகாமதுகாம் பஜே ॥ ௨௪ ॥

ஹ்ருத் புண்டரீகமத்யஸ்தாம் பிராத: ஸூர்ய ஸம்ப்ரபாம் |
பாசாங்குசதராம் ஸௌம்யாம் வரதாபயஹஸ்தகாம் |
த்ரிநேத்ராம் ரக்தவஸநாம் பக்தகாமதுகாம் பஜே ॥ ௨௪ ॥

ஹ்யுண்டரீகமப்யஸ்தாம் - ஹ்ருதயகமலத்தின் நடுவில் இந்நிப்பவளும்; **பிராத:சூர்யசமபிரமாம்** - உதயகாலத்தில் தோன்றும் ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியையுடையவளும்; **பாசாஹுசாபராம்** - பாசம், அங்குசம் இவைகளைத் தரித்தவளும்; **சூர்யம்** - அரகிய வாடிவம் கொண்டவளும்; **வரதாபயஹஸ்தாம்** - வரதம், அபயம் என்ற முத்திரைகளோடு கூடிய கைகளை ஏட்டையவளும்; **வினேதாம்** - முன்று கண்களைக் கொண்டவளும்; **ரக்தவஸநாம்** - சிவப்பு வஸ்த்ரத்தையுடையவளும்; **மகதகாமதுகாம்** -

ஹ்ருதய கமலத்தின் நடுவே வீற்றிருப்பவனும், உதய காலத்திலே தோன்றுகிற பாலஸூர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியை யுடையவனும்; பாசம், அங்குசம், இவைகளைத் தரித்தவனும், அழகிய வடிவம் கொண்டவனும், வரதம், அபயம் என்ற முத்ரைகளோடு கூடிய கைகளை யுடையவனும், சிவந்த வஸ்த்ரத்தை யுடையவனும், பக்தர்களுடைய காமனைகளை (விருப்பங்களை) வேண்டிய அளவிலே குறையாது கொடுப்பதில் காமதேநுவைப் போன்றவனுமான பூமஹாதேவியை ஸேவிக்கிறேன். (உச)

नमामि त्वामहं देवीं महाभयविनाशिनीम् ।

महादुर्गप्रशमनीं महाकारुण्यरूपिणीम् ॥ २५ ॥

நமாம் த்வாமஹம் தேவீம் மஹாபயவிநாசிநீம் :

மஹாதூர்கப்ரசமநீம் மஹாகாருண்ய ரூபினீம் ॥ ௨௫ ॥

महाभयनिवारिणीम् - பெருகிய பயத்தையகற்றுகின்றவனும் ; **महादुर्गप्रशमनीम्** - பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும் ; **महाकारुण्यरूपिणीम्** - பெருகிய கருணை வடிவம் கொண்டவனும் ; **देवीम्** - பிரகாச வடிவாயிருக்கின்றவளுமான ; **त्वाम्** - உன்னை ; **अहम्** - நான் ; **नमामि** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

பெருகிய பயத்தை யகற்றுகின்றவனும், பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும், பெருகிய கருணையின் வடிவாயமைந்தவனும், பிரகாச வடிவாயிருக்கின்றவளுமான உன்னை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (௨௫)

यस्याः स्वरूपं ब्रह्मादयोऽपि न जानन्ति ; तस्मादुच्यतेऽज्ञेया ।
 यस्या अन्तो न विद्यते ; तस्मादुच्यतेऽनन्ता । यस्या ग्रहणं
 नोपलभ्यते ; तस्मादुच्यतेऽलक्ष्या । यस्या जननं नोपलभ्यते ;
 तस्मादुच्यतेऽजा । एकैव सर्वत्र वर्तते ; तस्मादुच्यते एका ।
 एकैव विश्वरूपिणी ; तस्मादुच्यते नैका । अत एवोच्यते,
 अज्ञेया, अनन्ता, अलक्ष्या, अजा, एका, नैका इति ॥ २६ ॥

யஸ்யா: ஸ்வரூபம் ப்ரஹ்மாதயோ ந ஜானந்தி; தஸ்மா
 துச்யதே:ஜ்ஞேயா| யஸ்யா அந்தோ ந வித்யதே; தஸ்மா
 துச்யதே:நந்தா| யஸ்யா க்ரஹணம் நோபலப்யதே; தஸ்மா
 துச்யதே:லக்ஷ்யா| யஸ்யா ஜநநம் நோபலப்யதே; தஸ்மா
 துச்யதே:ஜா| ஏகைவ ஸர்வத்ர வர்ததே, தஸ்மாதுச்யதே
 ஏகா| ஏகைவ விச்வரூபிணீ, தஸ்மாதுச்யதே நைகா| அத
 ஏவோச்யதே: ஜ்ஞேயா, அநந்தா, அலக்ஷ்யா, அஜா, ஏகா,
 நைகா || ௨௬ ||

यस्याः - எந்த தேவியினுடைய; स्वरूपम् - வடிவத்தை;
 ब्रह्मादयः अपि - ப்ரஹ்மன் முதலிய தேவர்களும்; न जानन्ति -
 அறிய முடியவில்லையோ; तस्मात् - அக்காரணத்தால்; अज्ञेया -
 அறிய முடியாதவள்; (इति - என்று) उच्यते - சொல்லப்படு
 கிறது. यस्याः - எவளுக்கு; अन्तः - முடிவானது; न विद्यते -
 காணப்படுவதில்லையோ; तस्मात् - அக்காரணத்தால்; अनन्ता -
 முடிவில்லாதவள்; उच्यते - (என்று) சொல்லப்படுகிறது;
 यस्याः - எவனுடைய; ग्रहणम् - பார்வையானது; न उप-
 लभ्यते - கிடைக்க முடியாததோ; तस्मात् - அக்காரணத்தால்;
 अलक्ष्या - காணப்படாதவள்; उच्यते - (என்று) சொல்லப்
 படுகிறது; यस्याः - எவளுக்கு; जननम् - பிறவியானது;
 न उपलभ्यते - காண முடியாததோ; तस्मात् - அக்காரணத்
 தால்; अजा - பிறவியற்றவள்; उच्यते - (என்று) சொல்லப்

படுகிறது ; **एका एव** - ஒருவனே ; **सर्वत्र** - எங்கும், **वर्तते** - இருக்கிறானோ ; **तस्मात्** - அக்காரணத்தால் ; **एका** - ஒருவன் ; **उच्यते** - (என) சொல்லப்படுகிறது ; **एक एव** - ஒருவனே ; **विश्वरूपिणी** - உலகவடிவம் கொண்டவள் ; **तस्मात्** - ஆகையால் ; **न एका** - ஒருவள் அல்லள் (பலவடிவம் கொண்டவள் என்பது கருத்து). **अत एव** - அக்காரணத்தாலேயே ; **अहोया** - அறிய முடியாதவள் ; **अनन्ता** - முடிவற்றவள் ; **अलक्ष्या** - காணத்தகாதவள் ; **अजा** - பிறவியற்றவள் ; **एका** - ஒருவள் ; **न एका** - பல வடிவம் கொண்டவள்.

எந்த தேவியினுடைய வடிவத்தைப் ப்ரஹ்மன் முதலிய தேவர்களும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையோ, அக்காரணத்தால் அவள் அறிய முடியாதவள் எனச் சொல்லப்படுகிறாள். எவளுக்கு முடிவு என்பது கிடையாதோ, அவள் முடிவற்றவள் என்றும், எவளுடைய பார்வையானது கிடைக்க முடியாததோ, அவள் காணத் தகாதவள் என்றும், எவளுக்குப் பிறவியானது கிடையாதோ, அவள் பிறவியற்றவள் என்றும், எந்த தேவியானவள் இச்சராசரங்களை ஊழிக் காலத்திலே லயிக்கச் செய்து தான் ஒருவளாகவே தனித்திருக்கிறாளோ, அக்காரணத்தால் அவள் ஒருவனே என்றும், எவள் சராசரங்களைப் படைத்து, அவைகளினூடே தானும் ஜீவ சைதன்ய வடிவாயிருந்து கொண்டு பல வடிவங்களுடன் காஷியளிக்கின்றாளோ, அவள் பல வடிவங் கொண்டவள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால் அத்தேவீ அறிய முடியாதவள், முடிவில்லாதவள், காணத் தகாதவள், பிறப்பில்லாதவள், ஒருவள், பல வடிவம் கொண்டவள் எனப் பல படியாகத் துதிக்கப்படுகிறாள் என்பது ஸாரம்.

मन्त्राणां मातृका देवी शब्दानां ज्ञानरूपिणी ।

ज्ञानाणां चिन्मयातीता शून्यानां शून्यसाक्षिणी ॥ २७ ॥

மந்த்ராணாம் மாத்ருகா தேவீ சப்தாநாம் ஞானரூபிணீ |
-ஞானாநாம் சிம்மயாதீதா சூந்யாநாம் சூந்யஸாக்ஷிணீ || ௨௭ ||

देवी - தேவியானவள் ; मन्त्राणाम् - மந்த்ரங்களுக்குள் ;
मातृका - மாத்ருகா (அக்ஷரவடிவாயிருப்பவள்) எனவும் ;
शब्दानाम् - சப்தங்களுக்குள் ; ज्ञानरूपिणी - ஞான வடிவாயிருப்ப
வள் எனவும் ; ज्ञानानाम् - ஞானங்களுக்குள் ; चिन्मयातीता -
சித்தையும் கடந்தவள் எனவும் ; शून्यानाम् - தோற்றமல்லாத
வைகளுக்குள் ; शून्यसाक्षिणी - அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாக
இருப்பவள் எனவும், சொல்லப்படுகிறாள்.

ஸ்ரீதேவியானவள், மந்த்ரங்களுக்குள் சிறந்த மாத்ருகா
(அக்ஷரவடிவாயிருப்பவள்) எனவும் ; சப்தங்களுக்குள்
ஞான வடிவாயிருப்பவள் எனவும் ; ஞானங்களுக்குள் சித்
தைக் கடந்தவள் எனவும், தோற்றமற்றவைகளுக்குள்
அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாயிருப்பவள் எனவும் சொல்லப்
படுகிறாள். (௨௭)

यस्याः परतरं नास्ति सैषा दुर्गा प्रकीर्तिता ।

तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुराचारविघातिनीम् ।

नमामि भवभीतोऽहं संसारार्णवतारिणीम् ॥ २८ ॥

யஸ்யா: பரதரம் நாஸ்தி சைஸா துர்கா ப்ரகீர்த்திதா
தாம் துர்காம் துர்கமாம் தேவீம் துராசாரவிகாதிநீம் |
நமாமி பவபீதோஹம் ஸம்ஸாராபர்ணவதாரிணீம் || ௨௮ ||

यस्याः - யவளைக்காட்டினும் ; परतरम् - வேறு ஒன்று ;
नास्ति - இல்லாதோ ; सा - அந்த ; एषा - இவள் ; दुर्गा -

துர்கை ; (ஆவன்) **கூராசாரவிவாதினிம்** - துராசாரத்தை (கெட்ட ஆசாரத்தை) நாசம் செய்பவனும் ; **ஸம்ஸாரமென்னும்** கடலைக் கடக்கச் செய்பவனும் ; **துர்மாம்** - கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவனுமான ; **தாம்** - அந்த ; **துர்மாம்** - துர்காதேவியை ; **மவமீத :** - ஸம்ஸார துக்கத்தால் பயத்தை யடைந்த ; **அஹம்** - நான் ; **நமாம்** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

எந்த தேவியைக் காட்டினும் உலகில் வேறு வஸ்து ஒன்றும் இல்லையோ, அப்பெருமைவாய்ந்த தேவியே துர்கை எனச் சொல்லப்படுகிறாள். கெட்ட ஆசாரத்தை நாசம் செய்பவனும், ஸம்ஸாரமென்ற கடலைக் கடக்கச் செய்பவனும், அதாவது அவளை உபாஸனை செய்த அளவிலே பிறவித் துன்பம் நீங்குமென்பது கருத்து. தக்க குருவையடைந்து விதிப்படி தீக்ஷை முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று, அவர்கள் காட்டிய வழியைப் பின் பற்றி உபாஸித்தாலொழிய அன்னையாம் துர்கையை அடைய முடியாது என்பதையே கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவள் என்பது வலியுறுத்தும். மிகவும் சிரமப்பட்டு அடையத் தக்கவளான அந்த துர்காதேவியை ஸம்ஸாரதாபத்தால் பயத்தை யடைந்த நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (உஅ)

इदमथर्वशीर्षं योऽधीते, स पञ्चाथवशीर्षजपफलमवाप्नोति ।

इदमथर्वशीर्षं ज्ञात्वा योऽर्चो स्थापयति ॥ २९ ॥

இதமதர்வசீர்ஷம் யோ ஸ்திதே, ஸ பஞ்சாதர்வசீர்ஷ ஜபபலமவாப்னோதி | இதமதர்வசீர்ஷம் ஞாத்வா யோஸர்சாம் ஸ்தாபயதி || ௨௯ ||

इदम् - இந்த ; **अथर्वशीर्षम्** - அதர்வசிராஸை ; **यः** - எவன் ; **अधीते** - அத்தியயநம் செய்கிறானே ; **सः** - அவன் ;

पञ्च - ஐந்து ; **अथर्वशीर्षजपफलम्** - அதர்வசீர்ஷஜபங்களுடைய பலத்தை ; **अवाप्नोति** - அடைகிறான் ; **इदम्** - இந்த ; **अथर्व-शीर्षम्** - அதர்வசிரஸை ; **ज्ञात्वा** - விதிப்படி உணர்ந்து ; **यः** - எவன் ; **अर्चाम्** - பூஜையை ; **स्थापयति** - செய்கிறானே.

இந்த அதர்வ சிரஸை எவன் அத்யயநம் செய்கிறானே, அவன் நாராயணம் முதலிய ஐந்து அதர்வவசிரங்களை ஜபம் செய்வதாலுண்டான பலத்தை யடைகிறான்.* எவன் இந்த அதர்வ சிரஸை விதிப்படி உணர்ந்து பூஜையைச் செய்கிறானே, அவன் இவ்வுலகில் பெருகிய புகழை யடைகிறான். (உக)

शतलक्षं प्रजप्त्वापि नार्चासिद्धिं च विन्दति ।

शतमष्टोत्तरं चास्याः पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ॥ ३० ॥

சதலக்ஷம் ப்ரஜப்த்வாபி நார்சாஸித்திம் ச விந்ததி |

சதமஷ்டோத்தரம் சாஸ்யா : பூர்:சர்யா.விதி: ஸ்ம்ருத: ||௩௦||

शतलक्षम् - நூறு லக்ஷம் ; **प्रजप्त्वा अपि** - நன்கு ஜபம் செய்தாலும் ; **अर्चासिद्धिं च** - பூஜையின் ஸித்தியையும், **न विन्दति** - அடையமுடியாது. **अस्याः** - இந்த மஹாவித்தைக்கு ; **पुरश्चर्याविधिः** - புர : சரணவிதியானது ; **शतम्** - நூறும் ; **अष्टोत्तरं च** - எட்டு எண்ணிக்கையும் (சேர்ந்ததாக) **स्मृतः** - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நூறு லக்ஷம் தடவை நன்கு ஜபம் செய்தபொழுதிலும், பூஜையினுடைய ஸித்தியை யடைய முடியாது. எனினும், இந்த மஹா வித்தைக்கு நூற்றெட்டுத் தடவை

* ஐந்து அதர்வ சிரங்களாவன—நாராயண-அதர்வசிரம், தேவி அதர்வசிரம், அதர்வசிரம், அதர்வசிரம், பாவோபாபசிரம்.

புர : சரண விதியானது மஹர்ஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட
 டிருக்கிறது. ஆகவே புர : சரணங்களோடு கூடவே இந்த
 மஹாவித்தையை ஜபம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்
 தாகும். (கூ)

दशवारं पठेद्यस्तु सद्यः पापैः प्रमुच्यते ।

महादुर्गाणि तरति महादेव्याः प्रसादतः ॥ ३१ ॥

தசவாரம் பட்டேத்யஸ்து ஸத்ய: பாயை: ப்ரமுச்யதே |
 மஹாதூர்காணி தரதி மஹாதேவ்யா: ப்ரஸாதத: || ௩௧ ||

ய: - எவனெருவன் ; दशवारम् - பத்துத் தடவை ;
 पठेत् तु - படித்தானேயாகில் ; सद्यः - (அவன்) அப்பொழுதே ;
 पापैः - பாபங்களினால் ; प्रमुच्यते - விடுபடுகிறான். महादेव्याः -
 மஹாதேவியினுடைய ; प्रसादतः - அநுக்ரஹத்தால், महादुर्गाणि-
 பெருகிய துயரங்களையும் ; तरति - தாண்டுகிறான்.

எந்த உபாஸகன் இம்மஹா வித்தையை புர : சரண
 விதியை யதுஸரித்துப் பத்துத் தடவை ஜபம் செய்கிறானோ,
 அவன் அப்பொழுதே பாபங்களிலிருந்து விடுதலையடை
 கிறான். மற்றும் ஸ்ரீமஹாதேவியினுடைய அநுக்ரஹத்தால்
 பெருகிய துயரங்களையும் தாண்டுகிறான். (கூ)

**प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायमधीयानो
 दिवसकृतं पापं नाशयति । तत् सायं प्रातः प्रयुञ्जानः पापोऽ-
 पापो भवति । निशीथे तुरीयसंध्यायां जप्त्वा वाक्सिद्धिर्भवति ।
 नूतनप्रतिमायां जप्त्वा देवतासांनिध्यं भवति । प्राणप्रतिष्ठायां
 जप्त्वा प्राणानां प्रतिष्ठा भवति । भौमाश्विन्यां महादेवीसंनिधौ
 जप्त्वा महामृत्युं तरति, य एवं वेदेत्युपनिषत् ॥ ३२ ॥**

॥ इति देव्युपनिषत्समाप्ता ॥

ப்ராதரதீயானோ ராத்ரிக்ருதம் பாபம் நாசயதி | ஸாயம-
தீயானோ திவஸக்ருதம் பாபம் நாசயதி | தத்ஸாயம் ப்ராத:
ப்ரயுஞ்ஜாந: பாபோ஽பாபோ பவதி | நிசீதே துரீயஸந்த்யா
யாம் ஜப்த்வா வாக்ஸித்திர் பவதி | நூதநப்ரதிமாயாம்
ஜப்த்வா தேவதாஸாந்நித்யம் பவதி | பராணப்ரதிஷ்டாயாம்
ஜப்த்வா ப்ராணாநாம் ப்ரதிஷ்டா பவதி | பெளமாச்விந்யாம்
மஹாதேவீஸந்நிதௌ ஜப்த்வா மஹாம்ருத்யும் தரதி ய
ஏவம் வேதேத்யுபநிஷத் || கூ ||

|| இதி தேவ்யுபநிஷத் ஸமாப்தா ||

ப्रातः - காலையில் ; **अधीयानः** - படிப்பவன் ; **रात्रिकृतम्** -
இரவில் செய்த ; **पापम्** - பாபத்தை ; **नाशयति** - நாசம் செய்
கிருன் ; **सायम्** - மாலையில் ; **अधीयानः** - படிப்பவன் ; **दिवस-**
कृतम् - பகலில் செய்த ; **पापम्** - பாபத்தை ; **नाशयति** - நாசம்
செய்கிருன் ; **तत्** - அவ்விதமே ; **सायं प्रातः** - மாலையிலும்,
காலையிலும் ; **प्रयुञ्जानः** - படிப்பவன் ; **पापः** - பாபியாயினும்,
अपापः - பாபமற்றவனாக ; **भवति** - ஆகிருன் . **निशीथे** - இரவில் ;
तुरीयसंध्यायाम् - நான்காவது யாமத்திலே ; **जप्त्वा** - ஜபம்
செய்தால் ; **वाङ्मसिद्धिः** - வாக்கின் ஸித்தியானது ; **भवति** -
உண்டாகிறது ; **नूतनप्रतिमायाम्** - புதியதாகச் செய்யப்பட்ட
பிரதிமையில் ; **जप्त्वा** - ஜபம் செய்தால் ; **प्राणान्** - பிராணன்
களுடைய **प्रतिष्ठा** - நிலையானது ; **भवति** - உண்டாகிறது ;
भौमाश्विन्याम् - செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்விநீ நக்ஷத்
ரிரத்தில் ; **महादेवीसंनिधौ** - மஹாதேவியினுடைய ஸந்நிதியில் ;
जप्त्वा - ஜபம் செய்தால் ; **महामृत्युम्** - பெருகிய ம்ருத்யுவை ;
तरति - தாண்டுகிருன் ; **यः** - எந்த உபாஸகன் ; **एवम्** - இவ்
விதம் ; **वेद** - வேதங்களை ; **इति** - என்று ; **उपनिषत्** -
உபநிஷத்து (கட்டளைப்பிறிதது.)

எந்த உபாஸகன் இந்த உபநிஷத்தை காலையில் படிக்க
கிருனோ, அவன், இரவில் செய்த பாபத்தையும், அவ்விதமே

இரவில் படித்தால், பகலில் செய்த பாபத்தையும், மாலை யிலும், காலையிலும் படித்தால் பாபியாயினும் பாபமற்றவ னாகவும் ஆகிறான். இரவில் நான்காவது யாமத்தில் படித் தால் வாக்கின் னித்தியானது (வன்மையானது) உண்டா கும்; புதிய விக்ரஹத்தின் முன்னிலையில் ஜபம் செய்தால், அந்த விக்ரஹத்திற்கு ப்ராணன்களுடைய நிலையானது உண்டாகிறது. செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்விநீ நக்ஷத்ரத்தில் ஜபம் செய்கிறவன் கொடியதாயும், பெருகிய தாயுமுள்ள ம்ருத்யுபயத்தைத் தாண்டுகிறான், எவனொரு வன் இவ்விதம் உண்மையை யுணர்ந்து அநுஷ்டித்து வரு கிறானோ, அவனுக்கு ஸ்ரீமஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகிறது என்பது இந்த அதர் வசிரஸாகிய தேவீ உபநிஷத்தின் கட்டளையாகும். (௩௨)

சிவம்.

இவ்விதம் வாதுல வேங்கடஸுப்ரஹ்மண்ய
ருடைய தநயன் ராமசந்த்ரசர்மா இயற்றிய
தேவீ அதர்வசிரோபநிஷத் பாவ
ப்ரகாசிகா இவண் முற்றும்.

ப ஹ் வ் ரு சோ ப நி ஷ த் 2

• •

-103- நான்மணிநீர்வாழ்வு
 நான்மணிநீர்வாழ்வு நான்மணிநீர்வாழ்வு

ப ற் ற வ் ரு சோ ப நி ஷ த்

தோற்றுவாய்

இந்த பஹ்வுருசோபநிஷத் ரிக்வேதத்தைச் சார்ந்தது. ஒன்பது மந்த்ரங்கள் கொண்டது. வேதவடிவாய் வினங்கும் ஸ்ரீதேவியி றுடைய பெருமைகளைப் புகழ்வதாகும். இங்கு பல ரிக்குகளைக் (மந்த்ரங்களை)க் கொண்டு ஸ்ரீமஹாதேவியைத் துதிக்கப்படுதால் பஹ்வுருசா எனப் பெயர் உண்டாகியது. (பஹ்வு - பல - ரிசு :- ரிக்குகள் - மந்த்ரங்கள்-) மற்றும் சித் சக்தியின் வடிவமும், சித்சக்தியே ஸகல சராசரங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் எனவும், அவளே சொல்லின் வடிவமும், அச்சொல்லின் பொருள் வடிவாகவும் இருப்பவள் எனவும், அவள் இரண்டற்றவள், ப்ரத்யக்காகவும், பரசித்தாகவும் இருப்பவள் அவளே எனவும், அவளை அபேதமாக பாவினை செய்ய வேண்டுமெனவும், ஷோடசீ முதலிய பல வடிவங்களில் சித்சக்தியாம் அன்னையை ந்யாநம் செய்யவேண்டுமெனவும், இவ்விதம் உபாஸனை செய்கின்றவர்கள் ப்ரத்யாநாதையே உணர்ந்து அதனுடன் லயித்திருக்கின்ற நிலையை யடையலாமென்பதையும் இங்கு உபதேசித்துப் படுகிறது.

குறிப்புரையும் வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த உபநிஷத்தின் முதல் மந்தரம் வருமாறு—

**ओं देवी ह्येकाग्र आसीत् । सा एव जगदण्डमसृजत । काम-
कलेति विज्ञायते । शृङ्गारकलेति विज्ञायते ॥ १ ॥**

ஓம் தேவீ ஹ்யேகாக்ர ஆஸீத் | ஸைவ ஜகதண்டம-
ஸ்ருஜத | காமகலேதி விஜ்ஞாயதே | ச்ருங்காரகலேதி
விஜ்ஞாயதே || ௧ ||

ओं देवी - தேவியானவள் ; **एका हि** - ஒருவளேயன்றே ;
अग्रे - முன்பு ; **आसीत्** - இருந்தாள். **सा एव** - அந்த தேவியே ;
जात - சராசரங்களின்வடிவான ; **अण्डम्** - ப்ரஹ்மாண்டத்தை;
(உலகை) **असृजत** - படைத்தாள். **कामकला इति** - காமகலை
எனவும் ; **शृङ्गारकला इति** - ச்ருங்காரகலை எனவும் ; **विज्ञायते** -
அறியப்படுகிறாள்.

சித்சக்தியின் ஸ்வரூபம் இங்கு சொல்லப்படுகிறது—

சராசர வடிவாக விளங்கும் இவ்வுலகைப் படைத்து,
அவைகளிடத்தில் தனது சைதன்யத்தின் ப்ரவேச மஹிமை
யால் எவள் விளங்குகிறாளோ, அவளே தேவியாவள். அப்
பெருமை வாய்ந்தவளே சித்சக்தி என்பவள். அவளே
உலகத் தோற்றங்களுக்கும் முன்பு இருந்தவள். அவள்
ஒருவளே. அவளே இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறாள்.
அவளே ஸகுணம்சத்தினால் காமகலை என்று உபாஸகர்க
ளால் அறியப்படுகிறாள். அகார - உகார - மகாரங்களுக்குச்
ச்ருங்கம் (சிகரம்: கொடுமுடி - உச்சி) போல், அர்த்தமாத்
திரையின் வடிவாயிருப்பதால் சிருங்காரகலை எனவும்
அறியப்படுகிறாள்.

(௧)

तस्या एव ग्रह्याजीजनत् विष्णुरजीजनत् । रुद्रोऽजीजनत् ।
 सर्वे मरुद्गणा अजीजनन् । गन्धर्वाप्सरसः किन्नराः वादिश-
 वादिनः समन्तादजीजनन् । भोग्यमजीजनत् । सर्वमजीजनत् ।
 सर्वं शाक्तमजीजनत् । अण्डजं खेदजमुद्भिज्जं जरायुजं यत्
 किंचैतत् प्राणिस्थावरजङ्गमं मनुष्यमजीजनत् ॥ २ ॥

தஸ்யா ஏவ ப்ரஹ்மா அஜீஜநத் | விஷ்ணுரஜீஜநத் |
 ருத்ரோ஽ஜீஜநத் | ஸர்வே மருத்கணா அஜீஜநன் | கந்தர்வா -
 ப்ஸரஸ: கிந்தரா: வாதித்ரவாதிந: ஸமந்தாதஜீஜநன் |
 போக்யமஜீஜநத் | ஸர்வமஜீஜநத் | ஸர்வம் சாக்தமஜீஜந்த் |
 அண்டஜம் ஸ்வேதஜமுத்பிஜ்ஜம் ஜராயுஜம் யத் கிஞ்சைதத்
 ப்ராணிஸ்தாவரஜங்கமம் மனுஷ்யமஜீஜநத் || 2 ||

तस्या एव - அந்த சித்தச்சக்தியினிடமிருந்தே ; ग्रह्या -
 ப்ரஹ்மா ; अजीजनत् - உண்டாஹார் ; विष्णु: - விஷ்ணுவும் ;
 अजीजनत् - உண்டாஹார். रुद्र: - ருத்ரனும் ; अजीजनन् -
 உண்டாஹார். सर्वे - ஸமஸ்தமான ; मरुद्गणा: - தேவகணங்
 களும் ; अजीजनन् - உண்டாயினர். गन्धर्वाप्सरस: - கந்தர்வர்
 களும் ; अप्सरसுகளும் ; किन्नरा: - கிந்தரர்களும் ; वादिश -
 वादिन: - வாத்யம் வாசிப்பவர்களும் ; समन्तात् - எங்கும் ;
 अजीजनन् - உண்டாயினர் ; भोग्यम् - போக்யமும் ; अजीजनत् -
 உண்டாகியது. सर्वम् - யாவும் ; अजीजनत् - உண்டாகியது ;
 सर्वम् - ஸமஸ்தமான ; शाक्तम् - சக்திஸம்பந்தமானதும் ;
 अजीजनत् - உண்டாகியது. अण्डजम् - முட்டையிலிருந்து
 உண்டாகியதும் ; खेदजम् - வியர்வையிலிருந்து உண்டாகியதும் ;
 उद्भिज्जम् - பூமியிலிருந்து உண்டாகியதும் ; जरायुजम् - கருவி
 லிருந்து உண்டாகியதும் ; यत् किंच - மற்றும் எவையுண்டோ ;
 एतत् - இந்த ; प्राणिस्थावरजङ्गमम् - பிராணவாயுவைக் கொண்ட

ஸ்தாபனம் ஆங்கம வடிவமும் ; ~~சுதந்திரம்~~ மனிடாபனமும் ;
~~சுதந்திரம்~~ உண்டாயினது.

பிரதீபன் முதலிய ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் தோன்றுவ
 தற்கும் சித்சக்தியே தான் காரணம் என இச்சக்தியை
 கூறும்—

அந்த சித்சக்தியினிடமிருந்தே ப்ரஹ்மா உண்டானார்
 அவ்விதமே விஷ்ணுவும், சிவனும், ஸகல மருத்கணங்களும்
 கந்தர்வர்களும், அப்ஸரசுகளும், கிந்தர்களும், வாத்யம்
 வாசிப்பவர்களும், காநம் செய்பவர்களும் எங்கும் உண்டா
 யினர். மற்றும் இப்பிரபஞ்சத்தில் தோன்றும் ஸகல
 போக்யவர்களுக்கும் உண்டாயின. இச்சக்தியின் ஸம்பந்த
 மான எல்லா வஸ்துக்களும் உண்டாயின. அண்டஜம்
 (முட்டையிலிருந்து உண்டாவது) ஸ்வேதஜம் (வியர்வையி
 லிருந்து உண்டாவது), உத்பிஜ்ஜம் (பூமியிலிருந்து உண்
 டாவது), ஜராயுஜம் (கருவிலிருந்து உண்டாவது) முதலிய
 வைகளும், இப்பிரபஞ்சத்தில் எந்த எந்த வஸ்துக்க
 ளுண்டோ, ப்ரானோடு கூடிய ஏதாவரஜங்கமங்களான
 அவையாவும் உண்டாயின. (உ)

सैषा परा शक्तिः । सैषा शम्भवी विद्या कादिविद्येति का
 हादिविद्येति वा, सादिविद्येति वा रहस्यमोमो वा
 प्रतिष्ठा ॥ ३ ॥

ஸைஷா பரா சக்தி: | ஸைஷா சாம்பவீ விக்யா
 காதிவித்யேதி வா, ஹாதிவித்யேதி வா, ஸாதிவித்யேதி வா,
 ரஹஸ்யமோமோம் வாசி ப்ரதிஷ்டா || 3 ||

சா - அச்சிறப்பு வாய்ந்த ; ஷா - இவளே ; பரா -
 மேலான ; ஷக்தி: - சித்சக்தியாவள் ; சா ஷா - அப்மெருமை

வாய்ந்த இந்த : ஶாம்பவீ - சம்புஸம்பந்தமான ; விஷ - வித்தை
யானது ; ஶாதிவிஷா ஶிதி வா - காதிவித்தை என்றாவது ;
ஶாதிவிஷா ஶிதி வ - ஶாதிவித்தை என்றாவது ; ஶாதிவிஷா
ஶிதி வ - ஶாதிவித்தை என்றாவது ; ரஹ்ஸ்யமாக ;
ஐஓ ஐஓ - ஓம், ஓம் என்று ; வாசி - வாக்கில் ; ஶிதி -
நிலைத்திருக்கிறான்.

நிர்ச்சத்தியேதான் சப்தார்த்த வடிவாயிருப்பவன் என்று
இந்த மந்திரம் கூறும்—

அச்சிறப்பு வாய்ந்த இவனை பராசக்தி. இவனை
சம்புஸம்பந்தமான வித்தையான ஸூபஞ்சதசாக்ஷர் மஹா
மந்த்ரத்தினுடைய முதல் கண்டமாகிய காதி வித்தையென
வும், அந்த மந்த்ரத்தினுடைய இரண்டாவது கண்டமாகிய
ஶாதிவித்தை யெனவும், அந்த மந்த்ரத்தினுடைய மூன்றா
வது கண்டமாகிய ஶாதிவித்தை யெனவும் சொல்லப்படு
கிறது. இவனை மிகவும் ரஹ்ஸ்யமான பாரபஹ்ம வடி
வாகவும் பரணவ வடிவாகவும் இருப்பவன். பரணவ வடிவ
மான ஒள்காந்திலிருந்து உண்டாகிய வாக்கின் வடிவாக
வும், அந்த வாக்கினுடைய பொருள் வடிவாகவும் நிலைத்
திருப்பவன். (க)

सैव पुरतयं शरीरतयं व्याप्य बहिरन्तरवभासयन्ती
देशकालवस्त्वन्तरासङ्गात् महाविपुसुन्दरी वै प्रत्यक्
चितिः ॥ ४ ॥

सा एव - அந்த சித் என்ற சக்தியே; **पुरतयम्** - மூன்று
புரமாகவும்; **शरीरतयम्** - மூன்று சரீரமாகவும்; **व्याप्य** - வியா
பித்துக் கொண்டு; **बहिः** - வெளியிலும்; **अन्तः** - உள்ளேயும்;
अवभासयन्ती - பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு; **देश-काल-वस्तु** -
अस्तरांसङ्गात् - தேசம், காலம், வஸ்து . இவைகளில் ஸம்பந்தப்
படாமலிருப்பது கொண்டு; **महाविपुरसुन्दरी वै** - மஹாத்ரி
புரஸுந்தரியே பிரஸித்தமான; **प्रत्यक्** - சிறந்த; **चित्तिः** - ஞான
வடிவாயிருப்பவள்.

அந்த சித் என்ற சக்தியே, வ்யஷ்டி, ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி-
ஸமஷ்டி என்ற பேதத்தோடு கூடிய மூன்று புரங்களையும்,
ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், பிணம் என்ற மூன்று சரீரங்களையும்
வியாபித்துக் கொண்டு, உள்ளேயும் வெளியிலும் பிரகாசப்
படுத்திக் கொண்டு, தேசம், காலம், வஸ்து இவைகளோடு
ஒருவித ஸம்பந்தமும் இல்லாது தானே தனித்திருப்பதால்,
மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி என்று பிரஸித்தி பெற்ற சிறந்த
ஞானவடிவாயிருப்பவள் எனச் சொல்லப்படுகிறாள்.

எனவே மூன்று சரீரங்களிலுமுள்ள அவித்தையும்,
அதனுடைய எல்லாக்கார்யங்களையும் அழிப்பதால் மஹாத்ரி
புரஸுந்தரி எனவும், அல்லது மஹத்தாய். (பெரியதாய்)
எங்கும் வியாபித்து இருப்பதால் மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி
எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

**सैवात्मा ततोऽन्यदसत्यमनात्मा । अत एषा ब्रह्मसंवित्तिः
भावाभावकलाविनिर्मुक्ता, चिद्विद्याद्वितीयब्रह्मसंवित्तिः सच्चि-
दानन्दलहरी महाविपुरसुन्दरी वहिरन्तरनुप्रविश्य स्वयमेकैव
विभाति । यदस्ति सन्मात्रम् । यद्भाति चिन्मात्रम् । यत् प्रिय-
मानन्दम् । तदेतत् सर्वाकारा महाविपुरसुन्दरी । त्वं चाहं च**

सर्वं विभ्वं सर्वदेवान् । इतरत् सर्वं महाविपुरसुन्दरी । सत्य-
मेकं ललिताख्यं वस्तु तदद्वितीयमखण्डार्थं परं ब्रह्म ॥ ५ ॥

ஸைவாத்மா ததோ⁵நீயதஸ்த்யமநாத்மா| அத ஏ⁶ஷா
ப்ரஹ்மஸம்வித்தி : பாவாபாவ கலாவிநிர்முக்தா| சித்வித்யா
அத்வித்யா ப்ரஹ்மஸம்வித்தி: ஸச்சிதாநநந்தலஹர் மஹாத்ரி
புரஸுந்தரி| பஹிரதுப்ரவிச்ய ஸ்வயமேகைவ விபாதி
யதஸ்தி ஸம்மாத்ரம்| யத்பாதி சிம்மாத்ரம்| யத் ப்ரிய
மாநந்தம்' ததேதத் ஸர்வாகாரா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி|
த்வம் சாஹம் ச ஸர்வம் விச்வம் ஸர்வதேவதா| இதரத்
ஸர்வம் மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி| ஸத்யமேகம் லலிதாக்யம்
வஸ்து ததத்வித்யமகண்டார்த்தம் பரம் ப்ரஹ்ம || கு ||

सा एव - அந்த சித் சக்தியே ; आत्मा - ஆத்மவடிவின்.
अन्यत् - இவகைக் காட்டிலும் மற்றவைகள் ; असत्यम् - ஸத்ய
மல்ல , अनात्मा - ஆத்மாவும் அல்ல ; अतः - ஆகையால் ;
एषा - இவள் ; ब्रह्मसंवित्तिः - ப்ரஹ்ம ஞானவடிவின் ; भावा -
भावकलाविनिर्मुक्ता - இருக்கிறது. இல்லாதது என்ற கலையி
லின்று விடுபட்டவள். चिद्विद्या - ஞானமென்னும் வித்தை,
अद्वितीया - இரண்டற்ற ; ब्रह्मसंवित्तिः - ப்ரஹ்மஞானமென்ற
அறிவின் வடிவாயிருப்பவள். सच्चिदानन्दलहरी - ஸத்து, சித்து,
ஆநந்தம் என்ற இவைகளுடைய வெள்ளமே ; महाविपुरसुन्दरी-
மஹாத்ரிபுரஸுந்தரி ; वहिः - வெளியிலும் ; अन्तः - உள்ளே
யும் ; अनुप्रविश्य - தொடர்ந்து பிரவேசித்து ; स्वयम् - தான் ;
एका एव - ஒருவாகவே ; विभाति - விளங்குகிறது. यत् -
எந்த வஸ்து ; अस्ति - இருக்கிறதோ ; तत् - அது ; सम्भावम् -
ஸத்தின் வடிவம் ; यत् - எந்த வஸ்து ; भाति - பிரகாசிக்
கொண்டதோ ; तत् - அது ; चिन्मात्रम् - ஞானவடிவம் ; यत् -
எந்த வஸ்து ; प्रियम् - பிரியமாயிருக்கிறதோ ; (तत् - அது)
आनन्दम् - ஆநந்தவடிவம். तत् - ஆகையால் ; एतत् - இது.

सर्वाकारा - எல்லாவடிவமான; **महाविपुलसुन्दरी** - மஹாத்ரி
புரஸுந்தரியேயாகும். **स्वं च** - நீயும்; **अहं च** - நானும்;
सर्वम् - ஸமஸ்தானமான; **विष्णु** - விக்ஷம்; **सर्वदेवताः** -
ஸகல தேவதைகளும்; **इतरत्** - மற்றவை; **सर्वम्** - யரவும்;
महाविपुलसुन्दरी - மஹாத்ரிபுரஸுந்தரியே யாகும். **सत्यम्** -
உண்மையுள்ளதும்; **एकम्** - ஒன்றாகவுள்ளதும்; **ललिताख्यम्** -
லலிதை என்று சொல்லப்படுவதுமான; **वस्तु** - வஸ்துவானது
உண்டோ; **तत्** - அது; **अद्वितीयम्** - இரண்டற்றதும்;
अखण्डार्थम् - அகண்டார்த்தவடிவாயும்; **परम्** - சிறந்ததாயு
முள்ள; **ब्रह्म** - ப்ரஹ்மமேயாகும்.

சித்சக்தியே இரண்டற்ற அத்வைத நிலையிலிருப்பது
என இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது.—

அந்த சித்சக்தியே ஆத்ம வடிவினள். இந்த சித்தைக்
காட்டிலும் மற்றவைகள் ஒன்றும் உண்மையல்ல; ஆத்மா
வும் அல்ல; ஆதலால் இவளே ப்ரஹ்மஞான வடிவாயிருப்
பவள். இருக்கிறது, இல்லாதது என்ற கலையினின்றும் விடு
பட்ட ஞானவீதையின் வடிவாயிருப்பவளும் இவளே
ஸத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்றவைகளுடைய ப்ரபஞ்
வடிவாயிருப்பவளும் இந்த மஹாத்ரிபுரஸுந்தரியே. வெளி
யிலும், உள்ளேயும் படைப்பினூடே பிரவேசித்து
தானொருவளே தனித்து விளங்குபவளும் இவளே. எந்த
வஸ்து இருக்கின்றதோ அதுவே ஸத்தாகும். எது ப்ரகாசிக்
கின்றதோ அதுவே சித்தாகும். எந்த வஸ்து
பிரியமாயிருக்கின்றதோ அதுவே ஆனந்தமாகும். எனவே
இவ்விதம் ஸத் - சித். ஆனந்த வடிவாயும், ஸர்வ ப்ரபஞ்சத்
தின் வடிவாயும், ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரியே விளங்கு
கிறாள் என்பது கருத்தாகும். மற்றும் நீயும், நானும்,

ஸம்ஸ்த உலகங்களும், ஸகல தேவதைகளும், மற்றவைகள் யாவும் பூமஹாத்திரிபுரஸுந்தரியின் வடிவமே யாகும். லலிதா என்ற பெயருள்ள வஸ்து ஒன்றுதான் உண்மையாகும். அந்த வஸ்துவும் இரண்டற்றது. அகண்டார்த்த வடிவங் கொண்டது. யாவற்றிலும் மேன்மையாகச் சிறந்து விளங்கும் ப்ரஹ்மமும் அதுவே தான். (௫)

पञ्चरूपपरित्यागाद्वैरूपप्रहाणतः ।

अधिष्ठानं परं तत्त्वमेकं सच्छिष्यतो महत् ॥

इति ॥ ६ ॥

பஞ்சரூபபரித்யாகாத்வைரூபப்ரஹாணத: |

அதிஷ்டானம் பரம் தத்வமேகம் சச்சிஷ்யதே மஹத் "

இதி || ௬ ||

पञ्चरूपपरित्यामात् - ஸதாசிவன் முதலிய ஐந்து வடிவங்களுடைய பரித்யாகத்தினாலும்; **अर्वरूपप्रहाणतः** - ஸதாசிவன் முதலியவர்களுக்கும் பின்பு உண்டாகிய ஆகாசம் முதலியவைகளுடைய பரித்யாகத்தினாலும்; **अधिष्ठानम्** - ஆதாரமாயும்; **परम्** - சிறந்ததாயும்; **सत्** - ஸத்தாயும்; **तत्त्वम्** - தத்துவவடிவமாயும்; **महत्** - பெரியதாயுமுள்ள; **एकम्** - ஒன்றே; **शिष्यते** - எஞ்சி விடுகிறது.

மேலான அதிஷ்டானதத்துவமாயும், ஸத்தாயும், மஹத்தாயு முள்ள ஒரு வஸ்துவான அந்த தேவியினிடம் லயத்தை யடைந்து வீடுகின்றனர். ஆகவே யாவற்றினும் மேலாகச் சிறந்து விளங்கும் ஸத்தான வஸ்து ஒன்றே எஞ்சி நிற்பதாம்.* (சு)

**प्रज्ञानं ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मातिस्स वा भाष्यते । तत्त्वमसी-
त्येव संभाव्यते । अयमात्मा ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मासीति वा,
ब्रह्मैवाहमसीति वा ॥ ७ ॥**

ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேதி வா சுஹம்ப்ரஹ் பாஸ்மீதி வா பாஷ்யதே | தத்வமஸீத்யேவ ஸம்பாஷ்யதே | அயமாத்மா ப்ரஹ்மேதி வா அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி வா ப்ரஹ்மைவா - ஹஸ்மீதி வா || ௭ ||

प्रज्ञानम् - ப்ரஜ்ஞாநம் ; **ब्रह्म** - ப்ரஹ்மம் ; **वा** - என்று வது ; **अहम्** - நான் ; **ब्रह्म** - ப்ரஹ்மமாக ; **असि** - இருக்கிறேன் ; **वा** - என்றாவது ; **भाष्यते** - சொல்லப்படுகிறது. **तत्** - அது ; **त्वम्** - நியாக ; **असि** - இருக்கிறாய் ; **इति वा** - என்று வது ; **संभाव्यते** - நான்கு பாவனை செய்யப்படுகிறது, **अयम्** -

* ப்ரஹ்மா, வீஷ்ணு, ருத்ரன், ஈசுவரன் சதாசிவன் என்ற பிரஸித்தர்களான ஐவரும், துரியநிலையை யடைந்தவர்களாயினும், ஸகுணவடிவா யிருப்பவர்களே யாவர். இவர்கள் ஐம் பெரும் தொழிலைச் செய்ய முறையே வாணீ, ரமா, உமா, ஸம்நா, உந்மநா என்ற ஐந்து சக்திகளுடைய துணையை வேண்டி நிற்ப்பவர்களாவர். இச்சக்திகளும் இல்லாவிடில் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், ஆவிர்பாவம், திரோபாவம் என்ற காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறாது. சக்திகளில்லாவிடில் நிர்ருண வடிவா யிருப்பவர்களேயாவர். இவர்கள் அனைவரும் அன்னை யாம் துரியா என்ற சக்திக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்.

இந்த ஆத்மாவின் தன்மை ப்ரஹ்மம்; இதி வா -
 என்கிறதாம்; அஹ் - நான்; அஹ் - ப்ரஹ்மமாக; அஹ் - இருக்-
 கிறேன்; அஹ் - என்ருவது; அஹ் - ப்ரஹ்மமாகவே;
 அஹ் - நான்; அஹ் - இருக்கிறேன்; இதி வா - என்ருவது
 (சொல்லப்படுகிறது.)

ப்ரத்யக் ப்ரகிந்தும் ஒன்றென்ற பாவனையை இம்

மந்தரம் கூறும்.

உத்தமாதிகாரிகளால் “ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மம்” என்
 றும், அவாந்தர (நடுவேயுள்ள) வாக்கியத்தால், “நானே
 ப்ரஹ்மவாயிருக்கிறேன்” என சிஷ்யர்களுடைய அநுபூதி
 (அநுபவ) வாக்கியத்தாலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆசாரிய
 னுடைய அநுபவ வடிவமான தத் - த்வம் - அஸி - அது -
 ந்யாக இருக்கிறாய் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. மறுபடியும்
 அவாந்தர வாக்கியத்தால் “இந்த ஆத்மா ப்ரஹ்மம்” என்ற
 வது, ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ஆத்மத்வமன்று என்ற ஞாநத்
 திற்காகவும், தனது ஆத்மவடிவத்தில் ப்ரஹ்மமன்று என்ற
 ஞாநத்திற்காகவும், ‘நானே ப்ரஹ்மமாக இருக்கிறேன்’
 என்றாவது, ‘ப்ரஹ்மமாகவே நான் இருக்கிறேன்’ என்ற
 வது பாவிக்கப்படுகிறது. இந்த மஹா வாக்கியங்களுக்கு
 ப்ரத்யக் ப்ரகித்தோடு ஒன்றிய பொருளே யாகும். எனவே
 ப்ரத்யக் தந்ருவத்தைக் காட்டிலும் வேறுபடாத ஆத்ம வடி
 வாகப் பாவனை செய்ய வேண்டு மென்பதும் தாத்
 பர்யம் (எ)

योऽहमस्मीति वा सोऽहमस्मीति वा योऽसौ सोऽहमस्मीति
 वा वा भाव्यते, सैवा बोद्धरी श्रीविद्या पञ्चशश्वरी श्रीमहा-

विषुरसुन्दरी बालाम्बिकेति वगलेति वा मातङ्गीति स्वयंवर-
कल्याणीति भुवनेश्वरीति चामुण्डेति चण्डेति वाराहीति
तिरस्करिणीति राजमातङ्गीति वा शुक्ल्यामलेति वा लघु
श्यामलेति वा अभ्वारूढेति वा प्रत्यङ्गिरा धूमावती सरस्वती
गायत्री ब्रह्मानन्दकलेति ॥ ८ ॥

யோ஽ஹமஸ்மீதி வா ஸோ஽ஹமஸ்மீதி வா யோ -
஽ஸௌ ஸோ஽ஹமஸ்மீதி வா யா பாலாயதே ஸைஷா
ஷோடசீ ஸ்ருவித்யா பஞ்சதசாக்ஷீ ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ
பாலாம்பிகேதி பகலேதி வா மாதங்கீதி ஸ்வயம்வரகல்யா
ணீதி புவநேச்வரீதி சாமுண்டேதி சண்டேதி வாராஹீதி
திரஸ்கரிணீதி ராஜமாதங்கீதி வா ககச்யாமலேதி வா லகு
ச்யாமலேதி வா அச்வாரூடேதி வா ப்ரத்யங்கிரா தூமாவதி
ஸர்வாதீ ஸரஸ்வதி காயத்ரீ ப்ரஹ்மாதந்தகலேதி ॥ ௮ ॥

यः - எது ; अहम् - நானாக ; असि - இருக்கிறேன்.
इति वा - என்றாவது ; सः - அது ; अहम् - நானாக ; असि -
இருக்கிறேன் ; इति वः - என்றாவது ; यः असौ - எது.
(வஸ்து) இதுவோ ; सः - அது ; अहम् - நானாக ; असि -
இருக்கிறேன். इति वा - என்றாவது ; या - எவள் ; भाव्यते -
(உபாஸகர்களால்) பாவனை செய்யப்படுகிறாளோ ; सा एषा -
அப்பெருமைவாய்ந்த இவளோ ; षोडशी - ஷோடசீ ; श्रीविद्या -
ஸ்ரீவித்யா ; पञ्चदशाक्षरी - பஞ்சதசாக்ஷரீ ; श्रीमहाविषुरसुन्दरी -
ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ ; बाला - பாலாதேவீ ; अम्बिका -
அம்பிகை ; वगला - பகலாதேவீ ; इति वा - என்றாவது ;
मातङ्गी - மாதங்கீ ; इति - எனவும் ; स्वयंवरकल्याणी - ஸ்வயம்
வரகல்யாணீ ; इति - எனவும் ; भुवनेश्वरी - புவநேச்வரீ ; इति -
எனவும் ; चामुण्डा - சாமுண்டா ; इति - எனவும் ; वाराही -

வாராஹீ ; इति - எனவும் ; तिरस्करिणी - திரஸ்கரிணி : इति -
 எனவும் ; राजमातङ्गी - ராஜமாதங்கீ ; इति वा - என்றாவது ;
 शुक्रश्यामला - சுகச்யாமலா ; इति वा - என்றாவது ;
 लघुश्यामला - லகுச்யாமலா ; इति वा - என்றாவது ; अभ्यारुढा -
 அச்வாரூடா ; इति वा - என்றாவது ; प्रत्यङ्गिरा - ப்ரத்யங்கிரா ;
 धूमावती - தூமாவதி ; स्यवित्री - ஸாவித்ரீ ; सरस्वती -
 ஸரஸ்வதி ; गायत्री - காயத்ரீ ; ब्रह्मानन्दकला - ப்ரப்ரஹ்ம
 வாந்வான ஆநந்தகலை - इति - எனவும் (பாவனை செய்யப்
 படுகிறார்).

உத்தமாதிகாரிகளால் எது நானுக இருக்கிறேன், அது
 நானுக இருக்கிறேன். என்றாவது, எது இதுவோ, அது
 நானுக இருக்கிறேன் என்றாவது, எந்த சித்தசக்தி பாவனை
 செய்யப்படுகிறாளோ ; அப்பெருமை வாய்ந்த பராசக்தி
 யானவள், மஃமாதிகாரிகளால், ஷோடசீ, ஸ்ருவீத்யா,
 பஞ்சதசாவஹீ, மஹாந்ரிபுரஸுந்தரீ ; பாலாதேவீ, அம்
 பிகா, மகாதேவீ, மாதங்கீ, ஸ்வயம்வரகல்யாணீ, புவ
 நேசுவரீ, சாஸ்த்ரீதேவீ, வாராஹீ ; திரஸ்கரிணீ,
 ராஜமாதங்கீ, சுகச்யாமலா, லகுச்யாமலா, ப்ரத்யங்கிரா,
 தூமாவதி, ஸாவித்ரீ, ஸரஸ்வதி, காயத்ரீ, ப்ரஹ்மா
 நந்தகலை எனப் பல படியாக தூய்மை செய்யப்படு
 கிறார். (அ)

क्रवो अक्षरे परमे व्योमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निपेदुः ।

यस्तन्न वेद किमुना करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समासते ॥

इत्युपनिषत् ॥ १. ॥

॥ इति बहुचोपनिषत्समाप्ता ॥

ருசோ அக்ஷரே பரமே வ்யோமந்
 ஈஸ்மிந் தேவா அதிவிச்வே நிஜிஷது : |
 யஸ்தந்த வேத கிம்ருசா கரிஷ்யதி
 ய இத்தத்விதுஸ்த இமே ஸமாஸதே
 இத்யுபநிஷதி ||
 || இதி பஹ்வருசேர்பநிஷத் ஸமாப்தா ||

ऋचः - வேதங்கள் ; **परमे** - சிறந்த ; **अक्षरे** - அழிவற்ற
 தான ; **व्योमन्** - ஆகாச வடிவாயுள்ள ; **यस्मिन्** - எந்த
 பரமாத்மாவினிடத்தில், ஆச்ரயித்திருக்கின்றனவோ ; **अधि** -
विश्वे - உலகமும் ; **देवाः** - தேவர்களும், **निषेदुः** - (எந்த பர
 மாத்மாவினிடத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ ; **तत्** - அப்
 பரம்பொருளை ; **यः** - எவனெருவன் ; **न वेद्** - அறிந்துகொள்ள
 வில்லையோ ; **ऋचा** - வேதத்தால் ; **किम्** - என்ன ; **करिष्यति** -
 செய்யப்போகிறான். **ये** - எவர் ; **इत् - तर्** - அந்த பரஹ்மத்தை ;
विदुः - அறிகின்றனரோ ; **त इमे** - அந்த இவர்கள் ; **समासते** -
 (பரஹ்மத்தை) அடைகின்றனர்.

நான்கு வேதங்களும் ; சிறந்ததும் அழிவற்றதும்
 ஆகாச வடிவாயிருந்து கொண்டு எங்கும் பரவியிருப்பது
 மான பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன. எந்த பர
 மாத்மாவினிடத்தில் ஸமஸ்த தேவர்களும், இவ்வுலகமும்
 நிலைபெற்று நிற்கின்றனவோ, அப்பரம்பொருளை எந்த
 உபாஸகன் உணர்ந்துகொள்ள வில்லையோ, அவனுக்கு
 வேதங்களால் ஒரு ப்ரயோஜனமும் உண்டாகாது. எவர்கள்
 வேதவிதிப்படி கர்மங்களைச் செய்து அதனால் சித்தசுத்தியை
 யடைந்து, தக்கதோர் குருவைத் தேடி, அவரிடமிருந்து
 ஆத்ம ஞானோபதேசம் பெற்று, ச்ரவணம், மனம்,
 முதலியவைகளால் அப்பரம்பொருளை நன்கு உணர்ந்து

கொள்ளுகின்றனரோ, அவர்கள் ஆத்மமஹிமைமயால்
குநன் ப்ரகாசிக்கின்றனர். ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரியான
வன் பரம்பொருளின் வடிவாததால், அவனை நன்கு உபா
ஸிப்பவர்கள் ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் பெற்று, முடி
வில் பரப்ரஹ்மவடிவம் அன்னையின் திருவடியில் லயத்
தையுமடைகின்றனர் என்பதுவும் ஸாரமாகும்.

சிவம்.

இவ்விதம் வாதூல வேங்கடஸுப்ரஹ்மண்ய
ருடைய தநயன் ராமசந்த்ரசர்மா இயற்றிய
ப ஹ் வ ரு சோ ப பி ஷ த் ப ர வ
ப்ரகாசிகா இவண் முற்றும்.

அருளே னாப நிஷத் 3

•

•

॥ अरुणोपनिषत् ॥

அருணோபநிஷத்

தோற்றுவாய்

இந்த 'அருணோபநிஷத்' என்பது 'அருண' என்ற ஸ்ரீ தேவீனுடைய அரும்பெருஞ்சக்திகளை விளக்குகின்ற ஓர் சிறிய உபநிஷதமாகும். இது இருபத்தைந்து மந்த்ரங்களைக் கொண்டது. தைத்திரீய - ஆரண்யகத்தைச் சார்ந்தது. இந்த உபநிஷத்தினுடைய ஸாரத்தை எல்லோரும் எளிதில் உணரும் வண்ணம் ஸ்ரீருத்ரயாமளத்திலே, 'ப்ருச்சதிகன்' என்ற மஹர்ஷிகள் ஸ்ரீ அருணாதேவியை எவ்வாறு உபாஸித்தனர் என்பதை வெகு அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு—*

* “ पृथ्व्यो नाम मुनयः सर्वे चक्रसमाश्रयाः ।
सेवमानाश्चक्रविद्यां देवगन्धर्वपूजिताम् ॥
अग्नीषोमात्मकं चक्रमग्नीषोममयं जगत् ।
अग्नावन्तर्बभौ भानुरग्नीषोममयं स्मृतम् ॥
त्रिखण्डं मातृकाचक्रं सोमसूर्यानलात्मकम् ।
त्रिकोणं वैन्दवं सौम्यमष्टकोणं च मिश्रकम् ॥
चक्रं चन्द्रमयं चैव दशारद्वितयं तथा ।
चतुर्दशारं वह्नेस्तु चतुश्चक्रं च भानुमत् ॥
एतत्प्रसादादिन्द्राद्या वसवोऽष्टौ मरुद्गणाः ।
ये ये समृद्धा लोकेऽस्मिन् त्रिपुराचक्रसेवकाः ।
पुरातनं च चक्रस्य सोमसूर्यानलात्मकम् ।
महालक्ष्म्याः पुरं चक्रं तत्रैवास्ते सदाशिवः ॥”

इति ॥

“ சக்ரத்தை ஆச்ரயித்த - சரணடைந்த - ப்ருச்நிகள் என்ற மஹர்ஷிகள் தேவகந்தர்வர்களால் உபாஸிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தை உபாஸித்தனர். இவ்வுலகமனைத் தும் அக்நியின் வடிவாகவும், சந்த்ரனின் வடிவாகவுமுள் ளது. அக்நி - சந்த்ரன் இவ்விருவர்களுடைய வடிவமான ஸூர்யன் அக்நியிலே அடங்கிய காரணத்தால் அக்நிஷோமீ யம், எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மூன்று கண்டங்களோடு (பகுதி) கூடிய ஸ்ரீசக்ரமானது. சந்த்ரன் - ஸூர்யன் - அக்நி இவர்களின் வடிவாயமைந்ததே யாகும். ஸ்ரீசக்ரத்தினுடைய அவயவங்களான த்ரிகோண சக்ரமும், பிந்து சக்ரமும் சந்த்ர வடிவங்களாகும். அஷ்ட கோண சக்ரம் மிச்ரமாகும் - அதாவது சந்த்ர ஸூர்ய வடிவமாம் - இவ்விதமே தசகோணசக்ரங்கள் இரண்டும் சந்த்ர வடிவங்களாகும், சதுர்தசாரம் அக்நியின்வடிவம் மற்ற நான்கு சக்ரங்கள் ஸூர்ய வடிவத்தைக் கொண்டவைகள்.

இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையினுடைய அநுக்ரஹத்தை முன் னிட்டு இந்த்ரன் முதலிய அமரசிரேஷ்டர்களும், அஷ்டவ ஸூக்களும், ஸப்தமருத்துக்களும் உபாஸித்த காரணத் தால் அவர்களனைவரும் ஸ்ரீதேவியின் ஸ்தாநத்தை - இருப் பிடத்தை - பெற்று விளங்குகின்றனர். மற்றும் உலகிலே பரிபூரண நிலையை எய்திவர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீமஹாத்ரிபுர ஸூந்தரியின் ஸேவையிலீடுபட்டவர்களேயாவர், ஸ்ரீசக்ரத் தின் முப்புரங்களிலும் சந்த்ரன் - ஸூர்யன் - அக்நி என்ற மூவரும் வஸிக்கின்றனர். இந்த ஸ்ரீசக்ரமானது மஹாலக்ஷ்மீ யினுடைய இருப்பிடமாகும். அவ்விடத்திலேயே ஸதாசிவ னும் வஸிக்கின்றார் ” என்பதாம்.

இவ்விஷயங்களைத் தீர்த்தும் ஆங்காங்கு ச்ருதிகளிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தைத்தீயாரண்யகத்திலுள்ள இந்த அருணோபநிஷத்தானது, “इमानुக் भुवना सीषधेम” எனத் துவங்கி “ऋषिमिखात् वृश्चिमिः” என்ற முடிவுள்ள பகுதியேயாகும். இச்சிறிய உபநிஷத்தானது ஸ்ரீஅருண தேவியினுடைய பெருமைகளை விளக்குவதாகவே சக்தி யுபாஸர்களுடைய கொள்கையுமாகும். அவர்கள் இந்த உபநிஷத்துக்கு உரை வகுத்துள்ளனர். அக் காரணம் கருதியே அருணோபநிஷத் எனப் பெயரும் வழங்கலாயிற்று. அல்லது இந்த உபநிஷத்தைக் கண்டறிந்தவர் “அருண கேது” என்ற மஹர்ஷியாவர், அக்காரணம் கொண்டும் அருணோபநிஷத் எனக் கூறலாம். எனவே இச்சிறப்பு வாய்ந்த உபநிஷத்திற்கு முன்னோர்களுடைய உரையினைத் தழுவித் தமிழிலே சிறியதோர் குறிப்புரையும் வரைந்து கொடுக்கப் படுகிறது.

இந்த உபநிஷத்தின் முதல் மந்திரம் வருமாறு—

इमानुक् भुवना सीषधेम ॥ १ ॥

இமா நுகம் புவநா ஸீஷதேம || १ ||

इमा - इमाम् - இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை ; नुकम् - ஆனது என்ற விதர்கத்தின் - கேள்வி - பொருளைக் கொண்டது. भुवना - உலகங்கள், सीषधेम - அறிகிறோம்.

ஸ்ரீசக்ர வித்தையை ஆசிரயித்து. இவ்வுலகங்கள் நிலை பெற்றிருக்கின்றன என்று (உபாஸர்களாகிய நாங்கள்) உணருகிறோம் என்பது கருத்து. அல்லது இந்த ஸ்ரீசக்ர வித் தையை உலகவாடிவாகவும் நாங்கள் விசர்ரம் - விமர்சம் - பரி சீலனம் - ரெய்கிறோம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (१)

इन्द्रश्च विभे च देवाः ॥ २ ॥

இந்தர : ச விச்வே ச தேவா ; ॥ ௨ ॥

इन्द्रः च - இந்த்ரனும் ; विभे, च - விச்வே தேவர்கள் முதலிய ; देवाः - தேவர்கள்.

இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை சரணமடைந்து இந்த்ரனும், விச்வே தேவர்களும் உபாஸனை செய்தனர். (௨)

यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां च ।

आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु ॥ ३ ॥

யஜ்ஞம் ச நஸ்தந்வம் ச ப்ரஜாம் ச ।

ஆதித்யாரிந்த்ர : ஸஹ ஸீஷதாது ॥ ௩ ॥

यज्ञं च - யாகத்தையும் ; नः - எங்களுடைய तन्वं च - சரீரத்தையும் ; प्रजां च - ஸந்ததியையும் ; आदित्यैः सह - ஆதித்யர்களோடு கூடிய ; इन्द्रः - இந்த்ரன் ; सीषधातु - ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கட்டும்-

இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை யுபாஸித்து, ஆதித்யர்களோடு கூட ஸகல ஸம்பத்துக்களையுமடைந்த இந்த்ரன். எங்களுக்கும் இந்த வித்தையை யுபதேசித்து, அக்ரிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களையும்; சரீரத்தின் பாதி வடிவமான மனைவியையும், மக்கட்ப் பெருக்கையும், நண்பர்களையும், பசுக்களையும், மற்ற திரண்ட ஸம்பத்துக்களையும் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கட்டும். (௩)

आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिः ।

अस्माकं भूत्वविता तनूनाम् ॥ ४ ॥

ஆதித்யை ரிந்த்ர : ஸகனோ மருத்தி : ||

அஸ்மாகம் பூத்விவதா தநூநாம் || ௪ ||

आदित्यै: - ஆதித்தியர்களோடும் ; **मरुद्भि:** - மருத்துக்களோடும் ; **सगण:** - கணங்களோடும் கூடிய ; **इन्द्र:** - இந்த்ரன் ; **अस्माकम्** - எங்களுடைய ; **तनूनाम्** - களத்ரம் முதலியவைகளை ; **अविता** - ரக்ஷிப்பவனாக ; **भूतु** - ஆகட்டும்.

ஆதியர்களோடும், மருத்துக்களோடும், மற்றும் ஸகல தேவ கணங்களோடும் கூடிய இந்த்ரன் எங்களுடைய சரீர ஸம்பந்தமான மனைவி, மக்கள், நண்பர், பசுக்கள் முதலிய ஸம்பத்துக்களைக் காப்பாற்றுவனாக இருக்கட்டும். (௪)

ப்ரச்சிகள் என்ற மஹர்ஷிகள் இந்த மந்தரத்தால் ப்ரீசக்ரவித்தையைத் துதிக்கின்றனர்.

आप्लवस्व प्रप्लवस्व || ५ ||

ஆப்லவஸ்வ ப்ரப்லவஸ்வ || ௫ ||

आ - प्लवस्व - முழுவதும், நனைக்கட்டும் ; **प्र-प्लवस्व** - நன்கு நனைக்கட்டும்.

ஓ அன்னையே ! எங்களைப் பாதம் முதற்கொண்டு தலைவரையில் அமுதப் பெருக்கால் நனைப்பாயாக. மற்றும் இச்சரீரத்திலுள்ள எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகளையும் உனது அமுதப் பெருக்கால் நன்கு நனைப்பாயாக. (௫)

आण्डी भव ज मा मुहु: || ६ ||

ஆண்டி பவ ஜ மாமுஹு : || ௬ ||

ஶாஶீ - பிண்டாண்டம், ப்ரஹ்மாண்டம் ; **ஶவ** - இருப்பா
யாக (அ) **ஜ** - அறிவாயாக ; **ஶா** - என்னை ; **சுஹு** - அடிக்கடி.

பிண்டாண்டமாகிய என்னுடைய சரீர வடிவ
மாகவும், ப்ரஹ்மாண்டமாகிய பிரபஞ்ச வடிவமாக
வும் நீ இருப்பாயாக. எனவே ஶாயுஜ்ய வடிவமான உன்
னுடைய அழியாப் பேரின்ப நிலையை எனக்குக் கொடுப்பா
யாக என்பது கருத்து. என்னுடைய இந்தப் ப்ரார்த
னையை அடிக்கடி நீ உணருவாயாக. (சு)

சுஶாதிந்ஹு:சுநிதநாம் || 9 ||

ஸுகாதீந்து : கரிதநாம் || ௭ ||

சுஶாதிம் - ஸுகத்தை யநுபவிப்பது ; **ஹு:சுநிதநாம்** -
அடிக்கடித் துடைப்பது.

இந்த மந்த்ரத்திற்குப் பல பொருள்கள் இங்கு கிடைக்
கின்றன - அவை வருமாறு—

ஸுகாதீந்து ; என்ற பதத்திற்கு, ஸுகம் - அத்தி -
அநுபவித்தல்-அதாவது ஸுகத்தை யநுபவித்தல், அல்லது
ஸுகம், ஆதயதி - கொடுப்பது. அதாவது, ஸுகத்தை
ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பது எனப்பொருள் கொள்ளலாம்.
இந்து :- சந்த்ரன். எனவே ஸுகத்தை ஸம்பாதித்துக்
கொடுக்கின்ற சந்த்ரன் என்பதாகும். ஆகவே சந்த்ரன்
என்ற பதத்திற்கு இவ்விடத்தில் பைந்தவஸ்தாநம் - பிந்து
வின் இருப்பிடம் - எனப் பொருளாம்.

அவ்விதமே க(சு) ரிதநாம் என்ற பதத்திலுள்ள **சு** -
என்ற அக்ஷரத்திற்கும் பைந்தவமேன்க. **நி** - என்னுமுப
ஸர்க்கத்திற்கு எப்பொழுதும் இடைவிடாது தொடருதல் -

என்பதாம். **பாடி** - என்பதற்கு ஸம்பத்து என்க. ஆகவே பைந்தவஸ்தாநமென்னும் ஸம்பத்தானது எந்த ஸ்ரீதேவிக்கு இடைவிடாத இருப்பிடமாயுள்ளதோ அதுவே ஸுகாதீந்து கரிதநாம் - என்பதாகும்.

அல்லது—ஸுகாதீம் என்ற பதத்திற்கு ஸுகத்தை முதலாவதாகக் கொண்டவள். அல்லதுஸுகத்தின் வடிவமாயிருப்பவள் என்றும்; துக்க நிதநாம் - என்ற பதத்திற்கு எந்த தேவியை யுபாஸித்த அளவிலே துக்கத்தினுடைய நாசமானது உண்டாகின்றதோ, அதுவே ஸுகாதீந்து : க - நிதநாம் என்பதாகும்.

எனவே ஸ்ரீபராசக்தி யானவள் ஸுகத்தின் வடிவமாகவும், துக்கத்தை யழிப்பவளாகவும் - அல்லது துக்கத்தையே காணாதவளாகவுமிருக்கிறாள் என்பது கருத்து.

மற்றும், ஸுகாதீம் - என்ற வாக்கியத்திலுள்ள ஸுக என்ற அக்ஷரத்திற்கு சோபனமான - மங்களவடிவமான - (சு)கம் - இந்திரியம் - அதாவது மனம். ஆதீம் - என்பதற்கு ஆதியாம் முதலில் கோசரமாவது. (புலப்படுவது) மனமென்னும் இந்திரியத்திற்கு முதலில் கோசரமாயிருப்பவளென்று பொருள். ஆகவே முதலில் மனக்கண்ணால் அறியத்தக்கவள் என்பதாகும். அவ்விதமே; துக்கநிதநாம் என்பதற்கு நாசம் எனவும், அந்த வாக்கியத்திலுள்ள து : - என்ற அக்ஷரத்திற்கு துஷ்டத்தன்மை வாய்ந்தது எனவும், க(சு) - என்ற அக்ஷரத்திற்கு இந்திரியம் எனவும்; நிதநாம் என்பதற்கு மறைவு எனவும் பொருள் கொண்டு துஷ்டத்தன்மை வாய்ந்த இந்திரியங்களான கண் செவி முதலியவைகளுக்குப் புலப்படாதவள் எனவும், பொருள் கிடக்கலாகும்.

ஆகையால் ஸ்ரீ தேவியானவள் உபாஸகர்களுடைய துக்கத்தைத் துடைத்து என்றும் அழியாப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்க வல்லவள் என்பது திரண்ட ஸாரமாகும். (எ)

प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम् ॥ ८ ॥

ப்ரதிமுஞ்சஸ்வ-ஸ்வாம் புரம் || ௮ ||

स्वाम् - ஸ்ரீ பகவதீ ஸம்மந்தமான; **पुरम्** - சரீரத்தை; **प्रति-मुञ्चस्व** - அதிஷ்டாநமாக - இருப்பிடமாகச் செல்வாயாக.

ஸ்ரீ பராசக்தியினுடைய சரீரத்தையே (நீ) இருப்பிடமாகக் கொள்வாயாக. அதாவது - பராசக்தியும் நீயும் ஒன்றேயென அபேதமாகப் பாவனை செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

मरीचयः स्वायंभुवाः ॥ ९ ॥

மரீசய: ஸ்வாயம் புவா: || ௯ ||

मरीचयः - கிரணங்கள்; **स्वायंभुवाः** - தானாகவே உண்டானவை.

ஸ்ரீ தேவியினுடைய ஸந்திதியிலிருந்து தானாகவே உண்டாகிய கிரணங்கள் ஸகல புவநங்களையும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸோம - ஸூர்ய - அக்ஷிகளுடைய பிரகாசமும் இச் சக்தியின் கிரணங்களிலேதான் உண்டானவைகள் என்பதும் தாத்பர்யம். (க)

ये शरीराण्यकल्पयन् ॥ १० ॥

யே சரீராண்ய கல்பயந் || ௧௦ ||

ये - எந்தக் கிரணங்கள்; **शरीराणि** - சரீரங்களை; **अकल्पयन्** - உண்டாக்குகின்றனவோ.

ஸ்ரீ பராசக்தியின் முன்னிலையிலிருந்து உண்டாகிய கிரணங்கள் முன்னூற்று அறுபது எண்ணிக்கைகளைக் கொண்ட கால வடிவாயமைந்த கிரணங்கள் எனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே அக்கிரணங்கள் முன்னூற்று அறுபது தினங்கள் கொண்ட வர்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றன. ஸ்ரீ தேவியினுடைய கிரணங்களிலிருந்தே கால தேவனுடைய அவயவங்களான வர்ஷம், மாஸம், அயநம், பக்ஷம், தினம் முதலியவை யுண்டாகின்றன என்பது ஸாரமாகும். (கல)

ते ते देहं कल्पयन्तु ॥ ११ ॥

தே தே தேஹம் கல்பயந்து || ௧௧||

ते - அக்கிரணங்கள், ते - உனது திருமேனியினுடைய, देहम् - சரீரத்தை; कल्पयन्तु - ஆச்ரயிக்கக்கடவது.

அக்கிரணங்கள் யாவும் ஸ்ரீதேவியினுடைய திவ்ய மங்கள வடிவமான சரீரத்தை யாச்ரயித்து இருக்கட்டும். இவ்விடத்தில் தேஹ - என்ற சப்தத்திற்கு தேஹாவயமாகிய பாதமெனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே ஸ்ரீதேவியினுடைய திவ்ய சரணரவிந்தங்களிலிருந்து இக்கிரணங்கள் உண்டாயின என்பது கருத்தாகும். (கக)

मा च ते ख्यास तीरिषत् ॥ १२ ॥

மா ச தே க்யா ஸம தீரிஷத் || ௧௨||

ते - உனது திருமேனியினுடைய, ख्या - கிர்த்தியானது, मा च तीरिषत् - எங்களைப் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும்.

கனிக்காது எப்பொழுதும் எங்களிடத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பது கருத்து. (கஉ)

இனி அடியிற் கண்ட மந்திரங்களைக் கொண்டும் ஸ்ரீ வித்யாநுஷ்டானத்தைத் தளரா முயற்சியோடு கூட செய்து வரவேண்டுமென்பது விளக்கப்படுகிறது—

उत्तिष्ठत मा स्वस । अग्निमिच्छध्वं भारताः ।

राज्ञः सोमस्य तृप्तासः । सूर्येण सयुजोषसः ॥ १३ ॥

உத்திஷ்டத மா ஸ்வஸ்த |

அக்நிமிச்சத்வம் பாரதா : |

ராஜ்ஞ : ஸோமஸ்ய த்ருப்தாஸ : |

ஸ-உர்யேண ஸயுஜோஷஸ : || கக ||

हे भारताः - உபாஸகர்களே ! उत्तिष्ठत - எழுந்திருங்கள் ;
मा - स्वस - உறங்கா தீர்கள் . अग्निम् - ஸ்வாதிஷ்டானத்தி
லிருக்கிற அக்நியை ; इच्छध्वम् - ஜ்வலிக்கச் செய்யுங்கள் .
सोमस्य - உமையோடுகூடிய , राज्ञः - சந்த்ரனுக்கு ; तृप्तासः -
பீர்தியுள்ளவர்களாக ; सूर्येण - ஸ-உர்யனோடு ; सयुजा - சேர்ந்
திருப்பது ; उषसः - விடியற்காலம் .

ஒளியின் வடிவாயமைந்த ஸ்ரீசக்தி வித்தையிலே திளைத்
திருக்கின்ற ஓ உபாஸகர்களே ! (அல்லது பாரதா : என்ற
பதத்திற்கு ஸ்ரீவித்யாமந்திரத்தையுபாஸிப்பவர்கள் எனவும்
கொள்ளலாம்) நீங்கள் விழித்தெழுங்கள் . உபாஸனை செய்வ
தற்கு ஆரம்பியுங்கள் . உறங்காதீர்கள் . அதாவது உதா
ஸீனமாயிருக்காதீர்கள் என்பதாகும் .

இந்த மந்த்ரத்தினால் ப்ருசநிகள் பூஜாஸாதனங்களை
யுபதேசிக்கின்றனர் .

யுஷா சூக்சா || 13 ||

யுவா ஸுவாஸா : || ௧௪ ||

யுஷா - கட்டுள்ள சரீரமுள்ளவன் ; **சூக்சா** - வெண்ணிற வஸ்திரமுள்ளவன்.

கட்டுள்ள, அதாவது ஆரோக்கியமுள்ளவனும், பிரம்ம சர்யத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனும், நித்ய கர்மங்களை வழு வாது அநுஷ்டிப்பவனும் வெண்ணிறமுள்ள தூய வஸ்தி ரத்தை யணிந்தவனும், தூய ஆபரணங்களையும் மாலைகளே யும் அணிந்தவனாகப் பூஜைசெய்ய வேண்டுமென்பது தாத் பர்யமாகும். (௧௪)

இந்த மந்திரமானது ஸ்ரீசகரத்தின் வடிவைச் சொல்லு கிறது—

அஷ்டா நவதாரா || 15 ||

அஷ்டா சகரா நவத்வாரா || ௧௫ ||

அஷ்டா - எட்டுச் சகரங்கள் ; **நவ-தாரா** - ஒன்பது த்வாரங்கள்.

இங்கு ஸ்ரீசகரத்தின் ஸ்வரூபமானது உபதேசிக்கப் படுகிறது. அது எவ்விதமெனில்? எட்டுக் கோணங்கள், இரண்டு தச (பத்து) கோணங்கள், சதுர்தச (பதினான்கு) கோணம், அஷ்ட (எட்டு) தளங்கள், ஷோடச (பதினாறு) தளங்கள், மூன்று மேகல (அதாவது வட்டக்கோடு)கள், மூன்று பூபுரங்கள் (ரேகைகள்) இவ்விதமுள்ள எட்டு சகரங்களோடும், முக்கோண வடிவமாக ஒன்பது வாயில்க ளோடும் கூடியது ஸ்ரீசகரமாகுமென்பது கருத்து. (௧௫)

देवानां पूरयोध्या ॥ १६ ॥

தேவானாம் பூரயோத்யா || ௧௬ ||

देवानाम् - இந்த்ரன் முதலியவர்களுடைய ; **पूः** - ஸ்ரீவித்யா
ககரம் ; **अयोध्या** - ஸாதிக்கமுடியாதது.

இந்த்ரன் முதலிய தேவர்களால் ஆராதிக்கின்ற காரணத்தால் ஸ்ரீவித்யாநகரமானது அல்லது - தீவ்யந்தி - என்ற பதத்திற்கு பிரகாசம் எனப் பொருள்கொண்டு பிரகாச வடிவங்களாம் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுடைய அதிஷ்டாநம் (இருப்பிடம்) எனவும் கொள்ளலாம். அல்லது - தேவநாம் - ஸூர்யன் - சந்த்ரன் - அக்ஷி வடிவங்களான தேஜோமூர்த்திகளுடைய அதிஷ்டாநமாகிய நகரம். அதாவது ஸ்ரீசக்ரமானது ஸூர்யசந்த்ராக்ஷி வடிவமாயமைந்தது என்பது தாத்பர்யம். எனவே ஸ்ரீசக்ரத்தினுடைய மூன்று புரங்களுடைய ஸமஷ்டியைக் கொண்டு அயோத்யா என்ற ஒருமை உபயோகித்திருப்பதையும் அறியவேண்டும். அயோத்யா என்பதற்கு மந்தாதிகாரிகளால் ஒருக்காலும் ஸ்ரீதேவியின் ஸ்தாநத்தை யடையமுடியாது என்பதும் கிடைக்கின்றது. (௧௬)

तस्यां हिरण्मयः कोशः ।

स्वर्गो लोको ज्योतिषावृतः ॥ १७ ॥

தஸ்யாம் ஹிரண்மய : கோச : |

ஸ்வர்கோ லோகோ ஜ்யோதிஷாவ்ருத் : || ௧௭ ||

तस्याम् - அந்த ஸ்ரீவித்யாநகரத்தின் நடுவில் ; **हिरण्मयः-**
कोशः - பொன்னிறமான மொட்டு ; **स्वर्गः-लोकः** - ஸ்வர்கலோக
மானது ; **ज्योतिषा** - ஜ்யோதியினால் ; **आवृतः** - சூழப் பட்
டுள்ளது.

அந்த ஸ்ரீவித்யாநகரத்தின் - ஸ்ரீசக்ரத்தின் - நடுவிலே ஸஹஸ்ர - ஆயிரம் - தளபதம்த்தினுடைய மத்தியில். அதாவது - பைந்தவஸ்தாநத்திலே தான் ஸஹஸ்ரதள கோசம் இருப்பதால், அக்கோசத்தினுடைய ஜ்யோதிஸால் ஸ்வர்க லோகமானது சூழப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு ஸ்வர்கலோக மென்பது ஜ்யோதிர்லோகத்தையே குறிப்பதாகும். (கௌ)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸ்ரீசக்ரவித்யோபாஸனையின் பலனைச் சொல்லப்படுகிறது—

यो वै तां ब्रह्मणो वेद । अमृतेनावृतां पुरीम् ।

तस्यै ब्रह्म च ब्रह्मा च । आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः ॥ १८ ॥

யோ வை தாம் ப்ரஹ்மணோ வேத |

அம்ருதேநாவ்ருதாம் புரீம் |

தஸ்மை ப்ரஹ்ம ச பரஹ்மா ச |

ஆயு: கீர்ந்திம் ப்ரஜாம் தது: || ௧௮ ||

ब्रह्मणः - பரப்ரஹ்மத்தின் வடிவான ஸ்ரீதேவியினுடைய, ताम् - முன்பு கூறப்பட்டதும், अमृतेन - அமுதத்தால், आवृताम् - சூழப்பட்டதுமான; पुरीम् - ஸ்ரீவித்யாநகரத்தை; यः - எந்த உபாஸகன், वेद - உணருகின்றானோ तस्य - அந்த உபாஸகனுக்கு; ब्रह्म च - ப்ரஹ்ம வடிவமான ஸ்ரீதேவியும், ब्रह्मा च - ப்ரஹ்மவடிவமான ஸ்தாசிவனும்; आयुः - ஆயுளையும்; कीर्तिः - புகழையும், प्रजाम् - ஸந்ததியையும்; ददुः - கொடுக்கின்றனர்.

உணருகின்றானே - அதாவது ஸ்த்குருண்வயடைந்து விதிப் படி உபதேசம் பெற்று, தெளிந்த ஞானத்துடன் அர்ச்சனை செய்கின்றானே என்பது கருத்து. - அவனுக்கு ஸ்ரீதேவியும், ஸ்தாசிவனும் ஆயுளையும், புகழையும், ஸந்ததியையும் அருளுகின்றனர்.

இவ்விடத்தில் இரண்டு 'சு' காரங்களைக் கொண்டு இருவருடைய ஸம்மேளனத்தையும் குறிப்பதாகும். பைந்தவஸ்தாநத்திலே ஸஹஸ்ரதளகமலத்திலுள்ள அமுதக் கடலின் நடுவே இருக்கின்ற மணித்தீவிலே சிந்தாமணிக் குஹத்திலே வளிக்கின்ற அந்த தம்பதிகள் இருவரும் தன்னை உண்மையில் உபாஸிப்பவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், பரந்த புகழையும், பெருகிய ஸந்ததிகளையும் அருளுகின்றனர் என்பதும் ஸாரமாகும்.* (கசு)

विभ्राजमानां हरिणीम् । यशसा संपरीवृताम् ।

पुरं हिरण्मयीं ब्रह्मा । विवेशापराजिता ॥ १९ ॥

விப்ராஜமானாம் ஹரிணீம் |

யசஸா ஸம்பரீவ்ருதாம் |

புரம் ஹிரண்மயீம் ப்ரஹ்மா |

விவேசாபராஜிதா || ௧௯ ||

विभ्राजमानाम् - பிராசித்துக் கொண்டிருக்கின்றதும்;
हरिणीम् - ஸ்வர்ணமயமானதும்; यशसा - புகழினால்;
संपरीवृताम् - நன்கு சூழப்பட்டதுமான; हिरण्मयीं, पुरम् -

*இதனுடைய மற்ற விரிவான விஷயங்களை எமது ஆனந்த லஹரியில் காணலாம்.

சிந்தாமணிக்ருஹத்தை ; ஶ்ரீ - ஸதாசிவன் ; ஶ்ரீ - பிரவேசித்தார் ; அபராஜிதா - ஸாதா என்ற சந்த்ரகலை வடிவான தேவியும், (பிரவேசித்தாள்).

முன்பு சொல்லப்பட்ட சிந்தாமணிக்ருஹமானது பொன்னிறத்துடன் புகழினால் நன்கு குழப்பப்பட்டு ஸ்ரீஸதாசிவன் அங்கு ஸாதா என்ற சந்த்ரகலை வடிவான தேவியுடன் வளித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தாத்பர்யம்.

விப்ராஜமாகாம் என்றதால் எண்ணிக்கையற்ற அநேக கோடி கிரணங்கள் எனக் கொள்ளவேண்டும். யசஸா என்றதால் உலகில் எந்த எந்த வஸ்துக்கள் புகழுடன் திகழ்கின்றனவோ, அவைகள் யாவும் ஸ்ரீதேவியின் அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றவைகள் எனவும் கிடைக்கின்றது. ஹரிணீம் என்றதால் “ஹிரண்யவர்ணம் ஹரிணீம்” என்ற ஸ்ரீஸுக்கந்தின் பொருளையும் உணர்த்துவதாம். ப்ரஹ்மா என்றதால் : “ப்ரஹ்மா சிவோ மே அஸ்து ஸதாசிவோம்” என்ற சுருதி வாக்கியத்திலே விளக்கப்பட்டுள்ள பும்லிங்க (ஆண்பால்) மானது பிரஹ்ம சப்தத்திற்கும், ஸதாசிவசப்தத்திற்கும் ஒரே பொருளாம் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது. பிரவேசம் என்ற கிரியாபதத்தை இரண்டு வாக்கியத்திற்கும் வருவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எனவே பைந்தவஸ்தாபத்திலுள்ள சிந்தாமணிக்ருஹத்தில் ஸ்ரீஸதாசிவன் எப்பொழுதும் இடை விடாது வளிக் கிள்ளுள் என்பதையும் அபராஜிதா அல்லது ஸாதா என்ற குண்டலினி சந்தியானது அடிக்கடி ஆறு ஆதார சக்ரங்களையும் பிளந்துகொண்டு பைந்தவகாஹத்தில் பிரவேசிக்கிறது என்ற பொருளையும் இந்த மந்தரம் விளக்குவதாகும். (46)

இந்த மந்த்ரத்தில் பைந்தவ் சக்ரத்திலுள்ள சிவசக்திகளுடைய நிலையானது விளக்கப்படுகிறது.

பராஜேத்யாமயி । பராஜேத்யநாசகி ॥ ௨௦ ॥

பராஜேத்யஜ்யாமயி । பராஜேத்யநாசகி ॥ ௨௦ ॥

பராஜ - கீழ் முகமான சக்ர வடிவாக; **ஏதி** - இருப்பது;
பராஜ - கீழ் முகமான; **அஜ்யாமயி** - நாசமற்றதாக; **ஏதி** - இருக்கிறது.

கீழ் முகமான சிவசக்திகளுடைய நடுவில் சக்தியானது அழிவற்றதாகவும், அதாவது நித்யமாகவும், ஆனந்த வடிவாகவுமுள்ளது. அல்லது அஜ்யாமயி - ஜ்யா - பூமி - எனவே பூமிசப்தம் கொண்டு பஞ்ச பூதங்களும் கிடைக்கின்றன. அஜ்யாமயி என்ற பதத்திலுள்ள அகாரத்திற்கு இல்பொருளாம். எனவே பஞ்ச பூதங்களுக்கும் மேலாக இருக்கிற மாநரிக தத்துவ வடிவாயிருப்பவளும், சிவயோரிசக்ரங்கள் பைந்தவஸ்தாநத்தினுடைய கீழ்பாகத்தில் எதிர்முகங்களா யிருப்பது கொண்டு, சிவசக்ரத்தினுடைய நான்கு யோரிகளின் வடிவாயிருப்பவளென்பதும் கிடைக்கின்றது. **அநாசகி** - நாசமில்லாதவள், சக்தி சக்ரத்தின் வடிவமான ஐந்து யோரிகளாகிக் கீழ்முகமாயிருப்பவளென்றும், **பராஜ** - அதோமுகம் - சிவயோரிகளை அபேக்ஷித்து சக்தியோரிகளுக்கு கீழ்நோக்கிய முகமிருப்பதாகவும் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் சிவயோரி சக்தியோரிகளுக்கு பரஸ்பரம் கீழ்நோக்கிய முகம் ஸித்திப்பதாகும். இவைகளனைத்தும் ஸ்ரீசக்ரவேகநக்ரமத்தில் விரிவாகச் சொல்லி யிருப்பதால் அங்கு கண்டு தெளிந்துகொள்ளத் தக்கதாகும். (௨௦)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸ்ரீவித்யோபாஸனையினால் பாண்டித்யமடைந்தவர்களுடைய பலன் சொல்லப்படுகிறது—

விவான தேவாஸுரபுமயான் || ௨௧ ||

இஹ சாமுத்ரசாந்வேதி | வித்வாந்

தேவாஸுரபுமயான் || ௨௧ ||

௨௧-வ - இவ்விவான தேவாஸுரபுமயான் || ௨௧ ||
 அயீதி - சேருயிற்று. விவான - பண்டிதன் ; தேவ
 ஸுரர்கள் ; உமயான் - இரண்வேதம்.

திவ்யந்தி - பிரகாசிக்கின்றன - என்பது கொண்டு இவ்
 விடம் தேவ என்னும் பதத்திற்கு பதினொன்று இந்திரி
 யங்கள் எனவும், அவ்விதமே அஸுரா : என்ற பதத்திற்கு
 அஸுர :- பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்கள் எனவும்
 பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே அவைகளை-ராதி - எடுப்
 பது என்ற பொருள் கிடைப்பதால் அஸுரர்கள் அதாவது
 ஐந்து தன்மாத்திரைகளாம். உபயான். என்றதால் தேவ-
 அஸுரர்களாக இரண்டு வகையினும் சேர்ந்திருக்கின்ற
 மாயை, சுத்த வித்தை, மஹேச்வரஸதாசிவர்கள். முதலிய
 வர்களையும், இருபத்தைந்து தத்துவ ஸமுஹங்களையும்
 உணர்ந்து கொண்டு. இந்தத் தத்துவங்களைக் காட்டிலும்
 விலக்ஷணமானதும், (வேறுபட்டது) சிவசக்தி ஸம்புதித
 மானதுமான இருபத்தாறாவது தத்துவத்தை எந்த வித்வான்-
 உபாஸகன் - அறிந்துகொள்ளுகின்றானோ அந்த உபாஸகன்
 இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும், ஸார்ஷ்டி, ஸாலோக்யம்.
 ஸாமீப்யம், ஸாரூப்யம், ஸாயுஜ்யம் என்ற ஐந்துவித முத்தி
 களை* அவரவர்கள் செய்யும் பூஜையினுடைய தாரதம்ய

*இந்த ஐந்துவித முத்திகளின் விவரணம் எமது ஆரந்த
 உதாரியில் கூறப்பட்டுள்ளது அங்கு கண்டு கொள்க.

அசத்தால் ஏதாவது ஒன்றை அடைகின்றாயி. என்பது
ஸாரமாகும். (25)

இந்த மந்த்ரத்தினால் தேவாஸுர என்ற இரண்டு
வகையான ஞானமுமுபதேசிக்கப்படுகிறது—

யதுமாரி மந்த்ரயதே | யத்யோஷித் யத் பதிவ்ரதா |

அரிஷ்டம் யத் கிஞ்சக்ரியதே | அக்ரிஸ்ததநுவேததி || 22 ||

யத் குமாரீ மந்த்ரயதே | யத் யோஷித் யத் பதிவ்ரதா |
அரிஷ்டம் யத் கிஞ்சக்ரியதே | அக்ரிஸ்ததநுவேததி || 22 ||

யத் - எந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ; **குமாரி** - குமாராவஸ்தையை யடைந்த குண்டலிநீ சக்தி ; **மந்த்ரயதே** - மந்த்ரஸ்வரத்தையுண்டு பண்ணுகிறதோ ; **யத்** - எந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ; **யோஷித்** - குலஸ்தீயானவள் சப்திக்கின்றனளோ ; **யத்** - எந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ; **பதிவ்ரதா** - பதியை வரணம் பண்ணுகிறவள் ; **அரிஷ்டம்** - மங்களத்தை ; **யத்-கிஞ்சித்-கரியதே** - எந்த நிலையிலிருந்து செய்கின்றனளோ ; **யத்** - அதை ; **அக்ரிஸ்த** - அக்ரியானது ; **அநுவேததி** - பின் தொடருகிறது.

இங்கு குண்டலிநீ சக்தியினுடைய மூன்று விதமான அவஸ்தைகள் - நிலைகள் - விளக்கப்படுகின்றன. ஸ்ரீசக்ரத்தில் குண்டலிநீ சக்தியானது, முதலில் குமாராவஸ்தையை யடைந்து, உறக்கத்தினின்றும் விழித்துக்கொண்டு மந்த்ரம், அதாவது (மந்த்ரம், மத்யம், தாரம் - என்ற மூன்றுவிதமான சப்தங்களில்) முதலாவதான மந்த்ரஸ்வரத்தையெழுப்புவது முதல் நிலையாம் ; எனவே நாம் துயிலெழும் ஸமயத்தில் நமது சரீரத்தில் ஒருவிதமான மெல்லிய சப்தம் கேட்கின்றதே அதுவே தான் குண்டலிநியின் மெதுவான - மந்த்ரஸ்வரமாகும். இது ஸர்வஸாதாரணமாக யாவரும் உணரக்கூடியதே.

மறுபடியும் ஸ்ரீகுண்டலிநீ சக்தியானது தனது பதியாகிய ஸ்தாபிவகுண்டு சேர்ந்து ஸஹஸ்ரதள கமலத்திலே விஜய ரணம். (விஜயாடுதல்) செய்து அமுதத்தைப் பெருகிக் கொண்டு எந்த எந்த காரியத்தைச் செய்கின்றதோ அதையே ஸ்வாதிஷ்டாநத்திலிருக்கிற அக்ஷியானது பின் தொடருகின்றது என்பது தாத்பர்யமாகும்.

அப்யாஸ வசத்தால் வாயுவின் உதவிகொண்டு ஸ்வாதிஷ்டாநத்திலுள்ள அக்ஷியை நன்கு ஜ்வலிக்கச் செய்து, அந்த அக்ஷிஜ்வாலையினுடைய உஷ்ணத்தால் உருகிய ஸஹஸ்ரதள கமலத்திலிருக்கும் சந்த்ரனிடத்திலிருந்து பெருகி விழுகின்ற அமுதப் பெருக்கை அநுபவித்தால், ஸாதகன் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் அப்பாலுள்ள ஸ்ரீபரமேச்வரி பராபட்டாரிகையாம் 'ஸாதா' என்ற தேவியை அறிய முடியுமென்பதும் ஸாரமாகும். இவ்விஷயங்களனைத்தும் ஸ்ரீகுருவின் உபதேசத்தை ஸத்ஸம்ப்ரதாய வழியிலே பெற்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவச்யம் என்பதும் ஆன்றோர்களது கட்டளையாகும். (உஉ)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸ்ரீசக்ரோபாஸனையானது பிரஹ்ம சாரிகளுக்கும், ஆச்ரமிகளுக்கும், ஞானிகளுக்கும், அஞ்ஞானிகளுக்கும் விரும்பிய பலனைக் கொடுக்கவல்ல இன்றியமை யாத ஸாதகம் என்பது விளக்கப்படுகிறது.—

अमृतासः मृतासश्च । यज्वानो वेऽप्ययज्वनः ।

स्वयन्तो नापेक्षन्ते ॥ २३ ॥

அச்ருதாஸ : ச்ருதாஸ : ச | யஜ்வானோ யேருப்ய யஜ்வந : |

ஸவர்யந்தோ நாபேக்ஷந்தே ௨௩ ||

अमृतासः - பரிபக்குவமடையாதவர்கள் ; **मृतासः** - பரிபக்குவமடைந்தவர்கள் ; **यज्वानः** - யாகம் செய்தவர்கள் ; **अयज्वानः** - யாகம் செய்யாதவர்கள் ; **यन्तः** - ஸ்ரீசக்ரவித்தையை யறிந்தவர்கள் ; **स्वः** - ஸ்வர்கம் ; **न अपेक्षन्ते** - விரும்ப மாட்டார்கள்.

இங்கு பரிபக்குவமடையாதவர்கள் என்றதால் மனதி லிருக்கும் கல்மஷத்தை - அழுக்கை - அகற்றாதவர்கள் என்பது கிடைக்கின்றது. அவ்விதமே பரிபக்குவமடைந்தவர்கள் என்றதால் கல்மஷத்தை யகற்றியவர் என்பதாம். யாகம் செய்தவர்கள் - அதாவது எப்பொழுதும் யாகாதினைச் செய்கின்ற சிலர்கள் - அவர்கள் மூன்று வர்ணத்தவர்களும், ஆச்ரமிகளுமாவர். ஆச்ரமிகளுக்கு அந்தர் யாகம் - அதாவது உபாஸனையாம். யாகம் செய்யாதவர்கள் என்றதால் - யாகத்தில் அதிகாரமில்லாத நான்காம் வருணத்தோர்குத்ரர்களாவர். அவர்களுக்கும் ஸ்ரீவித்யோபாஸனையில் அதிகாரமுண்டு என்பது இவ்விடத்தில் " நிஷாத ஸ்தபதீம் யாஜயேத் " என்ற நியாயத்தை யனுசரித்துச் சொல்லப் பட்டதாகும். யந்த:-என்றதால் - ' இண்கதென ' என்ற தாதுவைக்கொண்டு ஸ்ரீசக்ரவித்தையை யறிந்தவர்கள் என்பதாம். எனவே ஸ்ரீசக்ரவித்தையையுபாஸித்தவர்கள் யாகம் முதலியவைகளைச் செய்து, அவைகளால் கிடைக்கக்கூடிய ஸ்வர்கம் முதலிய பலன்களை உதாஸீகம் செய்து ஸ்ரீ அருணா

தேவியின் ஸாந்தியமொன்றே அழியாப்பேரின்ப நிலையை
யளிக்கவல்லது எனக் கருதுகின்றனர் என்பதும் ஸார
மாரதும். (உ)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸ்ரீசுக்ரவியோபாஸையை விட்டு
வேறு தேவதைகளையுபாஸிப்பதும் கேமத்தைக் கொடுக்
காது என்பது விளக்கப்படுகிறது—

इन्द्रमग्निं च ये विदुः । सिकता इव संयन्ति ।

रक्षिमिः समुदीरिताः । अस्माल्लोकादமுष्मात् ॥ २४ ॥

இந்த்ரமக்நிம் ச யே விது : | ஸிகதா இவ ஸம் யந்தி |

ரக்ஷிபி: ஸமுதீரிதா: | அஸ்மால் லோகாத முஷ்மாச்ச || ௨௪ ||

इन्द्रं च - இந்த்ரனையும், **अग्निं च** - அக்நியையும்;
ये - எவர்கள்; **विदुः** - அறிகின்றனரோ; **सिकता इव** - மணல்கள்
போல; **संयन्ति** - கட்டுண்டவர்கள்; **रक्षिमिः** - கயிறுகளினால்;
समुदीरिताः - சொல்லப்பட்டனர்; **अस्मात्** - இந்த; **लोकात्** -
லோகத்தினின்றும்; **अमुष्मात् च** - மறு உலகத்தினின்றும்.

எவர்கள், தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும், உபா
ஸிக்கப்பட்ட சரணாவிந்தங்களையுடையவளும், ஸமஸ்த
ஜீவராசிகளிடத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவளும், பிரபஞ்
சத்தினுடைய உத்பத்தி - ஸ்திதி - லயங்களுக்குக் காரணமா
யிருப்பவளுமான ஸ்ரீ அருணாதேவியின் சரணாவிந்தங்களை
யுபாஸிக்காமல், இந்த்ரனையும், அக்நியையும், "ச" என்ற
தால் சகாரம் கொண்டு மற்றுமுள்ள யமன் முதலிய திக்
பாலகர்களையும், பூமி முதலாக ஸதாசிவன் வரையிலுள்ள
தத்துவங்களையும் உபாஸிக்கின்றரோ, அவர்கள் மணற்
கூட்டங்களே போன்று பரஸ்பரம் நமுவியவர்களாவர்.
மேலும் யமராசங்களினால் கட்டுண்டவர்களாகவு மிருக்கின்

றனர். இவ்வுலகத்திலும், மறு உலகத்திலும், "ஒதுக்கப் பட்டவர்களுமாவர். பின்வரும் சுருதியும் இதற்குச் சான் றாகும். "ஞான மார்கத்திற்கு விரோதமாகவும், ப்ரஹ்ம வித்தைக்கு விரோதமாகவுமிருக்கிற இந்த்ரன் முதலியவர்க ளுடைய உபாஸனையையும்." "வாக் என்ற தேதுவை யுபாஸியுங்கள்" என்பது போன்ற அத்யாரோபம் செய்யப் பட்ட ஸேவையையும் எவர் செய்கின்றனரோ, அவர்கள் முடர்களாயிருப்பதோடு இருண்ட உலகத்தையும் அடை கின்றனர். என்பது சுருதியின் தாத்பர்யமாகும். "ச" என்றதால் சகாரத்தைக் கொண்டு உபநிஷத்தின் ஸமாப் தியை - முடிவை - குறிப்பது எனவும் கொள்ளவேண்டும்.

(உச)

ऋषिभिरदात् पृश्निमिः ॥ २५ ॥

॥ इत्यणोपनिषत् ॥

ரிஷிபி ரதாத் ப்ருச்நிமி: || ௨௫ ||

|| இத்யருணோபநிஷத் ||

புஷ்னிமி: - ப்ருச்நிகள் என்ற; ஋ஷிமி: - ரிஷிகளால்; அடாத் - கொடுக்கப்பட்டது.

ப்ருச்நிகர் என்ற மஹர்ஷிகளால் இந்த உபநிஷத் உபாஸ்யமானது உபாஸகர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது - அதாவது உபதேசிக்கப்பட்டது என்பது தாத்பர்யமாகும்.

சுபம்.

இவ்விதம் வாதுலவேங்கடஸுப்ரஹ்மண்ய

ருடைய தநயன் ராமச்சந்த்ரசர்மா இயற்றிய

அருணோபநிஷத் பாவப்ரகாசிகா

இவண் முற்றும்.

ஸ்ரீ சக்ரோபநிஷத் 4

Δ 403, 100 3 4 5 6 7 8 9

ஸ்ரீ சக்ரோபநிஷத்

|| श्रीशक्तिपत्रम् ||

ஸ்ரீ சக்ரோபநிஷத்

இந்த ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்தானது நித்யாதேவதைகளோடு சூழப்பட்ட ஸ்ரீகாமேச்வரகாமேச்வரர்களுடைய மஹிமையை யும், அவர்களை வேதவீதிப்படி ஆவாஹநம் செய்து ஜபமாவது, பூஜையாவது செய்து வந்தால் ஸம்ஸ்த ஸித்திகளும் உண்டாகுமென்றும், அப்படிச் செய்கின்ற அவன் உலகத்தோரால் ஆராதிக்கப்படுகிறான் என்பதையும் விளக்கம் செய்வதாகும். இச்சிறு உபநிஷத்துக்குத் தமிழிலே ஓர்குறிப்புரையும் வாசகர்களுக்கு வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது—

ॐ अथा ह वै चक्रे नित्याकान्ते ॥ १ ॥

ஓம் அதா ஹ வை சக்ரே நித்யாக்ரான்தே || ௧ ||

ॐ अथा - பிறகு ; वै - பிரஸித்திமான ; श्रीचक्रे - ஸ்ரீசக்ரமானது ; नित्याकान्ते - நித்யாதேவதைகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் பொழுது.

ஸ்ரீசக்ரமானது பதினைந்து நித்யாதேவதைகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. 'கௌரீமிமாய' என்ற மந்த்ரத்தால் தினந்தோறும் அந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ஸ்ரீகாமேச்வரனையும், ஸ்ரீகாமேச்வரியையும் வேதவீதிப்படி ஆவாஹநம் செய்ய வேண்டும். (௧)

गौरी मिमाय सलिलानि तदा-

त्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।

अष्टापदी नवपदी बभूवुषी

सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ २ ॥

கௌரீ மிமாய ஸலிலாநி தக்ஷத்

யேகப்தி தவிப்தி ஸா சதுஷ்பதி |

அஷ்டாபதி நவபதி பபூவுஷி

ஸஹஸ்ராக்ஷரா பரமே வ்யோமன் || 2 ||

सलिलानि - ஜலமும், அதிலிருந்து தோன்றுகின்ற ஸகல வஸ்துக்களையும்; **तक्षती** - சிறியதாகச் செய்கின்றவளும்; **एकपदी** - ஒரு பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையுடையவளும்; **द्विपदी** - இரண்டு பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையுடையவளும்; **चतुष्पदी** - நான்கு பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையுடையவளும்; **अष्टापदी** - எட்டுப் பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையுடையவளும்; **नवपदी** - ஒன்பது பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையுடையவளும்; **सहस्राक्षरी** - அநேக அக்ஷரங்களின் ~~सहस्राक्ष~~ **बभूवुषी** - ஆவதற்கு விருப்ப முள்ளவளும்; **परमे** - சிறந்த; **व्योमन्** - ப்ரஹ்மத்தினிடம் இருக்கின்றவளும்; **सा** - அச்சிறப்புவாய்ந்த; **गौरी** - வெண்ணிறமுள்ளவளான ஸ்ரீ தேவீ; **मिमय** - அளக்கிறாள்.

“अप एव ससर्जदौ” - அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ” முதலில் ஜலத்தையே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. என்ற காரணத்தால் பார்த்திவமான வஸ்துக்களைப் படைக்கத் தொடங்கு முன்பு பரமேச்வரன் ஜலத்தைப் படைத்து அதனின்றும் பார்த்திவமயமான ஐம்பெரும் பூதங்களாம் மற்ற நான்கையும் படைத்தார். ஆகையால் பார்த்திவப்ரபஞ்சம் யாவும் ஜலத்தின் விகாரங்களேயாகும். ஸலிலாநி என்று சொல்லியதைக் கொண்டு அக்ஷி, வாயு, ப்ருதிவீ, ஆகாயம் என்ற மற்றவைகளுடைய விகாரங்களாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

மற்றும் இத்தகைய பிரபஞ்சத்தை சப்தம். அர்த்தம் என இரண்டு விதமாகப் பிரித்துக் கொள்வோமாயின் அவற்றுள் சப்தப் பிரபஞ்சம். அர்த்தப் பிரபஞ்சத்தைக் காட்டிலும் விரிவாகவுள்ளது. அது எவ்விதமெனில் ஒரு பாஷையிலே ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பல சொற்கள் இருக்கின்றன. இங்ஙனம் பல பாஷைகளையும் எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வாசகமாக - லக்ஷகமாக - பல சொற்களைக் கணக்கிடுவோமாயின் அர்த்தப் பிரபஞ்சம் சுருங்கியதாகவும், சப்தப் பிரபஞ்சம் விரிந்ததாகவும் புலப்படும்.

எனவே இச்சப்தப் பிரபஞ்சத்தையே தனது சரீரமாகப் பெற்று ஸ்ரீதேவியானவள் இவ்வுலகை வியாபித்துக் கொண்டு ஐம்பெரும்விதாழிகளை உட்த்தி வருகிறாள். அமலும் ஒரு பாதமுள்ள மந்திரம் முதல் பல அக்ஷரங்களைக் கொண்ட தண்டகம் வரையிலுள்ள சப்தராசிகளும் அவ் வன்னையின் வைதிக சப்தப் பிரபஞ்சமென்று சொல்லப்படும். முன்னர் கூறப்பட்டது லௌகிக சப்தப் பிரபஞ்சமாம்.

மேலும் உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமான பரப்ரஹ்மத்தின் வடிவாகவுமிருக்கிறான். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்தவனும், வெண்ணிறமுள்ளவனுமான ஸ்ரீ அக்ஷர யாம் சக்தியானவன் உலகிலுள்ள ஸகல பொருள்களினும் சப்தார்த்தவடிவாயிருந்து கொண்டு அவைகளை வெகிலிருகவும் பிரித்துத் தோன்றச் செய்கிறான் என்பதுவும் ஸாமானியமாகும். மற்ற விஷயங்களை பஞ்சீகரண வார்த்திகம், ரகுஸ்துதி முதலியவைகளில் கண்டு தெளிந்துகொள்ளலாம்.

प्रत्यहं ससङ्गतिं सहस्रं कलशान् स्वाप्यं शतं वा नव वा
सर्वाभावे पूर्णमिषेकं चरेत् ॥ ३ ॥

ப்ரத்யஹம் ஸஸங்கதம் ஸஹஸ்ரம் கலசான் ஸ்தாப்ய
சதம் வா நவ வா ஸர்வாபாவே பூர்ணபிஷேகம் சரேத் || ௩ ||

மத்யஹம் - தினந்தோறும்; **சசங்கதிம்** - விதிப்படி; **சதம்** -
ஆயிரம்; **கலசான்** - கலசங்களை; **ஸ்தாப்ய** - ஸ்தாபனம் செய்து;
சதம் வா - நூறுவது; **நவ வா** - ஒன்பதாவது; **ஸர்வாவே** - ஒன்றும்
இல்லாவிட்டால்; **பூர்ணபிஷேகம்** - பூர்ணபிஷேகத்தை; **சரேத்** -
செய்யவேண்டும்.

தினந்தோறும் ஆயிரம் கலசங்களையாவது. நூறு கலசங்
களையாவது. அல்லது ஒன்பதையாவது, அல்லது ஒன்றும்
இல்லா விட்டால் ஒன்றையாவது பிரதிஷ்டை செய்து
பூர்ணபிஷேகம் செய்யவேண்டும். (௩)

**அஷ்டகம் சரேத் | பஞ்சபஞ்சகம் வா சரேத் | ஸர்வாவே சதம்
வா பூஜயேத் | அமृतத்வம் கஞ்சதி || ௪ ||**

அஷ்டாஷ்டகம் சரேத் | பஞ்சபஞ்சகம் வா சரேத் |
ஸர்வாபாவே சதம் பூஜயேத் | அம்ருதத்வம் கஞ்சதி || ௪ ||

அஷ்டகம் - அறுபத்துநான்கு தடவை; **சரேத்** - செய்ய
வேண்டும்; **பஞ்சபஞ்சகம் வா** - இருபத்தைந்து தடவையாவது;
சரேத் - செய்யவேண்டும். **ஸர்வாவே** - ஒன்றும் இல்லாவிட்டால்
சதம் வா - நூறு தடவையாவது; **பூஜயேத்** - பூஜை செய்யவேண்டும்;
அமृतத்வம் - மோக்ஷத்தை; **கஞ்சதி** - அடைகின்றாள்.

அறுபத்து நான்கு உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும்.
அல்லது இருபத்தைந்தாவது செய்ய வேண்டும். அதுவும்
முடியாவிட்டால் நூறு தடவை பூஜையாவது செய்ய
வேண்டும். இவ்விதம் செய்யும் உபாஸகன் முடிவில்
மோக்ஷத்தை அடைகின்றான். (௪)

பிரயோகஸி ஷரேத் । ச வ்யாபகத்வம் ஸங்குத்தி ॥ ௫ ॥

ஸ்ரீசக்ரந்யாஸம்ஸுரேத் । ஸ வ்யாபகத்வம் கச்சதி ॥ ௫ ॥

பிரயோகஸி - ஸ்ரீசக்ரத்தினுடைய ந்யாஸத்தை ; ஷரேத் -
செய்யவேண்டும். ச: - அவன் ; வ்யாபகத்வம் - வியாபகத்தன்
மையை ; ஸங்குத்தி - அடைகின்றான்.

ஸ்ரீசக்ரத்தினுடைய ந்யாஸத்தையும் முறைப்படி செய்யு
வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் உபாஸகன் எங்கும் வியாபித்
திருக்கும் தன்மையை அடைகின்றான். அதாவது அணிமாதி
ஸித்திகளை அடைகின்றான் என்பது தாத்பர்யம். (௫)

மூலாதாராத் விலாந்த் க்ரமேன ந்யஸேத் । ஸ்ராத்ருவக் விராட்ருவக்
சம்பாட்ருவக் விராஜ்யவக் விஸ்வரூபவக் ஶத்ருஜிவக் க்ரமேன
சமகலாமயம் ந்யஸேத் । ச ஶிவோ பவதி । ச கவிர்ஹ்வேத் । ச
ஸர்வசித்திஸ்வரோ பவேத் । ச புவனாராதிதோ பவேத் ॥ ॥

மூலாதாராத் பிளாந்தம் க்ரமேண ந்யஸேத் । ஸ்வராட்
சக்ரம் வீராட்சக்ரம் ஸம்ராட்சக்ரம் வீராஜ்யசக்கரம்
விஸ்வரூபசக்ரம் சத்ருஜிச்சக்ரம் க்ரமேண ஸப்தகலாமயம்
ந்யஸேத் । ஶ ஶிவோ பவதி । ஶ கவிர் பவேத் । ஶ ஸர்வ
ஸித்திஸ்வரோ பவேத் । ஶ புவனாராதிதோ பவேத் ॥ ௫ ॥

மூலாதாராத் - மூலாதாரத்திலிருந்து ; விலாந்த் -
பித்தமரம்சம் ; க்ரமேன - முறையே ; ந்யஸேத் - ந்யா
ஸம் செய்யவேண்டும். ஸ்ராத்ருவக் - ஸ்வராட்சக்ரத்தையும் ;
விராட்ருவக் - வீராட்சக்ரத்தையும் ; சம்பாட்ருவக் - ஸம்ராட்
ட்சக்ரத்தையும் ; விராஜ்யவக் - வீராஜ்ய சக்ரத்தையும் ;
விஸ்வ-ரூபவக் - விஸ்வரூபசக்ரத்தையும் ; ஶத்ருஜிவக் - சத்ருஜித்

சக்கரத்தையும்; **முறையே** - முறையே; **சகலமயம்** - ஏழு
கலைகளின் வடிவாக; **ந்யாஸம்** - ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். **ச:** -
அந்த உபாஸகன்; **சிவ:** - சிவனாக; **भवति** - ஆகிறது. **ச:** -
அவன்; **कवि:** - கவியாக; **भवेत्** - ஆகிறது; **सर्वसिद्धिभर:** -
எல்லா வித்திகளுக்கும் தலைவனாக; **भवेत्** -
ஆகிறது. **स:** - அவன்; **नवनाथाधिष्ठित:** - நவநாதர்களால்
வியாபிக்கப்பட்டவனாகவும்; **भवेत्** - ஆகிறது. **स:** - அவன்;
भुवनाराधित: - புவனங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனாக; **भवेत्** -
ஆகிறது.

மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டாநம், மணிபூரகம், அநாஹ
தம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞா, ஸஹஸ்ராரம் என்ற இடங்களில்
முறையே ந்யாஸம் செய்து, அவைகளில் வரிசையாக மூலா
தாரம் முதல் ஸ்வராட் சக்ரத்தையும், விராட்சக்ரத்தையும்,
ஸம்ராட்சக்ரத்தையும், விராஜ்ய சக்ரத்தையும், விச்வரூப
சக்ரத்தையும், சத்ருஜித் சக்ரத்தையும் ஏழுகலாமயமாகப்
பாவித்து, ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் செய்யும்
உபாஸகன் சிவனாக ஆகிறான். கவியாக ஆகிறான். அவன்
அணிமா முதலிய அஷ்டவித்திகளுக்கும் தலைவனாகிறான்.
நவநாதர்களால் அநுக்ரஹம் செய்யப்பட்டவனாகிறான்.
உலகங்கள் போற்றும் உத்தமனாகவும் ஆகிறான். (ரு)

निर्विकल्पेन मनसा यश्चरेत् शक्तिदेहे स कालीरूपो भवेत् ।

विना शक्तिं न मोक्षः, न ज्ञानं, न सत्यं, न धर्मः, न तपः,

न हरिः, न हरः, न विरिञ्चिः । सर्वं शक्तियुक्तं भवेत् ।

तत्संयोगात् सिद्धीश्वरो भवेत् । इति शिवम् ॥ ६ ॥

॥ इति श्रीचक्रोपनिषत् ॥

நிர்விகல்பேந மநஸா ய: ச்ரேத் சக்திதேஹே ஸ காளீ
 ரூபோ பவேத் | விநா சக்திம் ந மோக்ஷ: , ந ஞாநம்,
 ஸத்யம்: , ந தர்ம: , ந ஹரி, ந ஹர: , ந விரிஞ்சி: , ஸர்வம்
 சக்தியுத்தம் பவேத் | தத்ஸம்யோகாத் ஸித்திச்வரோ
 பவேத் | இதி சிவம். ||

| இதி ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் ||

निर्विकल्पेन - விகல்பமில்லாத; मनसा - மனதோடு; य:-
 எவன்; चरेत् - புனை செய்கிறானே; स: - அவன்;
 शक्तिदेहे - சக்தியினுடைய சரீரத்தில்; कालीरूप: - காளியின்
 வடிவாக; भवेत् - ஆகிறான். शक्तिम् - சக்தியை; विना - விட்டு
 मोक्ष: - மோக்ஷமானது; न - இல்லை; ज्ञानम् - ஞானமும்; न -
 இல்லை; सत्यम् - ஸத்யமும்; न - இல்லை; धर्म: - தர்மமும்;
 न - இல்லை; तप: - தவமும்; न - இல்லை. हरि: - விஷ்ணுவும்;
 न - இல்லை; हर: - சிவனும்; न - இல்லை. विरिञ्चि: - ப்ரஹ்மா
 வும்; न - இல்லை. सर्वम् - எல்லாம்; शक्तियुक्तम् - சக்தியோடு
 கூடியதாக; भवेत् - ஆகிறது. तत्-संयोगात् - அந்த சக்தியி
 னுடைய ஸம்பந்தத்தால்; सिद्धीश्वर: - ஸித்திகளுக்கெல்லாம்
 தலைவனாகவும்; भवेत् - ஆகிறான். इति - இவ்விதம்; शिवम् -
 மங்களம்.

மாசற்ற மனதோடு ஸ்ரீசக்ரத்தை ஆராதனைசெய்யு
 முபாஸகன் சக்தியினுடைய சரீரத்திலேயே காளியின்
 வடிவையடைகிறான். சக்தியில்லாவிட்டால், மோக்ஷம்
 இல்லை. ஞானமில்லை; ஸத்யம் கிடையாது; தர்மம் கிடையாது;
 தவமில்லை. ஆக்கல், அழித்தல், நிலைநிறுத்தல் என்ற
 முத்தொழிலைச் செய்யும் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், விஷ்ணு
 என்ற மூன்று தேவர்களும் தோன்றமுடியாது. ஆகையால்
 உலகிலே தோன்றும் வஸ்துக்கள் யாவும் சக்தியுடன் கூடிய

தாகவே காண்கின்றன. அச்சக்தியினுடைய ஸம்பந்தத்
தாலேயே எல்லாவித ஸித்திகளும், சக்தியின் தன்மைகளும்
உண்டாகின்றன. (௬)

சிவம்.

இவ்விதம் வா தூல வேங்கடஸுப்ரஹ்மண்யருடைய
தநயன் ராமச்சந்த்ர சர்மா இயற்றிய
ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத் பாவப்ரகாசிகா என்னும்
தமிழுரை இவண் முற்றும்.

அ நு ப ந் த ம்

அ நு ப ந்த ம்

அநாதிகாலமாக வழங்கி வரும் வேதங்களில் காணப்படும் உண்மைகளை விளக்கும் முறையிலே உதவி செய்வது உபநிஷதங்களே யாகும். அவ்வுபநிஷதங்களும் வேதங்களுடைய சாகைகளின் பிரிவின் காரணமாகப் பலவகையாகக் காணப்படுவனவாம். அம்முறையிலே இந்த அருணோபநிஷத்தானது தைத்திரீய சாகையைச் சார்ந்த ஆரண்யகத்தினுடைய ஒரு பகுதியாக விளங்குவதாகும். இதற்குச் சாக்தர்கள் (ஸமயிகள்) ஸ்ரீஅன்னையாம் அருணாதேவியினுடைய அருமை பெருமைகளை விளக்குவதாகவே உரைவகுத்துள்ளனர். மற்ற வைதிகர்களோ வெனில் ஸ்ரீஅருணாதேவனை (ஸூர்யன்) புகழ்வதாகவே பொருள் விளக்கம் கொடுக்கின்றனர்.

இச்சிறிய நூலில் காணப்படும் மந்த்ரங்கள் பொன்னே போல் போற்றத்தக்கவை, எவராலும் எக்காலத்திலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய உண்மையாகும். இங்கு கூறப்பட்டுள்ள உரைகள் பொதுவாக எவரும் அறியக் கூடியவைகள்.

நிற்க ஜீவயோகம், சிவயோகம் எனப்படும் வாசியோகம் கற்ற அறிஞர்களும், உத்தம ஜீவர்களும் இதனுட் கலந்து நிற்கும் ச்வாஸ ஸம்பந்தமானவைகளையும் ஸூரிய யோகமோ, சந்த்ர யோகமோ முதலியவற்றின் உண்மைகளையும் அறிவார். அவற்றினை ஸ்ரீகுருவின் வாயிலாக உபதேசம் பெற்று உணருதலே முறையாதல் பற்றி இங்கு கூறுது விடுத்துள்ளோம்.

எனவே இவ்வுபநிஷத்துக்கு ஸூர்ய தேவனைப் புகழ்வதாகவும் முன்னோர்களுடைய உரைகளிலிருந்து தெரிய வருவதால் அவ்வுரைகளுக்கு அநுகுணமாக சித்திசாஸ்த்ரத்தைத் தழுவிய உரையும் காணப்படுவதால் அதனுடைய விளக்கமும் சுருக்கமாக கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

க. இந்த அருணதேவரை வையகம் திறம்பட அறியவும்.

உ. வானுகில் விளங்குபவர்க்கெல்லாம் தலைவனாகிய இந்த்ரனும், பரந்த திக்குகளெங்கும் வியாபித்துள்ள தேவர்களும் அறிவார்கள்.

ங. இப்பூமியின் கண்ணுள்ள மக்களாகிய நாங்கள் செய்யும் சுயநலமற்ற நற்செய்கைகளைக் கருதி எங்களுக்கும், எங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்களோடும், மருத்துக்களோடும் கூடிய இந்த்ரன் சக்தியைப் பெருகச் செய்வானாக.

க. அண்டமாகிய இம்மாபெரும் உலகைச் சுற்றியுள்ள பரந்த பிரதேசத்திலும், அவற்றினில் உள்ள பிண்டங்களெனப்படும் இப்பூமியில் வாழும் பயிர் பச்சை முதலிய ஜீவராசிகளைத்தும் அருண தேவனை அறியாமலிருக்க முடியாது.

உ. வானத்திலிருந்து வழங்கும் அவைகளுள் யாவருமறிந்தது மழை. அதையும் அதைச் சார்ந்தவற்றையும் இந்த்ரன் எனற பெயரால் அழைக்கின்றோம். மற்றும் திசைகள், கிருஹங்கள், நக்ஷத்ர மண்டலங்கள் முதலியவைகளையும் இவ்வருணனை அறியாமலிருக்க முடியாது.

ஈ. இவ்வையகத்தில் மானிடர்கள் செய்யும் !நன்மை தீமைகளை உள்ளபடி அறிபவர்கள் வானிலுள்ளவர்கள். ஆண்டு முழுதும் மாதங்கள்தோறும் வையகத்தில் விதவிதமான பலன்களைத் தரும் அருணை அறியாதோர் உளரோ?

ச. காற்றின் உதவியால் கிடைக்கப்பெற்ற ஐம்பனும் பூதங்களாலான நமது சரீரங்களை, மருத்துக்களோடும், ஆதித்தியர்களோடும் கூடிய வானிலுள்ள ஸகல சக்திகளுக்கும் அதிபனும் இந்தரன் ரக்ஷிக்கட்டும்.

ரு. முன்னர் கூறிய அத் தேவர்களுடைய திறமைகளும், அநுகரஹங்களும் எங்களைச் சார்ந்து நிற்கட்டும். எங்களுடைய உடல் உயிர்களைப் பரவி நின்று அவை அநுகரஹம் செய்யட்டும்.

சு. அண்ட வடிவாகவுள்ள நீங்கள், பிண்ட வடிவாகவுள்ள எங்களுடைய உடல், உயிர்களின் வடிவாகவும் திகழுதல் வேண்டும். அடிக்கடி உங்களுடைய மாபெரும் சக்திகள் எங்களை யடைவதாக.

எ. முன்னர் கூறிய சக்திகள் என்னையடையுமானால் அவை எங்களுக்கு அழியாச் சுகத்தைக் கொடுத்து பிறவி பிறவியாக வந்த துக்கத்தையும் துடைக்கும்.

அ. வெளியே காணப்படும் நீங்கள் எங்களிடத்திலும் நிலைத்திருப்பீர்களாக. தங்களுடைய சக்திகளும் எங்களை விடாது தொடர்ந்திருக்கட்டும்.

க. தங்களிடமிருந்து தோன்றும் பன்னிற வர்ணங்களாலமைந்த கிரணங்களும் தாமாகவே உலகுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளன.

கஃ. அக்கிரணங்களின் உதவியொன்றைக் கொண்டே இம் மாநிலத்தில் தோன்றும் எண்ணிறந்த ஜீவராசிகளும் உயிர் வாழ்கின்றன.

கக. அக்கிரணங்களோ வெனில் திரும்பவும் தங்க ளிடத்திலேயே நிலைபெற்று நிற்பனவாம்.

கஉ. இத்தகையச் சிறப்பைப் பெற்று, ஜீவராசிகள் உயிர் வாழ்வதற்கு மூலகாரணமான கிரணங்களோடு கூடிய தாங்கள் எங்களை எக்காரணம் கொண்டும் புறக் கணியாதீர்கள்.

கங. ஓ உபாஸகர்களே! எழுந்திருங்கள். உறக்கம் வேண்டாம். கிரணங்களையடுத்துள்ள தீயினை (ஜீவசக்தி) புறக்கணியாதீர்கள். மூலிகைகளின் நறுமணம் கமழும் காலமும், சந்த்ரன் அஸ்தமித்து ஸூரியன் உதயமாவதற்கு முன்னர் தான்றும் காலமுமே வைகறையாம். இதுவே அருணோதயமென்பது. இக்காலமே, ஜீவராசிகளைத்தும் ஆத்ம சிந்தனையின் உதவி கொண்டு தங்களுடைய நிலையறிவதற்கு உதவியாயிருப்பது. ஆகவே உபாஸகர்களே! நீங்கள் உறக்கம்கொள்ளாது வைகறையிலே துயிலெழுந்து உங்களுடைய உபாஸனையை - ஆத்மயோகத்தை - துவக்குங்கள் என்பது ஸாரம்.

கச. இவ்விதம் தினந்தோறும் உபாஸனை செய்பவர்களே கட்டுள்ள சரீரத்துடனும், தெளிவடைந்த அறிவுடனும், நல்ல சேர்க்கை (வாஸனை)யையுள்ளவர்களுமாவர்.

கரு. எட்டுச் சக்ரங்கள் (ஆதித்யாதி தேவர்கள் - 8) அண்டம் ஒன்பது த்வாரங்கள். (பிண்டம் நவத்வாரம்.)

கக. தங்கமயமான அப்புறமானது தேவர்களுக்கும் ஆதித்யாதி நவக்ரஹங்களுக்கும் உரியதாம்.

கஎ. அந்த மண்டலம் முழுவதும் பொன்னிறத்தால் பொலிவுடன் விளங்குவதாம். அதுவே ஸ்வர்கமாகும்.

கஅ. ஓ உபாஸகர்களே! அமுதப் பெருக்கைத் தாங்கள் அடைந்துள்ளதாகக் கருதுங்கள். ஸகல நன்மைகளையும் அடைவது திண்ணம்.

கக. புகழினால் சூழப்பட்டு, பொன்னிறத்துடன் பொலிவுறும் அந்த நகரமானது ஜீவர்களுக்கு உயிர்க்கலையை யளிக்கவல்லதான கிரணங்களோடு கூடியதாம். அக் கிரணங்களும் சிவசக்தியின் வடிவாயமைந்தவைகளாகும். ஆனது பற்றி ஜீவசக்திகளைப் பெற்றவர்களாக உங்களைக் கருதுங்கள்.

உஉ. கீழ் நோக்கிய முகத்தோடும், மேல் நோக்கிய முகத்தோடும் அச் சக்திகள் விளங்குவனவாம். அச்சக்திகள் அழிவற்று என்றும் நிலைத்திருப்பனவாம்.

உக. அவை இங்கும், அங்கும் எங்கும் நிறைந்திருப்பவை. பண்டிதர்களும் மற்றவர்களும் உபாஸிக்கத்தக்கவை. இவைகளை உபாஸிப்பவர்கள் வேறு ஒன்றையும் உபாஸிக்க

உக. யோகநிலையைப் பெற்றவர்களும், பெருதவர்களும், த்யானம் செய்தவர்களும், செய்யாதவர்களும் எவராலும், யாது நிமித்தமாக வேதங்களை உள்ளபடி உணர்ந்து அவர்கள் இவ்வுபாஸனையினால் கிடைக்கப் பெறும் பலன்களைக் காட்டிலும் வேறு ஒன்றையும் விரும்ப மாட்டார்களோ.

உச. திக்பாலகனாகிய இந்த்ரனையும், கிரண வடிவான அக்நியையும், ஆதாரபூதமான தங்கனையன்றி வேறல்ல என உபாஸகர் உணரவேண்டும். அப்படி வேறாகக் கருதுபவர்களுடைய அறிவானது மணற் கூட்டத்தை ஒத்தது. அவர்கள் மேலும் யமபாசங்களா கட்டுண்டவர்களாவர். இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும் அப்படியே யிருப்பவர்களாவர்.

உரு. இவ்வுபாஸனையானது ப்ருச்சிகள் என்ற மஹரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டது.

இவ்விதம் அருணோபநிஷத் முற்றும்.

ஆ ந ந் த ல ஹ ரீ

இது வடமொழியிலுள்ள ஸௌபாக்யவர்தநீ, அருணாமோதநீ, லக்ஷ்மிதரா முதலிய பல உரைகளையும் ஒப்புநோக்கி விரிவான பொருள் விளக்கங்களுடன், பதவுரை, கருத்துரை. குறிப்புரைகளோடும் ஒவ்வொரு ச்லோகத்திற்கும் யந்த்ரம், ப்ரயோகம், விநியோகம் முதலியவைகளோடும் விளங்குவதாகும். இது ஸ்ரீவித்யோபாஸனை செய்பவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படுவது.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரம்

இது வடமொழியிலுள்ள விபாகரத்னமாலிகை போன்ற பல நூல்களையும் ஒப்புநோக்கி ஸ்ரீ அருணகிரிநாதருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை உள்ளபடி உணர்த்துகின்ற சரித்திரமாகும்.

B. S. & F. MART

MADRAS-1.

ஸ்ரீ தேவீ மாஹாத்ம்யம்

தமிழுரை

இந்நூல் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும் மூலச்லோகங்களுடனும், பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, குறிப்புரை முதலியவைகளுடனும் விளங்குவதாகும்.

இந்நூலில் ந்யாஸம், ஆவாஹநம், நாமங்கள், அர்கலம், தேவீகீலகம், குருகீலகம், ஹ்ருதயம், தளம், த்யாநம், கவசம், நவாக்ஷரீமந்த்ரம், ராத்ரி ஸூக்தங்கள் (வைதிகம், தாந்த்ரிகம்) மாஹாத்ம்யம், உத்தரந்யாஸம், ப்ராதாநிகரஹஸ்யம், வைக்ருதி ரஹஸ்யம், மூர்த்திரஹஸ்யம், தேவீஸூக்தங்கள் (வைதிகம், பெளராணிகம், தாந்த்ரிகம்) ஸ்ரீசண்டிகா ஸ்தோத்ரங்கள் முதலியவைகளுக்கு ஸம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள பத்து உரைகளையும் ஒப்புநோக்கி விரிவான பொருள் விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது தினந்தோறும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்குப் பொருள்களை தெள்ளியமுறையிலே எளிதில் விளக்குவதோடு, அழகிய கையடக்கப் பதிப்பாகவும் அமைந்துள்ளது. ஸுமார் 600 பக்கங்களுக்கு மேல் கொண்டது. விரைவில் வெளிவரும்.

B.S. & F. MART :: MADRAS-1.

TELEGRAMS :
"ACME"—MADRAS

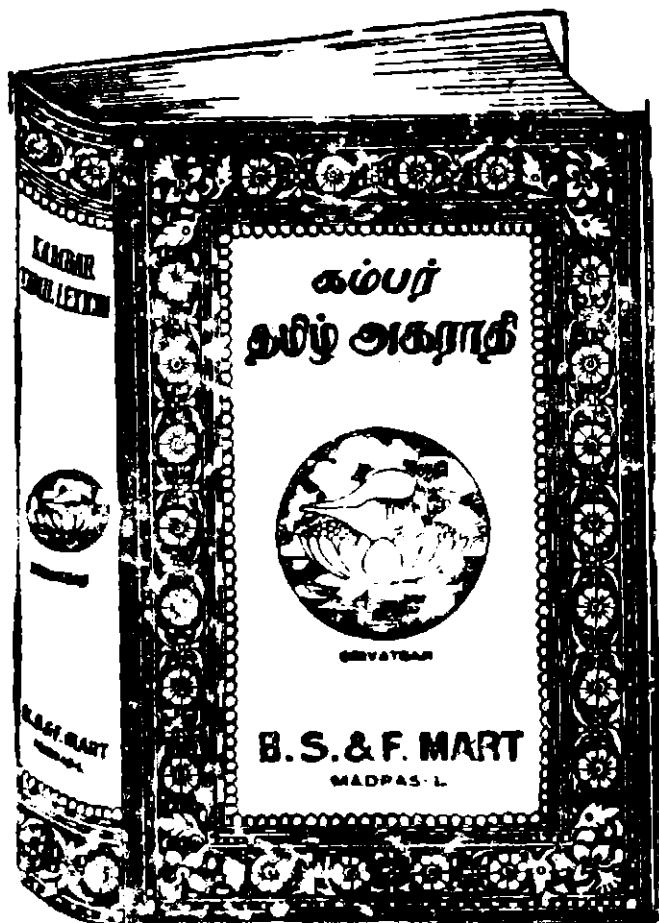
PHONE :
3205

POST BOX
132

B. S. & F. MART

"Pen Corner"

113, ARMENIAN STREET, G. T. MADRAS-1.

High Class
Stationers
Publishers and
General Merchants
Suppliers to
Railways,
Municipalities,
Panchayat Boards.
and Institutions.

Kambar Tamil
Lexicon with
copious Index
indispensable for
Students and
Libraries

940 Pages : Rs. 7-12-0.

“ஆங்கில மொழியில் எண்ணிறந்த நூல்கள் இருப்பது போலவே, அகராதிகளும் பல இருக்கின்றன. தமிழில் பழைய பேரகராதி ஒன்று தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிறது. ஆயினும் மாணவ மாணவிகளுக்கெல்லாம் பயன்படும் விதத்திலே சிறிய அளவில் ஓர் அகராதி வேண்டியதுதான். அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறது இக்கம்பர் தமிழ் அகராதி. கடைசியில் காணும் அனுபந்தமானது இருமொழி கற்கும் மாணவ மாணவிகளுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் வகையிலே அமைந்துள்ளது.

— ஓர் மதிப்புரை